EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 22.9.2021.
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

ar ko izveido apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2009/138/EK, (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Apdrošināšanas polises ir neatņemama Eiropas pilsoņu ikdienas daļa. Daudzām sociālām un saimnieciskām darbībām apdrošināšanas polise ir nepieciešama, lai aizsargātos pret iespējamiem riskiem. Apdrošināšanas polise var būt arī uzkrājumu produkts, kas noteiks turētāju ilgtermiņa labklājību, savukārt apdrošinātāji šos uzkrājumus caur finanšu tirgiem novirza uz reālo ekonomiku. Tāpēc nesakārtots apdrošinātāju bankrots var būtiski ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējus, cietušās personas vai skartos uzņēmumus, jo īpaši tad, ja kritiski svarīgus apdrošināšanas pakalpojumus nevar aizstāt saprātīgā laikposmā un par saprātīgām izmaksām. Arī konkrētu apdrošinātāju, jo īpaši lielu pārrobežu grupu, gandrīz bankrota vai bankrota vai vairāku apdrošinātāju vienlaicīga bankrota pārvaldība var izraisīt vai palielināt finanšu nestabilitāti.

Direktīva "Maksātspēja II" samazināja bankrotu iespējamību un uzlaboja ES apdrošināšanas nozares noturību, un to pastiprinās kopā ar šo priekšlikumu pieņemtais pārskats[1]. Tomēr, neraugoties uz stabilu un noturīgu uzraudzības sistēmu, finansiālo grūtību situācijas nevar pilnībā izslēgt.

Tomēr pašlaik Eiropas līmenī nav saskaņotu procedūru apdrošinātāju noregulējumam. Normatīvajos un administratīvajos aktos, ar ko reglamentē apdrošinātāju bankrotu dalībvalstīs, pastāv ievērojamas atšķirības pēc būtības, kā arī procesuālas atšķirības. Turklāt uzņēmumu maksātnespējas procedūras var nebūt piemērotas apdrošināšanai, jo tās ne vienmēr var nodrošināt kritiski svarīgo funkciju pienācīgu turpināšanu. Tādēļ ir vajadzīgs režīms, kas nodrošinātu iestādēm uzticamu noregulējuma instrumentu kopumu, kurš ļautu pietiekami laicīgi un ātri iejaukties apdrošinātāju bankrota vai iespējama bankrota gadījumā, lai nodrošinātu labāku iznākumu apdrošinājuma ņēmējiem, vienlaikus samazinot ietekmi uz ekonomiku, finanšu sistēmu un nodokļu maksātāju naudas izmantošanu.

Starptautiskā līmenī Finanšu stabilitātes padome (FSP) 2014. gada oktobrī izstrādāja galvenos atribūtus par efektīviem noregulējuma režīmiem apdrošināšanas nozarē attiecībā uz jebkuru apdrošinātāju, kas varētu būt sistēmiski nozīmīgs vai kritisks bankrota gadījumā. FSP 2016. gada jūnijā publicēja papildu norādījumus par efektīvu noregulējuma stratēģiju un plānu izstrādi un 2020. gada augustā – galveno atribūtu novērtēšanas metodiku. Vienlaikus 2019. gada novembrī Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija (*IAIS*) pieņēma apdrošināšanas pamatprincipus visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kā arī vienotu režīmu starptautiski aktīvām apdrošināšanas grupām (*IAIG*), kurā sīki izklāstīti standarti *IAIG* preventīvai atveseļošanas plānošanai un pilnvaras, kas iestādēm būs pieejamas, lai pārvaldītu sakārtotu izstāšanos no tirgus. Noregulējuma plānošana atsevišķām apdrošināšanas grupām ir paredzēta pēc vajadzības.

Šis priekšlikums atspoguļo šīs norises un ievieš šos starptautiskos standartus Eiropas tiesību aktos. Tā pamatā ir EAAPI veiktais sagatavošanas darbs, jo īpaši tās 2017. gada jūlija atzinums[2], un EAAPI tehniskie ieteikumi par direktīvas "Maksātspēja II" pārskatīšanu[3]. Tas

---

1 COM(2021)581.

2 Skatīt EAAPI atzinumu Eiropas Savienības iestādēm par atveseļošanas un noregulējuma režīmu saskaņošanu attiecībā uz (pār)apdrošinātājiem visās dalībvalstīs, 2017. gada jūlijs.

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

arī seko ESRK 2017. un 2018. gadā sagatavotajiem ziņojumiem[4], kuros pausts atbalsts saskaņotam atveseļošanas un noregulējuma režīmam apdrošināšanas jomā.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir izstrādāts pilnīgā saskaņā ar "Maksātspēja II" regulējumu, jo īpaši tā intervences shēmu sabiedrībām finanšu stāvokļa pasliktināšanās gadījumā un jau pieejamiem atveseļošanas pasākumiem attiecībā uz kapitāla prasību pārkāpumiem. Lai gan ar to tiek pievienoti daži elementi attiecībā uz gatavību krīzēm, jaunās preventīvās pilnvaras atbilst intervences shēmai un uzraudzības pilnvarām, kas jau ir paredzētas "Maksātspēja II" regulējumā; to rezultātā nerodas jauns iepriekš noteikts intervences izraisītājs, kas nav maksātspējas kapitāla prasības līmenis. Priekšlikums atbilst arī attiecīgajai politikai kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību[5], un centrālo darījumu partneru[6] atveseļošanas un noregulējuma jomā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Stabilizējot grūtībās nonākušu apdrošinātāju kritiski svarīgās funkcijas, šis priekšlikums palīdz nodrošināt noguldītāju un ieguldītāju labāku aizsardzību, saglabāt apdrošinātāju būtiskās funkcijas reālajai ekonomikai un stiprināt finanšu stabilitāti. Tas atbalsta būtiskos nosacījumus, lai veicinātu efektīvas un ilgtspējīgas kapitāla plūsmas tur, kur tās ir vajadzīgas.

Kopumā šis priekšlikums palīdz stiprināt apdrošinātāju kā ilgtermiņa ieguldītāju un dalībnieku lomu ekonomikas atveseļošanā pēc Covid-19 krīzes saskaņā ar kapitāla tirgu savienības politiskajiem mērķiem un Eiropas zaļo kursu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikuma juridiskais pamats ir LESD 114. pants. Tas ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība.

Priekšlikums saskaņo valstu tiesību aktus par apdrošinātāju atveseļošanu un noregulējumu vai ievieš šādu režīmu, ja tāda vēl nav, ciktāl tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka dalībvalstīm ir vienādi instrumenti un procedūras bankrota gadījumā. Nosakot minimālās saskaņotās prasības iekšējā tirgū, priekšlikums radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visās dalībvalstīs. Saskaņotais režīms aizsargātu arī apdrošinājuma ņēmēju intereses un saglabātu reālo ekonomiku. Tas veicinātu finanšu stabilitāti un uzticēšanos apdrošināšanas un pārapdrošināšanas iekšējam tirgum, nodrošinot minimālās iespējas apdrošinātāju noregulējumam visās dalībvalstīs un veicinot sadarbību starp valstu iestādēm pārrobežu grupu bankrota gadījumos. Tāpēc priekšlikuma mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība, un LESD 114. pants ir piemērots juridiskais pamats.

---

4 ESRK ziņojums, "*Recovery and resolution for the EU insurance sector: a macroprudential perspective*", 2017. gada augusts. ESRK ziņojums "*Macroprudential provisions, measures and instruments for insurance*", 2018. gada novembris.

5 Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu.

6 Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Pašlaik apdrošināšanas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas ir valsts un tikai dažās dalībvalstīs. Tāpēc daudzu valstu tiesību sistēmās netiek piešķirtas pilnvaras, kas iestādēm vajadzīgas, lai pienācīgi risinātu bankrotējošu apdrošinātāju problēmas. Šie atšķirīgie valstu tiesību akti ir nepietiekami arī pārrobežu bankrota gadījumos, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu grupām, kurās nekoordinētas darbības ātri varētu novest pie neoptimāliem iznākumiem. Lai Savienības līmenī izveidotu pienācīgus noregulējuma mehānismus, ir būtiski jāsaskaņo valstu prakse un procedūras, kas pamato Savienības priekšlikumu par nepieciešamajiem tiesību aktiem.

Šā priekšlikuma mērķi, proti, apdrošinātāju atveseļošanas un noregulējuma noteikumu un procesu saskaņošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs; tā vietā, ņemot vērā sekas, ko rada kādas sabiedrības bankrots Savienībā, to var labāk sasniegt Savienības līmenī. Tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

- **Proporcionalitāte**

Ar šo priekšlikumu tiek īstenoti starptautiskie standarti un ievēroti EAAPI ieteikumi. Lai nodrošinātu atveseļošanas un noregulējuma režīma piemērotību un efektivitāti un ierobežotu pārmērīgu administratīvo slogu un izmaksas apdrošinātājiem un iestādēm, priekšlikumā ir ietvertas samērīgas prasības, kurās ņemts vērā apdrošinātāja organizācijas, darbību un pakalpojumu veids, apjoms un sarežģītība. Tas attiecas uz to sabiedrību darbības jomu, uz kurām attiektos preventīva atveseļošanas plānošana un noregulējuma plānošana; iestādes var arī ļaut apdrošinātājiem, izstrādājot un uzturot savus plānus, piemērot vienkāršotu pienākumu kopumu. Valsts maksātnespējas procedūru rezultātā joprojām būtu iespējama bankrotējoša apdrošinātāja izstāšanās no tirgus, un uzraudzības iestāžu intervence arī turpmāk būtu balstīta uz vērtējumu.

Tāpēc priekšlikuma noteikumi ir samērīgi ar to, kas ir vajadzīgs tā mērķu sasniegšanai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Prudenciālā uzraudzība balstās uz direktīvu "Maksātspēja II", un noregulējums ir cieši saistīts ar nesaskaņotām valstu tiesību aktu jomām, piemēram, maksātnespējas un īpašuma tiesībām. Tāpēc direktīva ir piemērots juridiskais instruments, jo transponēšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka režīms tiek īstenots tā, lai panāktu paredzēto ietekmi, ņemot vērā attiecīgo valsts tiesību aktu īpatnības.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Šim priekšlikumam ir kopīgs ietekmes novērtējums ar priekšlikumu par "Maksātspēja II" regulējuma pārskatīšanu[7]. Ietekmes novērtējuma 10. pielikumā ir izvērtēts pašreizējais "Maksātspēja II" regulējums un secināts, ka tas kopumā ir bijis efektīvs, lai sasniegtu tā vispārējos mērķus – veicināt apdrošināšanas pakalpojumu vienotā tirgus attīstību, vienlaikus pienācīgi aizsargājot apdrošinājuma ņēmējus. Tomēr kopš "Maksātspēja II" uzraudzības sistēmas piemērošanas sākuma 2016. gadā valstu uzraudzības iestādes (VUI) to ir īstenojušas

[7] Pievienot atsauci uz ietekmes novērtējumu.

dažādos veidos. Tas attiecas, piemēram, uz intervences shēmu, kuras mērķis ir atjaunot apdrošinātāju finansiālo stāvokli pēc tam, kad ir novērota pasliktināšanās, vai, plašākā nozīmē, uz pasākumiem, kas saistīti ar atveseļošanu un noregulējumu. Turklāt, ņemot vērā pieaugošo pārrobežu darbību un jaunos izaicinājumus, ko rada dominējošie ekonomiskie un finanšu apstākļi, "Maksātspēja II" regulējums vēl nav nodrošinājis režīmu, kas varētu nodrošināt apdrošinātāju koordinētu noregulējumu.

Lielākajā daļā dalībvalstu nav izveidots efektīvs atveseļošanas un noregulējuma režīms, un, ja arī ir, starp tām pastāv būtiskas atšķirības[8]. Šīs atšķirības ietver pilnvaras un instrumentus, kas pieejami iestādēm, nosacījumus, saskaņā ar kuriem šīs pilnvaras var īstenot, un mērķus, ko tiecas sasniegt, risinot apdrošinātāju bankrota problēmu. Turklāt, kā liecina daži EAAPI konstatētie bankrota un gandrīz bankrota gadījumi, gan apdrošinātāju, gan valsts iestāžu nepietiekama sagatavotība, atbilstošu instrumentu un pilnvaru trūkums vai pārrobežu koordinācijas trūkums var būt kavējis bankrotējošu apdrošinātāju ātru un sekmīgu atveseļošanu vai noregulējumu ES. Līdz ar to apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju aizsardzības līmenis, iespējams, nav bijis optimāls.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

EAAPI 2017. gada jūlijā publicēja atzinumu par apdrošinātāju atveseļošanas un noregulējuma režīmu saskaņošanu visās dalībvalstīs; pēc Komisijas 2019. gada februāra uzaicinājuma sniegt ieteikumus EAAPI 2020. gada decembrī publicēja otro atzinumu. Abos gadījumos EAAPI rīkoja sabiedrisko apspriešanu. Turklāt Komisija 2020. gada janvārī organizēja konferenci, tajā skaitā vienu sesiju, kurā galvenā uzmanība bija veltīta atveseļošanai un noregulējumam.

Komisija 2020. gada 19. februārī apspriedās ar dalībvalstīm ekspertu grupā banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā. Dalībvalstis tika aicinātas komentēt Komisijas apspriešanās stratēģiju un EAAPI ietekmes novērtējumu par priekšlikumiem. Notika īpaša viedokļu apmaiņa par iespējamo pieeju atveseļošanai un noregulējumam, jo īpaši veicot mērķorientētu aptauju.

2020. gada jūlijā sākotnējā ietekmes novērtējumā tika sniegta detalizēta analīze par dažādiem politikas risinājumiem; ieinteresēto personu atsauksmes par sākotnējo ietekmes novērtējumu tika apkopotas līdz 2020. gada augustam. No 2020. gada jūlija līdz oktobrim sabiedriskajā apspriešanā par "Maksātspēja II" regulējuma pārskatīšanu tika apkopotas 73 atbildes no dažādām ieinteresētajām personām, galvenokārt no Eiropas Ekonomikas zonas. 2021. gada 1. februārī tika publicēts "kopsavilkuma ziņojums" par atsauksmēm saistībā ar šo apspriešanu[9].

Šīs apspriešanās parādīja, ka, lai gan publiskās iestādes un pilsoniskā sabiedrība kopumā atbalstīja atveseļošanas un noregulējuma elementu labāku saskaņošanu, apdrošināšanas nozare uzskatīja, ka šāda saskaņošana lielā mērā nav vajadzīga, un norādīja uz iespējamām augstām atbilstības nodrošināšanas izmaksām. Daži dalībnieki uzsvēra, ka noteikumi ir jāpiemēro samērīgi. Tomēr visas ieinteresētās personas uzsvēra, ka pārrobežu kontekstā ir vajadzīga labāka koordinācija un informācijas apmaiņa starp uzraudzības iestādēm.

Komisija 2020. gada 10. novembrī apspriedās ar dalībvalstīm ekspertu grupā banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā par papildu elementiem saistībā ar apdrošināšanas

---

8 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

9 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation

atveseļošanu un noregulējumu. Kopumā dalībvalstu eksperti piekrita politikas ievirzēm, kas ierosinātas EAAPI 2020. gada atzinumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Lai atbalstītu darbu pie "Maksātspēja II" regulējuma pārskatīšanas, Komisija nosūtīja EAAPI visaptverošu "aicinājumu sniegt ieteikumus", tajā skaitā attiecībā uz atveseļošanu un noregulējumu. EAAPI nobeiguma ziņojums tika publicēts 2020. gada 17. decembrī.

Papildus apspriedēm ar ieinteresētajām personām Komisija piedalījās diskusijās un viedokļu apmaiņā, informējot EAAPI, *IAIS* un FSP par apdrošinātāju atveseļošanu un noregulējumu. Šajā sakarā tiesību akta priekšlikums pilnībā atbilst jaunākajām FSP un *IAIS* politikas ievirzēm.

- **Ietekmes novērtējums**

Šā priekšlikuma ietekmes novērtējums tika izstrādāts kā daļa no plašākas "Maksātspēja II" pārskatīšanas un 2021. gada 23. aprīlī saņēma pozitīvu atzinumu no Regulējuma kontroles padomes (RKP). Ar šo priekšlikumu saistītās izmaksas un ieguvumus EAAPI divas reizes rūpīgi izvērtēja un par tiem apspriedās[10]; EAAPI analīzes galvenās atziņas ir atspoguļotas ietekmes novērtējumā un apkopotas turpmāk.

RKP sniedza vairākus ieteikumus par uzlabojumiem, kā rezultātā ietekmes novērtējums tika pilnveidots. Konkrētāk, tika sīkāk pamatots risinājumu novērtējums un "Maksātspēja II" pārskatīšanas vispārējās izmaksas un ieguvumi, kā arī atveseļošanas un noregulējuma priekšlikums.

Ietekmes novērtējumā tika konstatēts, ka preventīva atveseļošanas un noregulējuma režīma īstenošana efektīvi novērstu konstatēto gatavības trūkumu, iespējami novēlotas intervences, nepilnīgu instrumentu kopumu un pārrobežu (gandrīz) bankrotu nekoordinētu pārvaldību.

Tomēr ietekmes novērtējumā secināts, ka saskaņā ar starptautiskajiem norādījumiem un standartiem ir jāievieš īpaši nosacījumi noregulējuma sākšanai, lai risinātu situācijas, kad apdrošinātājam būtu sistēmiska ietekme, ja tas bankrotētu. Konkrētāk, priekšlikumā izstrādātie politikas risinājumi nodrošinātu uzticamu sistēmu, lai risinātu to apdrošinātāju grūtības, kuru bankrots varētu negatīvi ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus. Saskaņots pilnvaru kopums, lai novērstu un risinātu bankrotus ar saskanīgiem izstrādes, īstenošanas un izpildes elementiem, veicinātu pārrobežu sadarbību un koordināciju krīžu laikā un palīdzētu izvairīties no nevajadzīgām ekonomiskām izmaksām, ko rada nekoordinēta lēmumu pieņemšana starp dažādām publiskām iestādēm un tiesām. Tas arī veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un novērstu regulējuma arbitrāžu.

Attiecībā uz izmaksām ietekmes novērtējums parādīja, ka tās galvenokārt izrietēs no plānošanas un noregulējamības novērtēšanas prasībām. EAAPI ietekmes novērtējumā sniegts pārskats par valsts uzraudzības iestāžu aplēstajām izmaksām noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu izstrādē un uzturēšanā, kā arī preventīvu atveseļošanas plānu

[10] Skatīt 11.6. un 12. iedaļu EAAPI ietekmes novērtējumā un 12. iedaļu pamatdokumentā. Pirms EAAPI atzinuma par "Maksātspēja II" pārskatīšanu tika sagatavots atzinums par atveseļošanas un noregulējuma režīmu saskaņošanu attiecībā uz (pār)apdrošinātājiem visās dalībvalstīs (2017. gada 5. jūlijs) un diskusiju dokuments par noregulējuma finansēšanu un valstu apdrošināšanas garantiju sistēmām (EAAPI, 2018. gada jūlijs).

uzraudzībā. Apdrošinātājiem rastos izmaksas, kas saistītas ar preventīvu atveseļošanas plānu izstrādi, informācijas sniegšanu noregulējuma plānošanai vai iespējamām izmaiņām noregulējamības šķēršļu pārvarēšanā. Ietekmes novērtējumā nebija pieejams šo izmaksu novērtējums; tomēr, tā kā apdrošinātāju pašreizējā riska pārvaldībā tiktu integrēti preventīvi atveseļošanas plāni, risku un maksātspējas pašu novērtējuma (RMPN) ziņojumi un ārkārtas plānošana varētu būt ieguldījuma avots.

Ietekmes novērtējumā arī apstiprināts EAAPI novērtējums, ka nebūtu samērīgi pieprasīt, lai apdrošināšanas nozare finansētu noregulējuma fondu vai atsevišķi apdrošinātāji veidotu saistības, ko varētu iekšēji rekapitalizēt, lai absorbētu zaudējumus un rekapitalizētu bankrotējošus apdrošinātājus. Ietekmes novērtējumā tika novērtēts, ka šie pasākumi palielinātu apdrošinātāju bilanci, lai radītu zaudējumu absorbcijas spēju proporcionāli to tehniskajām rezervēm; tas nozarei radītu augstākas izmaksas un uzņēmumiem radītu papildu apkalpošanas riskus, kas nebūtu pamatoti ar ievērojami lielākiem ieguvumiem[11].

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Kā paskaidrots 2. iedaļā, direktīvā "Maksātspēja II" nav izveidota papildu intervences shēma, un jaunās plānošanas prasības ir pakļautas pienācīgai proporcionalitātei. Šo proporcionalitātes elementu ieviešanai būtu jāpalīdz samazināt regulatīvo un administratīvo slogu, kas saistīts ar priekšlikuma īstenošanu, un panākt pienācīgu līdzsvaru ar tā paredzamajiem ieguvumiem.

Veicinot informētību un sagatavotību, priekšlikums sekmē vairāk uz informāciju balstītus un laicīgus korektīvus pasākumus, ja apdrošinātājiem tie nepieciešami. Tas arī uzlabotu vienlīdzīgus konkurences apstākļus pasākumos, ko iestādes veic, lai atjaunotu to finansiālos apstākļus vai noregulētu tos, un tādējādi veicinātu godīgākus konkurences apstākļus.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas iekļauti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (harta), īpaši tiesības uz īpašumu, brīvība veikt uzņēmējdarbību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un tiesības uz aizstāvību, un tas ir jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.

Jebkādam akcionāru un kreditoru tiesību aizskārumam, kas izriet no noregulējuma darbības, vajadzētu būt saderīgam ar hartu. Jo īpaši, ja vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem noregulējuma darbībā piemēro atšķirīgu attieksmi, šādām atšķirībām vajadzētu būt pamatotām sabiedrības interesēs un samērīgām ar novēršamajiem riskiem. Skartajiem kreditoriem, tajā skaitā apdrošinājuma ņēmējiem, nevajadzētu būt lielākiem zaudējumiem nekā tie, kas būtu radušies, ja apdrošinātāja darbība būtu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulēšanu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

Priekšlikums paredz, ka EAAPI: i) izstrādā desmit tehniskos standartus un sešas pamatnostādnes; ii) sagatavo vienu gada ziņojumu par vienkāršotu pienākumu izmantošanu; iii) uztur datubāzi par administratīvajiem sodiem, par kuriem ziņojušas valsts iestādes; un iv)

[11] EAAPI izskatīja šos risinājumus un apspriedās par tiem diskusiju dokumentā par noregulējuma finansēšanu un valstu apdrošināšanas garantiju sistēmām (EAAPI, 2018. gada 30. jūlijs).

piedalās noregulējuma kolēģijās, pieņem lēmumus domstarpību gadījumā starp uzraudzības un noregulējuma iestādēm un īsteno saistošu mediāciju. Jaunizveidotā noregulējuma komiteja arī sagatavotu EAAPI uzdevumus jomās, uz kurām attiecas priekšlikums. Šajā sakarā attiecīgās kompetentās iestādes tiek aicinātas kā locekles piedalīties šajās norisēs, tādējādi maksimāli izmantojot esošos resursus.

Tehniskie standarti ir izstrādājami 18 mēnešu laikā pēc direktīvas stāšanās spēkā. Šim termiņam būtu jādod pietiekami daudz laika EAAPI to izstrādei, ņemot vērā tās pašreizējos resursus. Vienīgais regulārais uzdevums attiecas uz ziņojumu par vienkāršotu pienākumu izmantošanu.

Darba slodze saistībā ar sodu datubāzes izveidi un uzturēšanu, iespējams, būs atkarīga no valsts iestāžu paziņoto notikumu plūsmas. Notikumiem vajadzētu būt ierobežotiem, un tie tiktu sadalīti laika gaitā, ļaujot EAAPI vajadzības gadījumā pārvaldīt savus esošos resursus.

Ņemot vērā EAAPI iepriekšējo un pašreizējo darbu saistībā ar krīzes pārvarēšanu, tiek uzskatīts, ka EAAPI ierosinātie uzdevumi neprasīs izveidot papildu amata vietas un tos var veikt, izmantojot pašreizējos resursus.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Priekšlikumā prasīts, lai dalībvalstis savos tiesību aktos transponētu atveseļošanas un noregulējuma noteikumus 18 mēnešu laikā pēc šā priekšlikuma stāšanās spēkā. Kā minēts 5. iedaļā, valstu iestādēm katru gadu būtu jāziņo EAAPI par vienkāršotu pienākumu piemērošanu, kas EAAPI savukārt būtu jāatklāj.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

I sadaļa – Darbības joma, definīcijas un iestādes

Priekšmets un piemērošanas joma (1. pants)

Šis priekšlikums attiecas uz krīzes pārvarēšanu (preventīvām pilnvarām, preventīvu atveseļošanas plānošanu un noregulējumu) attiecībā uz visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas veic uzņēmējdarbību ES un uz kurām attiecas "Maksātspēja II" regulējums.

Turklāt, tā kā ar grupu saistītas vienības bankrots var ietekmēt visas grupas maksātspēju un darbību, preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānošanas vajadzībām ir jānosaka un jāaptver visas to grupu būtiskās vienības, kurās apdrošinātājs var būt iesaistīts, un iestāžu rīcībā vajadzētu būt efektīviem rīcības līdzekļiem attiecībā uz minētajām vienībām, lai noteiktu korektīvus pasākumus, kuros ņemta vērā grupas finansiālā stabilitāte, novērstu šķēršļus noregulējamībai grupas kontekstā un izveidotu konsekventu noregulējuma shēmu visai grupai kopumā, jo īpaši pārrobežu mērogā.

Noregulējuma iestāžu izveide (3. pants)

Šis priekšlikums paredz, ka dalībvalstīm jāizveido apdrošināšanas noregulējuma iestādes, kurām ir minimāls saskaņots pilnvaru kopums visu attiecīgo sagatavošanas un noregulējuma darbību veikšanai. Priekšlikumā nav precizēta konkrētā iestāde, kas būtu jāieceļ, un tāpēc tās var būt, piemēram, valstu centrālās bankas, kompetentās ministrijas, publiskas pārvaldes

iestādes vai citas iestādes, kurām uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras. Ja pilnvaras tiek piešķirtas esošai iestādei, būtu jāievieš atbilstīgi strukturāli pasākumi, lai novērstu interešu konfliktus starp uzraudzības un noregulējuma funkcijām un darbības neatkarību, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības iestādēm.

II sadaļa – Sagatavošana

Vienkāršoti pienākumi (4. pants)

Lai ievērotu proporcionalitātes principu un izvairītos no pārmērīga administratīvā sloga, iestādēm vajadzības gadījumā būtu jāpiemēro atšķirīgas vai samazinātas preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un informēšanas prasības, pamatojoties uz konkrētu sabiedrību un retāk veicot atjaunināšanu, ņemot vērā vairākus ar sabiedrību saistītus faktorus. Iestādēm katru gadu būtu jāziņo EAAPI par vienkāršotu pienākumu piemērošanu.

Preventīva atveseļošanas plānošana (5.–8. pants)

Grupām būtu jāizstrādā un jāiesniedz grupas uzraudzības grupai preventīvi atveseļošanas plāni. Arī apdrošinātājiem, kas nav daļa no grupas, uz kuru attiecas šādas plānošanas prasības, ir jāsagatavo un regulāri jāatjaunina preventīvi atveseļošanas plāni, kuros izklāstītas darbības, kas šādām sabiedrībām jāveic, lai atjaunotu savu finansiālo stāvokli, ja tas ir būtiski pasliktinājies. Uzraudzības iestādēm būtu jānosaka apdrošinātāji, kuriem ir pienākums izstrādāt preventīvus atveseļošanas plānus, pamatojoties uz vairākiem faktoriem. Kopumā vismaz 80 % dalībvalstu tirgus būtu jāpiemēro šādas prasības, un zema riska sabiedrība tiktu izslēgta individuāli.

Šie plāni uzlabos apdrošinātāja izpratni par tā neaizsargātību, un tā reālistiskām iespējām stresa scenārijos vajadzētu būt sabiedrības pārvaldības sistēmas neatņemamai sastāvdaļai, un esošie instrumenti var būt ieguldījums preventīvu atveseļošanas plānu sagatavošanā.

Uzraudzības iestādēm ir jānovērtē preventīvi atveseļošanas plāni, lai pārbaudītu, vai plāni ir visaptveroši un vai tie varētu laikus atjaunot sabiedrības dzīvotspēju.

Noregulējuma plānošana un noregulējamības novērtējumi (9.–16. pants)

Noregulējuma iestādēm ir jāsagatavo noregulējuma plāni, kuros izklāstītas noregulējuma darbības, ko iestādes plāno gadījumā, ja ir izpildīti noregulējuma nosacījumi. Kopumā 70 % sabiedrību no katras dalībvalsts būtu jāpiemēro noregulējuma plānošana, un zema riska sabiedrība tiktu izslēgta individuāli. Attiecīgie apdrošinātāji būtu jānosaka, pamatojoties uz vairākiem proporcionalitātes kritērijiem, tajā skaitā to bankrota paredzamo ietekmi.

Ne preventīviem atveseļošanas, ne noregulējuma plāniem nevajadzētu paļauties uz ārkārtas finansiālo palīdzību no publiskā sektora līdzekļiem vai pakļaut nodokļu maksātājus zaudējumu riskam.

Noregulējuma plānošanas ietvaros noregulējuma iestādēm būtu arī jānovērtē apdrošinātāja vispārējā noregulējamība un jānovērš jebkādi tās šķēršļi. Iestāžu rīcības brīvībai būtu jāaprobežojas ar to, kas ir nepieciešams, lai vienkāršotu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības struktūru un darbību tikai tādēļ, lai uzlabotu tās noregulējamību.

Kopīgi lēmumi (17. pants)

Grupas uzraudzības iestādēm, uzraudzības iestādēm, grupas noregulējuma iestādēm un noregulējuma iestādēm attiecīgā gadījumā būtu jācenšas pieņemt kopīgus lēmumus, ievērojot šajā pantā noteikto procedūru.

III sadaļa – Noregulējums

Noregulējuma nosacījumi (19. pants)

Ar šo priekšlikumu nosaka kopīgu parametru noregulējuma instrumentu piemērošanas sākšanai. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai būtu jāpiemēro noregulējums, ja tā bankrotē vai, iespējams, bankrotēs, un nav izredžu, ka privātā sektora alternatīvas vai uzraudzības pasākumi varētu novērst bankrotu.

Tajā pašā laikā ir jānodrošina, ka iejaukšanās pasākumi tiek veikti tikai tad, ja iejaukšanās ieinteresēto personu tiesībās ir pamatota un noregulējuma darbība būtu sabiedrības interesēs.

Noregulējuma instrumenti un pilnvaras (26.–52. pants)

Kad noregulējuma nosacījumi būs izpildīti, noregulējuma iestādes būs pilnvarotas piemērot šādus noregulējuma instrumentus:

a) kapitāla instrumentu, parāda instrumentu un citu atbilstīgo saistību norakstīšana vai konvertācija, jo īpaši, lai atvieglotu citu noregulējuma instrumentu, piemēram, maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes vai pārveduma instrumentu, izmantošanu. Tiek izveidota īpaša hierarhija, kas papildina un vajadzības gadījumā aizstāj to, kas noteikta katras valsts maksātnespējas tiesību aktos. Principā akcionāru prasības būtu jāizmanto pirms subordinēto kreditoru prasībām. Tikai tad, ja minētās prasības ir izmantotas, noregulējuma iestādes var noteikt zaudējumus augstākas prioritātes prasībām. Noteiktos apstākļos konvertācija notiks, lai nopietni mazinātu pārējo akcionāru prasības;

b) maksātspējīga atlikušo saistību izpilde: tiek atsaukta noregulējamās sabiedrības atļauja slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus, lai ierobežotu tās darbību tikai ar esošā portfeļa pārvaldību, tādējādi maksimāli palielinot apdrošināšanas atlīdzības prasību segumu ar esošajiem aktīviem;

c) uzņēmuma pārdošana: visu sabiedrības darījumdarbību vai tās daļu var pārdot ar komerciāliem noteikumiem, neievērojot procedūras prasības, kas citādi būtu piemērojamas.

d) pagaidu sabiedrība: visu sabiedrības darījumdarbību vai tās daļu var nodot publiski kontrolētai vienībai. Pagaidu sabiedrībai jāsaņem atļauja saskaņā ar direktīvu "Maksātspēja II". Tās darbībai ir pagaidu raksturs, un mērķis ir pārdot uzņēmumu privātam pircējam, ja ir piemēroti tirgus apstākļi.

e) aktīvu un saistību nodalīšana: samazinātas vērtības aktīvus un/vai saistības var pārvest uz pārvaldības struktūru, lai tos laika gaitā varētu pārvaldīt un izmantot. Lai samazinātu konkurences izkropļojumus un bezrūpīgas rīcības riskus, šis instruments būtu jāizmanto tikai kopā ar citu noregulējuma instrumentu.

Ja iespējams, apdrošināšanas garantiju sistēmas varētu sniegt ieguldījumu noregulējuma procesa finansēšanā, absorbējot zaudējumus to neto zaudējumu apmērā, kas šīm sistēmām būtu radušies pēc apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības parastās maksātnespējas procedūrā. Šādos gadījumos norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošana nodrošinātu, ka atbilstīgie apdrošinājuma ņēmēji ir aizsargāti vismaz līdz seguma līmenim, kas ir galvenais

iemesls, kāpēc šādas apdrošināšanas garantiju sistēmas ir izveidotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Lai piemērotu minētos instrumentus, noregulējuma iestādes būs pilnvarotas pārņemt tādas iestādes kontroli, kura ir bankrotējusi, vai, domājams, bankrotēs, pārņemt akcionāru un vadītāju funkcijas, pārvest aktīvus un saistības un panākt līgumsaistību izpildi. Attiecīgā gadījumā noregulējuma darbībām būs jāatbilst Savienības valsts atbalsta regulējumam. Valstu iestādes papildus minimālajam saskaņotajam instrumentu kopumam varēs paredzēt īpašus valsts instrumentus un pilnvaras, ja tie būs saderīgi ar Savienības noregulējuma režīma principiem un mērķiem. Jo īpaši valsts iestādes var apsvērt norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta izmantošanu, lai rekapitalizētu bankrotējošu apdrošinātāju, ja vien netiek skartas apdrošināšanas atlīdzības prasības un tiek veikti atbilstīgi reorganizācijas un pārstrukturēšanas pasākumi.

Papildu noteikumi attiecībā uz noregulējumu, tajā skaitā vērtēšanu, aizsardzības pasākumiem, procesuālajiem pienākumiem un apelācijas tiesībām un citu darbību izslēgšanu (23.–25. pants un 53.–66. pants)

Lai nodrošinātu, ka noregulējuma lēmumi tiek pieņemti saskaņā ar pamatprincipiem attiecībā uz īpašumtiesībām un atbilstību attiecīgajiem vērtspapīru un uzņēmējdarbības tiesību aktiem, direktīvā ir iekļauti nepieciešamie noteikumi un pasākumi, kas noregulējuma iestādēm būtu jāievēro pirms noregulējuma lēmumu pieņemšanas un pēc tam. Piemēram, tie ietver apdrošinātāja bilances precīza vērtējuma nodrošināšanu, aizsardzības pasākumus skartajiem akcionāriem un kreditoriem, tajā skaitā apdrošinājuma ņēmējiem, lai tie saņemtu kompensāciju, ja rezultāts tiem ir sliktāks nekā tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība tiktu likvidēta saskaņā ar valsts maksātnespējas procedūru, procedūras posmus, ar kuriem iestādēm būtu jāpaziņo apdrošinātājam un citām attiecīgajām iestādēm noregulējuma lēmumi, un tiesības pārsūdzēt krīzes novēršanas vai krīzes pārvarēšanas pasākumus. Lai atvieglotu noregulējumu un sasniegtu mērķi aizsargāt finanšu stabilitāti, regulējumā ir iekļauts arī pagaidu moratorijs prasību maksāšanai un apdrošinājuma ņēmēju izpirkšanas tiesību atlikšanai saistībā ar dzīvības apdrošināšanas līgumiem.

IV sadaļa – Pārrobežu grupu noregulējums (67.–71. pants)

Lai ņemtu vērā dažu apdrošināšanas grupu pārrobežu raksturu un izveidotu visaptverošu un integrētu sistēmu atveseļošanas un noregulējuma darbībām Savienībā, grupas noregulējuma iestādes vadībā un ar EAAPI līdzdalību tiks izveidotas noregulējuma kolēģijas. EAAPI atvieglos iestāžu sadarbību, veicinās konsekvenci un vajadzības gadījumā uzņemsies mediatora lomu. Kolēģiju mērķis ir koordinēt sagatavošanas un noregulējuma pasākumus starp valstu iestādēm, lai nodrošinātu optimālu risinājumu Savienības līmenī.

V sadaļa – Attiecības ar trešām valstīm (72.–77. pants)

Apdrošinātāji Savienībā darbojas trešās valstīs un otrādi, tāpēc efektīvam noregulējuma režīmam ir jānodrošina sadarbība ar trešo valstu iestādēm. Priekšlikumā Savienības iestādēm ir piešķirtas nepieciešamās pilnvaras, lai atbalstītu bankrotējuša ārvalstu apdrošinātāja ārvalstu noregulējuma darbības, saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem veicot to aktīvu un saistību pārvedumus, kuri atrodas to jurisdikcijā vai uz kuriem attiecas to tiesību akti. Savienības noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarām piemērot noregulējuma instrumentus trešo valstu sabiedrību valsts filiālēm, ja atsevišķs noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs vai vietējo apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības nolūkā.

Priekšlikumā paredzēts, ka varētu noslēgt sadarbības nolīgumus ar ārvalstu noregulējuma iestādēm, lai atvieglotu atbalstu ārvalstu noregulējuma darbībām. EAAPI varētu noslēgt administratīvus pamatnolīgumus ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. pantu, un valstu iestādes varētu noslēgt divpusējus nolīgumus, ņemot vērā EAAPI pamatnolīgumus.

VI sadaļa – Sodi (78.–82. pants)

Lai nodrošinātu, ka apdrošinātāji, personas, kas faktiski kontrolē to darījumdarbību, un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra pilda pienākumus, kas izriet no šā priekšlikuma, dalībvalstīm būtu jāparedz administratīvi sodi un citi administratīvie pasākumi, kas ir iedarbīgi, samērīgi un preventīvi. EAAPI būtu jāuztur centrāla datubāze par visiem administratīvajiem sodiem.

VII sadaļa – Izmaiņas direktīvā "Maksātspēja II", Uzņēmējdarbības tiesību direktīvās un EAAPI regulā

Izmaiņas direktīvā "Maksātspēja II", tajā skaitā par preventīviem pasākumiem (83. pants)

Neskarot esošo intervences shēmu, šis priekšlikums precizē uzraudzības iestāžu pilnvaras piemērot preventīvus pasākumus apdrošinātājiem finanšu stāvokļa pasliktināšanās vai regulatīvo prasību pārkāpumu gadījumos, lai izvairītos no problēmu saasināšanās pietiekami agrīnā pasliktināšanās posmā.

Lai panāktu efektīvu noregulējumu, tiek grozīti noteikumi par reorganizāciju un likvidāciju, lai paplašinātu to piemērošanu noregulējuma instrumentu izmantošanas gadījumā gan tad, ja šos instrumentus piemēro apdrošinātājiem, gan vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma režīms.

Izmaiņas uzņēmējdarbības tiesību direktīvās un EAAPI regulā (83.–88. pants)

Savienības Uzņēmējdarbības tiesību direktīvās ir iekļauti noteikumi par akcionāru un kreditoru aizsardzību. Daži no šiem noteikumiem var aizkavēt noregulējuma iestāžu ātru rīcību. Tādēļ tiek ierosināts tos grozīt.

Lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestādes ir pārstāvētas Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā, un lai nodrošinātu, ka EAAPI ir nepieciešamās speciālās zināšanas, Regula (ES) Nr. 1094/2010 tiktu grozīta, lai noregulējuma iestādes iekļautu kompetento iestāžu jēdzienā.

2021/0296 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

ar ko izveido apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2009/138/EK, (ES) 2017/1132 un Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 648/2012

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[12],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[13],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Apdrošināšanas sabiedrību grūtības var būtiski ietekmēt dalībvalstu ekonomiku un sociālo labklājību, ja šādas grūtības izraisītu apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām sniegtās aizsardzības traucējumus. Pārapdrošināšanas sabiedrību loma ekonomikā, to savstarpējā saistība ar primārajām apdrošināšanas sabiedrībām un finanšu tirgiem plašākā nozīmē, kā arī salīdzinoši koncentrētais pārapdrošināšanas tirgus prasa piemērotu regulējumu, lai pienācīgi risinātu to grūtības vai bankrotu. Tāpēc gan primāro apdrošināšanas sabiedrību, gan pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošana un noregulējums būtu jārisina, ņemot vērā to attiecīgās īpatnības.

(2) Globālā finanšu krīze 2008. gadā atklāja finanšu sektora neaizsargātību un tā savstarpējo saistību. Šķiet, ka grūtību un bankrota cēloņi cita starpā ir saistīti ar finanšu tirgu attīstību un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbību patieso būtību. Šajā ziņā kā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību galvenās bažas bieži tiek minēti parakstīšanas riski, proti, nepietiekami nodrošinātas prasības, nepareizu cenu noteikšana, proti, pārāk zemu novērtētas prēmijas, aktīvu un saistību nepareiza pārvaldība un ieguldījumu zaudējumi. Šajā kontekstā nodokļu maksātāju nauda tika izmantota, lai atjaunotu vairāku apdrošināšanas sabiedrību pasliktinājušos finanšu stāvokli. Lai gan Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK[14] mērķis

[12] OV C [...], [...], [...]. lpp.

[13] OV C [...], [...], [...]. lpp.

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II), (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

bija stiprināt finanšu sistēmu Savienībā un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noturību, tā pilnībā nenovērsa šādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību bankrota iespējamību. Liels tirgus svārstīgums un ilgstoši zemās procentu likmes varētu īpaši kaitēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību rentabilitātei un maksātspējas stāvoklim. Tāpēc, ņemot vērā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību jutīgumu pret tirgus un ekonomikas attīstību, ir vajadzīga īpaša piesardzība un atbilstoša sistēma, lai pārvaldītu, tostarp preventīvi, šādu sabiedrību finanšu stāvokļa iespējamo pasliktināšanos. Daži nesenie bankroti un gandrīz bankroti, jo īpaši pārrobežu mērogā, ilustrēja pašreizējā regulējuma trūkumus, kas ir jānovērš, lai pienācīgi organizētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību sakārtotu aiziešanu no tirgus.

(3) Darbības, pakalpojumi vai operācijas, ko veic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un ko nevar viegli aizstāt saprātīgā termiņā vai par saprātīgām izmaksām apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām, jāuzskata par kritiski svarīgām funkcijām, kas ir jāturpina. Šādas darbības, pakalpojumi vai operācijas var būt kritiski svarīgas Savienības, valsts vai reģionālā līmenī. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas aizsardzības nepārtrauktība bieži vien ir vēlamāka nekā bankrotējošas sabiedrības likvidācija, jo šāda nepārtrauktība nodrošina vislabvēlīgāko iznākumu apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem vai cietušajām personām. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai būtu pieejami atbilstoši instrumenti, ar ko novērst bankrotus un, ja bankroti notiek, līdz minimumam samazināt negatīvās sekas, saglabājot šo kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību.

(4) Bankrotējošu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību efektīva noregulējuma nodrošināšana Savienībā ir būtisks elements iekšējā tirgus izveides pabeigšanā. Šādu sabiedrību bankrots ietekmē ne tikai apdrošinājuma ņēmējus un, iespējams, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti tirgos, kuros šīs apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas tieši, bet arī uzticēšanos apdrošināšanas iekšējam tirgum. Iekšējā finanšu pakalpojumu tirgus izveides pabeigšana ir pastiprinājusi mijiedarbību starp dažādām valstu finanšu sistēmām. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas finanšu tirgos, lai pārvaldītu savu ieguldījumu portfeli un riskus, kas saistīti ar to darbību. Ar atvasināto instrumentu darījumu starpniecību tie ir savstarpēji saistīti ar starpbanku un citiem finanšu tirgiem, kas būtībā ir Eiropas mēroga tirgi. Šajā kontekstā dalībvalstu nespēja novērst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrotu un to noregulēt paredzamā un saskaņotā veidā un efektīvi novērst plašāku sistēmisku kaitējumu var apdraudēt finanšu tirgu stabilitāti un līdz ar to arī iekšējo tirgu finanšu pakalpojumu jomā.

(5) Pasaules finanšu krīze 2008. gadā izgaismoja vajadzību izstrādāt atbilstošu atveseļošanas un noregulējuma režīmu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Starptautiskā līmenī Finanšu stabilitātes padome (“FSP”) 2014. gada oktobrī izstrādāja galvenos atribūtus par efektīviem noregulējuma režīmiem[15] attiecībā uz jebkuru apdrošināšanas sabiedrību, kas varētu būt sistēmiski nozīmīga vai kritiska tās bankrota gadījumā. FSP 2016. gada jūnijā izdeva papildu norādījumus par efektīvu noregulējuma stratēģiju un plānu izstrādi sistēmiski nozīmīgiem apdrošinātājiem[16]. Vienlaikus Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija (“*IAIS*”) 2019. gada

[15] Finanšu stabilitātes padome, *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*, 2014.

[16] Finanšu stabilitātes padome, *Developing Effective Resolution Strategies and Plans for Systemically Important Insurers*, 2016.

novembrī pieņēma apdrošināšanas pamatprincipus visām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, vienotu sistēmu starptautiski aktīvām apdrošināšanas grupām, kurā sīki izklāstīti standarti preventīvai atveseļošanas plānošanai, un darbības, kuras iestādēm ir jāveic attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kas izstāsies no tirgus un uzsāks noregulējumu [17]. Minētās norises būtu jāņem vērā, nosakot regulējumu bankrotējošu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanai un noregulējumam.

(6) Daudzas apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības darbojas ārpus valsts robežām. Koordinācijas un sadarbības trūkums starp publiskajām iestādēm, lai sagatavotu un pārvaldītu pārrobežu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības grūtības vai bankrotu, apdraudētu dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos, radītu neoptimālu iznākumu apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām un ietekmētu apdrošināšanas iekšējā tirgus uzticamību.

(7) Pašlaik Eiropas Savienības līmenī nav saskaņotas procedūras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumam koordinētā veidā. Tā vietā valstu normatīvajos un administratīvajos aktos, ar ko reglamentē apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību bankrotu dalībvalstīs, pastāv ievērojamas atšķirības pēc būtības, kā arī procesuālas atšķirības. Turklāt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām ne vienmēr var būt piemērotas uzņēmumu maksātnespējas procedūras, jo šīs procedūras ne vienmēr var nodrošināt apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, reālajai ekonomikai kritiski svarīgo funkciju pienācīgu turpināšanu vai finanšu stabilitāti kopumā.

(8) Jānodrošina bankrotējošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, kuras, iespējams, bankrotēs, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktība, vienlaikus līdz minimumam samazinot šādas sabiedrības bankrota ietekmi uz ekonomiku un finanšu sistēmu. Tādēļ ir jānosaka regulējums, kas nodrošinātu iestādēm uzticamu instrumentu kopumu, lai pietiekami savlaicīgi un ātri iesaistītos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībās, kas bankrotē vai, iespējams, bankrotēs. Šādam regulējumam būtu jānodrošina, ka zaudējumus pirmām kārtām sedz akcionāri un ka kreditori zaudējumus sedz pēc akcionāriem ar nosacījumu, ka nevienam no kreditoriem nerodas lielāki zaudējumi par tiem, kas tam rastos, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, ievērojot principu "neviens kreditors nav sliktākā situācijā".

(9) Regulējumam, kas jānosaka, būtu jāļauj iestādēm nodrošināt apdrošināšanas aizsardzības nepārtrauktību apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, attiecīgā gadījumā nodot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības dzīvotspējīgas darbības un portfeļus un sadalīt zaudējumus taisnīgā un paredzamā veidā. Šiem mērķiem būtu jāpalīdz izvairīties no nevajadzīgiem zaudējumiem vai sociālām grūtībām, kas rodas apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, mazināt negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku, līdz minimumam samazināt negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem un samazināt izmaksas nodokļu maksātājiem.

(10) Direktīvas 2009/138/EK pārskatīšanai un jo īpaši tādu kapitāla prasību ieviešanai, kas ir vairāk atkarīgas no riska, pastiprinātai uzraudzībai, uzlabotai likviditātes uzraudzībai

[17] Starptautiskā Apdrošināšanas uzraudzītāju asociācija, *Insurance Core Principles and Common Framework for the Supervision of Internationally Active Insurance Groups*, 2019.

un labākiem makroprudenciālās politikas instrumentiem būtu vēl vairāk jāsamazina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību bankrota iespējamība un jāuzlabo šo sabiedrību noturība pret ekonomisko stresu neatkarīgi no tā, vai šo stresu izraisījuši sistēmiski traucējumi vai konkrētajai sabiedrībai specifiski notikumi. Tomēr, neraugoties uz stabilu un noturīgu uzraudzības sistēmu, finansiālo grūtību situācijas nevar pilnībā izslēgt. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt gatavām un to rīcībā vajadzētu būt atbilstošiem atveseļošanas un noregulējuma instrumentiem, lai risinātu situācijas, kas saistītas gan ar sistēmisku krīzi, gan atsevišķu sabiedrību bankrotu. Šādiem instrumentiem būtu jāietver mehānismi, kas iestādēm ļauj efektīvi risināt jautājumus, kuri saistīti ar sabiedrībām, kas bankrotē vai, iespējams, bankrotēs. Izmantojot šādus instrumentus un īstenojot šādas pilnvaras, būtu jāņem vērā bankrota apstākļi.

(11) Dažas dalībvalstis jau ir ieviesušas preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības un mehānismus bankrotējošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumam. Tomēr kopēju nosacījumu, pilnvaru un procedūru trūkums apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanai un noregulējumam Savienībā var būt šķērslis iekšējā tirgus vienmērīgai darbībai un apgrūtināt valsts iestāžu sadarbību ar grūtībās nonākušu vai bankrotējošu pārrobežu sabiedrību grupām saistīto jautājumu risināšanā. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad atšķirīgas pieejas nozīmē to, ka valsts iestādēm nav vienāds kontroles līmenis vai vienāda spēja veikt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumu. Minētās atšķirības atveseļošanas un noregulējuma režīmos var ietekmēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un potenciāli radīt konkurences izkropļojumus starp sabiedrībām. Lai nodrošinātu to, ka netiek apdraudēts iekšējais tirgus, būtu jānovērš minētie šķēršļi un jāpieņem atbilstīgi noteikumi. Šajā nolūkā noteikumiem, kas reglamentē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību preventīvu atveseļošanu un noregulējumu, būtu jāpiemēro kopēji minimālie saskaņošanas noteikumi. Lai nodrošinātu saskaņotību ar spēkā esošajiem Savienības tiesību aktiem apdrošināšanas pakalpojumu jomā, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, uz kurām attiecas Direktīvā 2009/138/EK noteiktās prudenciālās prasības, būtu jāpiemēro preventīvais atveseļošanas un noregulējuma režīms.

(12) Ar grupu saistītas vienības bankrots var ātri ietekmēt visas grupas maksātspēju un darbības. Tāpēc ir jāievieš grupas preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānošanas prasības. Turklāt iestāžu rīcībā vajadzētu būt efektīviem rīcības līdzekļiem attiecībā uz minētajām vienībām, lai noteiktu korektīvus pasākumus, kuros ņemta vērā visu grupas vienību finansiālā stabilitāte, novērstu šķēršļus noregulējamībai grupas kontekstā un izveidotu konsekventu noregulējuma shēmu grupai kopumā, jo īpaši pārrobežu kontekstā. Tāpēc preventīvās atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un noregulējamības prasības un noregulējuma režīms būtu jāpiemēro arī mātesuzņēmumiem, pārvaldītājsabiedrībām un citām grupas vienībām, tajā skaitā tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības.

(13) Jānodrošina atveseļošanas un noregulējuma režīma piemērotība un efektivitāte, vienlaikus izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga un izmaksām sabiedrībām un iestādēm. Tāpēc šāda atveseļošanas un noregulējuma režīma īstenošanai vajadzētu būt samērīgai ar attiecīgās sabiedrības un tās darbību un pakalpojumu būtību, apjomu un sarežģītību. Attiecībā uz atveseļošanas un noregulējuma plānošanas prasību darbības jomu iestādēm, pamatojoties uz saskaņotu uz risku balstītu kritēriju kopumu, būtu jānosaka, uz kurām sabiedrībām attiecas plānošanas prasības. Lai veicinātu uzticēšanos apdrošināšanas un pārapdrošināšanas vienotajam tirgum un veicinātu

vienlīdzīgus konkurences apstākļus, būtu jāsasniedz minimālā sagatavotības pakāpe, nosakot minimālo tirgus seguma līmeni. Tomēr minētajā minimālajā tirgus seguma līmenī būtu jāņem vērā atšķirības starp atveseļošanu, no vienas puses, un noregulējumu, no otras puses, un to, vai pastāv vai nepastāv sabiedrības intereses veikt noregulējuma darbību.

(14) Tā paša iemesla dēļ iestādēm vajadzības gadījumā būtu jāpiemēro atšķirīgas vai samazinātas preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānošanas un informēšanas prasības, pamatojoties uz konkrētām sabiedrībām, un ar mazāku atjaunināšanas biežumu. Piemērojot šādus vienkāršotus pienākumus, iestādēm būtu jāņem vērā sabiedrības darījumdarbības veids, lielums, sarežģītība un aizstājamība, tās akcionāru struktūra un juridiskā forma, riska profils, savstarpējā saistība ar citām regulētām sabiedrībām vai finanšu sistēmu kopumā. Iestādēm būtu jāņem vērā arī tas, vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrots un turpmāka likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būtiski negatīvi ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus, finanšu tirgus, citas sabiedrības vai ekonomiku kopumā. Iestādēm katru gadu būtu jāziņo EAAPI par šādu vienkāršotu pienākumu piemērošanu.

(15) Lai nodrošinātu sakārtotu noregulējuma procesu un izvairītos no interešu konfliktiem, dalībvalstīm būtu jāieceļ publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes, kam uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras un kas veiks funkcijas un uzdevumus saistībā ar atveseļošanas un noregulējuma režīmu. Dalībvalstīm būtu jānodrošina tas, ka minētajām noregulējuma iestādēm tiek piešķirti atbilstīgi resursi. Ja dalībvalsts izraugās noregulējuma iestādi, kurai ir citas funkcijas, būtu jāievieš atbilstīgi strukturāli pasākumi, lai nošķirtu šīs funkcijas no funkcijām, kas saistītas ar noregulējumu, un nodrošinātu darbības neatkarību. Šādai nošķiršanai nebūtu jāliedz noregulējuma funkcijai piekļūt jebkādai informācijai, kas tai vajadzīga pienākumu izpildei saskaņā ar atveseļošanas un noregulējuma režīmu vai sadarbībai starp dažādām iestādēm, kas iesaistītas atveseļošanas un noregulējuma režīma piemērošanā.

(16) Ņemot vērā sekas, ko apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrots var radīt dalībvalsts apdrošinājuma ņēmējiem, finanšu sistēmai un ekonomikai, un ņemot vērā iespējamo nepieciešamību izmantot publiskā sektora līdzekļus bankrota risināšanai, krīzes pārvarēšanā un noregulējumā jau no paša sākuma būtu cieši jāiesaista dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas attiecīgās ministrijas.

(17) Efektīvi jārisina apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību finansiālā stāvokļa pasliktināšanās vai regulatīvo prasību pārkāpumi, ko veic minētās sabiedrības, un jānovērš problēmu saasināšanās. Tādēļ uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām piemērot preventīvus pasākumus. Tomēr šādām preventīvām pilnvarām būtu jāatbilst intervences shēmai un uzraudzības pilnvarām, kas jau paredzētas Direktīvā 2009/138/EK attiecībā uz līdzīgiem apstākļiem, tajā skaitā uzraudzības pilnvarām, kas paredzētas Direktīvas 2009/138/EK 36. pantā noteiktajā uzraudzības pārbaudes procesā. Šādām preventīvām pilnvarām nevajadzētu izraisīt jaunu iepriekš noteiktu intervenci pirms maksātspējas kapitāla prasības, kas noteikta minētās direktīvas I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā. Uzraudzības iestādēm būtu jānovērtē katra situācija atsevišķi un jālemj par preventīvu pasākumu nepieciešamību, pamatojoties uz apstākļiem, sabiedrības situāciju un uzraudzības spriedumu.

(18) Ir būtiski, lai grupas vai attiecīgā gadījumā atsevišķas sabiedrības sagatavotu un regulāri atjauninātu preventīvos atveseļošanas plānus, kuros izklāstītas darbības, kas minētajām grupām vai sabiedrībām jāveic, lai atjaunotu savu finansiālo stāvokli pēc

stāvokļa būtiskas pasliktināšanās, kas varētu apdraudēt to dzīvotspēju. Tāpēc apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām būtu jānosaka kvantitatīvu un kvalitatīvu rādītāju kopums, kas varētu iedarbināt šādos preventīvos atveseļošanas plānos paredzētos korektīvos pasākumus. Šādiem rādītājiem būtu jāpalīdz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām veikt korektīvus pasākumus savu apdrošinājuma ņēmēju interesēs, un tiem nevajadzētu noteikt jaunas regulatīvās prudenciālās prasības. Preventīvi atveseļošanas plāni, kas attiecas uz visām būtiskajām juridiskajām personām grupā, būtu sīki jāizklāsta, un tiem būtu jābalstās uz reālistiskiem pieņēmumiem, kas ir piemērojami dažādos robustos un smagos scenārijos. Šiem preventīvajiem atveseļošanas plāniem vajadzētu būt sabiedrības pārvaldības sistēmas neatņemamai sastāvdaļai. Esošie instrumenti var būt ieguldījums šādu preventīvu atveseļošanas plānu sagatavošanā, tajā skaitā pašu riska un maksātspējas novērtējumā, ārkārtas situāciju plānos vai likviditātes riska pārvaldības plānos. Tomēr prasība sagatavot preventīvu atveseļošanas plānu būtu jāpiemēro samērīgi, un tai nebūtu jāskar reālistiska atveseļošanas plāna izstrāde un iesniegšana, kā noteikts Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktā. Attiecīgā gadījumā preventīvā atveseļošanas plāna elementi varētu sniegt informāciju vai kalpot par pamatu atveseļošanas plāna izstrādei, kā paredzēts Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktā.

(19) Jānodrošina pienācīgs sagatavotības līmenis krīzes situācijām. Tāpēc galvenajiem mātesuzņēmumiem vai atsevišķām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vajadzētu būt pienākumam iesniegt preventīvos atveseļošanas plānus uzraudzības iestādēm pilnīga novērtējuma veikšanai, tajā skaitā novērtējumam par to, vai šie plāni ir visaptveroši un vai tie varētu laikus atjaunot sabiedrības vai grupas dzīvotspēju pat smaga finansiāla stresa periodos. Ja sabiedrība iesniedz nepienācīgu preventīvu atveseļošanas plānu, uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām pieprasīt, lai šī sabiedrība veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu plāna būtiskās nepilnības.

(20) Noregulējuma plānošana ir būtisks efektīva noregulējuma elements. Tādēļ noregulējuma iestāžu rīcībā vajadzētu būt visai informācijai, kas nepieciešama, lai noteiktu kritiski svarīgās funkcijas un nodrošinātu to turpināšanu. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām ir priviliģētas zināšanas par savu darbību un ar to saistītajām problēmām, un tādēļ noregulējuma iestādēm būtu jāizstrādā noregulējuma plāni, cita starpā pamatojoties uz attiecīgo sabiedrību sniegto informāciju. Lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga, noregulējuma iestādēm vispirms būtu jāsaņem nepieciešamā informācija no uzraudzības iestādēm.

(21) Zema riska profila sabiedrībām, ņemot vērā to zema riska profilu, nevajadzētu būt pienākumam izstrādāt atsevišķus preventīvus atveseļošanas plānus, kā arī tām nebūtu jāpiemēro noregulējuma plānošana.

(22) Lai paredzētu korektīvo un noregulējuma pasākumu iespējamo mijiedarbību un uzlabotu sagatavotību krīzēm un grupu noregulējamību, visām grupas vienībām, uz kurām attiecas grupas uzraudzība, būtu jāpiemēro jebkāds grupas režīms attiecībā uz preventīvu atveseļošanas un noregulējuma plānošanu. Preventīvajos atveseļošanas un noregulējuma plānos būtu jāņem vērā attiecīgās grupas finansiālā, tehniskā un darījumdarbības struktūra un tās iekšējās savstarpējās saiknes pakāpe.

(23) Grupas preventīvie atveseļošanas un noregulējuma plāni būtu jāsagatavo visai grupai, un tajos būtu jānosaka pasākumi gan attiecībā uz galveno mātesuzņēmumu, gan atsevišķiem meitasuzņēmumiem, kas ietilpst minētajā grupā. Tomēr tam, cik lielā mērā grupas preventīvos atveseļošanas un noregulējuma plānos tiek ņemti vērā

meitasuzņēmumi, vajadzētu būt samērīgam ar to nozīmīgumu grupai un apdrošinājuma ņēmējiem, reālai ekonomikai un finanšu sistēmai dalībvalstīs, kurās šie meitasuzņēmumi darbojas. Noregulējuma plānu izstrādē būtu jāiesaista to dalībvalstu noregulējuma iestādes, kurās attiecīgajai grupai ir meitasuzņēmumi. Attiecīgajām iestādēm, darbojoties uzraudzības vai noregulējuma kolēģijās, būtu jādara viss iespējamais, lai pieņemtu kopīgu lēmumu par minēto plānu novērtēšanu un pieņemšanu. Tomēr pienācīgu gatavību krīzēm nevajadzētu ietekmēt tam, ka uzraudzības vai noregulējuma kolēģijās nav kopīga lēmuma. Šādos gadījumos katrai uzraudzības iestādei, kas ir atbildīga par meitasuzņēmumu, vajadzētu būt iespējai pieprasīt preventīvu atveseļošanas plānu attiecībā uz tās jurisdikcijā esošajiem meitasuzņēmumiem un pašai novērtēt preventīvo atveseļošanas plānu. To pašu iemeslu dēļ katrai noregulējuma iestādei, kas ir atbildīga par meitasuzņēmumu, attiecībā uz tās jurisdikcijā esošajiem meitasuzņēmumiem būtu jāizstrādā un jāatjaunina noregulējuma plāns. Individuālus preventīvus atveseļošanas un noregulējuma plānus uzņēmumiem, kas ietilpst grupā, arī turpmāk būtu jāizstrādā izņēmuma kārtā, pienācīgi pamatoti un jāpiemēro tādi paši standarti, kādus piemēro salīdzināmām sabiedrībām attiecīgajā dalībvalstī. Sagatavojot individuālus preventīvus atveseļošanas un noregulējuma plānus sabiedrībām, kas ietilpst grupā, attiecīgajām iestādēm būtu jācenšas pēc iespējas nodrošināt to konsekvenci ar pārējās grupas preventīviem atveseļošanas un noregulējuma plāniem.

(24) Lai pilnībā un pastāvīgi informētu visas attiecīgās iestādes, uzraudzības iestādēm visi preventīvie atveseļošanas plāni un visas to izmaiņas būtu jānosūta attiecīgajām noregulējuma iestādēm, un noregulējuma iestādēm visi noregulējuma plāni un visas to izmaiņas būtu jānosūta attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

(25) Pamatojoties uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējamības novērtējumu, noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām tieši vai netieši ar uzraudzības iestādes starpniecību pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības mainītu savu struktūru un organizāciju. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī iespējai veikt nepieciešamus, bet samērīgus pasākumus, lai samazinātu vai novērstu jebkādus būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošinātu attiecīgo vienību noregulējamību. Noregulējuma iestādēm būtu jānovērtē apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējamība to sabiedrību līmenī, kurās ir sagaidāms, ka saskaņā ar grupas noregulējuma plānu tiks veiktas noregulējuma darbības. Noregulējuma iestāžu spēja pieprasīt izmaiņas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības struktūrā un organizācijā vai veikt pasākumus, lai samazinātu vai novērstu jebkādus būtiskus šķēršļus noregulējuma instrumentu piemērošanai un nodrošinātu attiecīgo sabiedrību noregulējamību, nedrīkstētu pārsniegt to, kas ir nepieciešams, lai vienkāršotu attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības struktūru un darījumus nolūkā uzlabot minētās sabiedrības noregulējamību.

(26) Preventīvā atveseļošanas plānā vai noregulējuma plānā izklāstīto darbību īstenošana var ietekmēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību darbiniekus. Attiecīgos gadījumos minētajos plānos būtu jāiekļauj procedūras, kas jāizmanto, lai informētu darba ņēmēju pārstāvjus un apspriestos ar tiem atveseļošanas un noregulējuma procesos. Šajās procedūrās būtu jāņem vērā koplīgumi, citi sociālo partneru paredzēti nolīgumi un valsts un Savienības tiesību akti par arodbiedrību un darba ņēmēju pārstāvju iesaistīšanu uzņēmuma pārstrukturēšanas procesos.

(27) Tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību vai grupu efektīvai atveseļošanai un noregulējumam, kuras darbojas visā Savienībā, nepieciešama

uzraudzības iestāžu un noregulējuma iestāžu sadarbība uzraudzības un noregulējuma kolēģijās visos procesa posmos – no preventīvu atveseļošanas un noregulējuma plānu sagatavošanas līdz faktiskam sabiedrības noregulējumam. Ja iestādes nepiekrīt lēmumiem, kas jāpieņem attiecībā uz grupām un sabiedrībām, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010[18], kā galējais līdzeklis būtu jāuzņemas mediatora loma.

(28) Atveseļošanas un preventīvajos posmos akcionāriem būtu jāsaglabā pilnīga atbildība un kontrole pār apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību. Tiem vairs nebūtu jāsaglabā šāda atbildība, tiklīdz sākas sabiedrības noregulējuma process. Tāpēc noregulējuma režīmam būtu jānodrošina savlaicīga noregulējuma sākšana, t. i., pirms apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība kļūst maksātnespējīga atbilstīgi bilancei vai naudas plūsmai, pirms viss pašu kapitāls ir pilnībā dzēsts vai pirms apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nespēj izpildīt savas maksājumu saistības noteiktajā termiņā. Noregulējums būtu jāsāk, ja uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar noregulējuma iestādi vai pēc noregulējuma iestādes apspriešanās ar to konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs, un alternatīvi pasākumi šādu bankrotu nenovērstu pieņemamā laikposmā. Būtu jāuzskata, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs jebkurā no šādiem gadījumiem: i) ja sabiedrība pārkāpj vai, iespējams, pārkāps minimālā kapitāla prasību, kas noteikta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā, un ja nav pamatotu izredžu atjaunot atbilstību; ii) ja sabiedrība vairs neatbilst atļaujas piešķiršanas nosacījumiem vai ja sabiedrība nopietni nepilda savas juridiskās saistības saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas uz to attiecas, vai tuvākajā nākotnē, iespējams, nopietni nepildīs savas juridiskās saistības saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas uz to attiecas, tādā veidā, kas pamatotu atļaujas atsaukšanu; iii) ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nespēj vai tuvākajā nākotnē, iespējams, nespēs samaksāt savus parādus vai citas saistības, tajā skaitā maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem noteiktajā termiņā; vai iv) ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir vajadzīgs ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem.

(29) Noregulējuma instrumentu un pilnvaru izmantošana var apdraudēt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību akcionāru un kreditoru tiesības. Noregulējuma iestāžu pilnvaras pārvest apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcijas vai visus aktīvus vai to daļu privātam pircējam bez akcionāru piekrišanas jo īpaši ietekmē akcionāru īpašumtiesības. Turklāt tiesības izlemt, kuras saistības pārvest no bankrotējošas sabiedrības, lai nodrošinātu pakalpojumu nepārtrauktību un izvairītos no nelabvēlīgas ietekmes uz apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem un cietušajām personām, reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti kopumā, var ietekmēt vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem. Tādēļ noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro tikai tām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras bankrotē vai, iespējams, bankrotēs, un tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai sasniegtu noregulējuma mērķus sabiedrības interesēs. Noregulējuma instrumenti jo īpaši būtu jāpiemēro tikai tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību nevar likvidēt saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, nepamatoti neietekmējot apdrošinājuma

[18] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un prasītāju aizsardzību vai nedestabilizējot finanšu sistēmu. Turklāt noregulējuma pasākumiem vajadzētu būt nepieciešamiem, lai nodrošinātu kritiski svarīgo funkciju ātru pārvešanu un turpināšanu, un nevajadzētu būt pamatotām izredzēm rast alternatīvu privātu risinājumu, tajā skaitā kapitāla palielinājumu, ko veiktu esošie akcionāri vai jebkura trešā persona, kurš būtu pietiekams, lai atjaunotu vienības pilnīgu dzīvotspēju, neietekmējot apdrošināšanas atlīdzības prasības. Jebkādam akcionāru un kreditoru tiesību aizskārumam, kas izriet no noregulējuma darbības, vajadzētu būt saderīgam ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (hartu). Jo īpaši tad, ja saistībā ar noregulējuma darbību vienas kategorijas kreditoriem piemēro atšķirīgu attieksmi, šādām atšķirībām vajadzētu būt attaisnotām ar sabiedrības interesēm un samērīgām ar risināmo risku, kā arī tām nevajadzētu būt nedz tieši, nedz netieši diskriminējošām no valstspiederības viedokļa.

(30) Piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādēm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība tiek veikta saskaņā ar principu, ka apdrošināšanas atlīdzības prasības tiek ietekmētas pēc akcionāriem un ka citi kreditori ir seguši savu daļu no zaudējumiem. Turklāt noregulējuma iestādēm būtu arī jānodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējuma izmaksas ir samazinātas līdz minimumam un ka vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi.

(31) Kapitāla instrumentu, parāda instrumentu un citu atbilstīgo saistību norakstīšanai vai konvertācijai būtu jānodrošina iekšējais zaudējumu absorbcijas mehānisms. Minētajam mehānismam kopā ar pārveduma instrumentiem, kuru mērķis ir saglabāt apdrošināšanas seguma nepārtrauktību apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju un cietušo personu labā, būtu jāļauj sasniegt noregulējuma mērķus un lielā mērā būtu jāierobežo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrota ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem. Tomēr var būt ārkārtēji gadījumi, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējums var prasīt konkrētu valsts shēmu, jo īpaši apdrošināšanas garantiju sistēmas vai noregulējuma fonda, iesaistīšanos, lai nodrošinātu papildu zaudējumu absorbciju un pārstrukturēšanas resursus vai – kā galējo līdzekli – ārkārtas publisko finansējumu. Nepieciešamajiem aizsardzības pasākumiem, kuru mērķis ir aizsargāt kreditorus, būtu jāatspoguļo arī šādu konkrētu valsts shēmu pastāvēšana, kurām savukārt ir jāatbilst Savienības valsts atbalsta regulējumam. Norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu jāpiemēro pirms jebkāda ārkārtas finansiālā atbalsta no publiskā sektora līdzekļiem izmantošanas.

(32) Īpašumtiesību aizskārumiem nevajadzētu būt nesamērīgiem. Tāpēc skartajiem apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību akcionāriem un kreditoriem, tajā skaitā apdrošinājuma ņēmējiem, nevajadzētu rasties lielākiem zaudējumiem, nekā tie būtu radušies, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta laikā, kad tika pieņemts lēmums par noregulējumu. Ja noregulējamās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvi un saistības tiek daļēji pārvesti privātam pircējam vai pagaidu sabiedrībai, noregulējamās sabiedrības atlikusī daļa būtu jālikvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Akcionāriem un kreditoriem likvidējamā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā vajadzētu būt tiesībām likvidācijas procesā saņemt prasījumu apmaksu vai kompensāciju tādā apmērā, kas nav mazāka par summu, kuru tie būtu atguvuši, ja visa apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

(33) Lai aizsargātu akcionāru un kreditoru tiesības, jānosaka skaidri pienākumi attiecībā uz noregulējamās sabiedrības aktīvu un saistību novērtēšanu un attiecībā uz tā režīma izvērtēšanu, kāds akcionāriem un kreditoriem tiktu piemērots, ja sabiedrība būtu tikusi likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Tādēļ ir jānosaka, ka pirms noregulējuma darbības veikšanas ir jāveic apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvu un saistību taisnīgs un reālistisks novērtējums. Uz šādu novērtējumu būtu jāattiecas apelācijas tiesībām. Tomēr sakarā ar noregulējuma darbības raksturu un tās ciešo saikni ar novērtējumu šādai apelācijai vajadzētu būt iespējamai tikai tad, ja tā vienlaikus ir vērsta pret noregulējuma lēmumu. Turklāt ir jānosaka, ka pēc noregulējuma instrumentu piemērošanas tiek salīdzināts režīms, kas akcionāriem un kreditoriem faktiski ir piemērots, un režīms, kāds tiem tiktu piemērots saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Minētajam *ex post* salīdzinājumam vajadzētu būt apstrīdamam, izņemot noregulējuma lēmumu. Akcionāriem un kreditoriem, kas saņēmuši mazāku summu nekā summa, ko tie būtu saņēmuši saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, vajadzētu būt tiesībām uz starpības samaksu.

(34) Ir svarīgi, lai zaudējumi tiktu atzīti, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai bankrotējot. Bankrotējošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību aktīvu un saistību novērtēšanai būtu jābalstās uz godīgiem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem noregulējuma instrumentu piemērošanas brīdī. Tomēr, veicot novērtēšanu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības finansiālajam stāvoklim nevajadzētu ietekmēt saistību vērtību. Steidzamības izņēmuma gadījumos noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējamam veikt bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvu un saistību ātru novērtēšanu. Šai vērtēšanai vajadzētu būt provizoriskai, un tā būtu jāpiemēro līdz brīdim, kad tiek veikta neatkarīga vērtēšana. EAAPI būtu jānosaka pamatprincipi, kas jāizmanto šādu vērtēšanu veikšanā, un attiecīgā gadījumā būtu jāļauj noregulējuma iestādēm un neatkarīgajiem vērtētājiem izmantot atšķirīgas, tiem specifiskas metodikas.

(35) Veicot noregulējuma darbības, noregulējuma iestādēm būtu jāņem vērā noregulējuma plānos paredzētie pasākumi un tie jāievēro, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, neuzskata, ka noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos.

(36) Noregulējuma instrumenti būtu jāizstrādā tā, lai tos varētu izmantot dažādos lielā mērā neparedzamos scenārijos, ņemot vērā iespējamo atšķirību starp krīzes situācijā nokļuvušu vienu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību un plašāku sistēmisku krīzi. Tādēļ noregulējuma instrumentiem būtu jāattiecas uz katru no šiem scenārijiem, tajā skaitā noregulējamās sabiedrības maksātspējīgu atlikušo saistību izpildi līdz tās darbības izbeigšanai, noregulējamās sabiedrības darījumdarbības vai akciju pārdošanu, pagaidu sabiedrības izveidi, aktīvu un saistību nodalīšanu no bankrotējošās sabiedrības portfeļiem ar samazinātu vai nepietiekamu ienesīgumu un bankrotējošās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības kapitāla instrumentu un citu atbilstīgo saistību norakstīšanu vai konvertāciju.

(37) Ja ir izmantoti noregulējuma instrumenti, lai pārvestu apdrošināšanas portfeļus stabilai vienībai, kas varētu būt privātā sektora pircējs vai pagaidu sabiedrība, atlikusī sabiedrības daļa būtu jālikvidē atbilstīgā termiņā. Minētā termiņa ilgumam vajadzētu būt balstītam uz to, ka bankrotējošai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ir jāsniedz pakalpojumi vai atbalsts, lai privātā sektora pircējs vai pagaidu sabiedrība varētu veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, kas iegūti minētās pārvešanas rezultātā.

(38) Uzņēmuma pārdošanas instrumentam būtu jāļauj noregulējuma iestādēm pārdot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai tās darījumdarbības daļas vienam vai vairākiem pircējiem bez akcionāru piekrišanas. Piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, iestādēm vajadzētu veikt mārketinga pasākumus attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai tās darījumdarbības daļas pārdošanai atklātā, pārredzamā un nediskriminējošā veidā, cenšoties panākt pēc iespējas augstāku pārdošanas cenu. Ja steidzamības apsvērumu dēļ šāds process nav iespējams, attiecīgajām iestādēm būtu jāveic pasākumi, lai novērstu kaitīgo ietekmi uz konkurenci un iekšējo tirgu.

(39) Visi neto ieņēmumi no noregulējamās sabiedrības aktīvu vai saistību pārvešanas gadījumos, kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, būtu jāsaņem likvidējamajai sabiedrībai. Visi neto ieņēmumi no noregulējamās sabiedrības emitēto akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanas gadījumos, kad tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, būtu jāsaņem attiecīgo akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem. Aprēķinot ieņēmumus, būtu jāatskaita apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrota un noregulēšanas radītās izmaksas.

(40) Informācija par bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības tirdzniecību un sarunas ar potenciālajiem pircējiem pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas, iespējams, būs jutīgas un var apdraudēt uzticēšanos apdrošināšanas tirgum. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka šādas informācijas atklāšanu sabiedrībai, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 596/2014[19], var atlikt uz laiku, kas nepieciešams, lai plānotu un strukturētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējumu.

(41) Pagaidu sabiedrība ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskām iestādēm vai ko kontrolē noregulējuma iestāde. Pagaidu sabiedrības galvenais mērķis ir nodrošināt, lai bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības apdrošinājuma ņēmējiem arī turpmāk tiktu nodrošinātas kritiski svarīgas funkcijas. Tādēļ pagaidu sabiedrībai būtu jādarbojas kā dzīvotspējīgai, darbību turpinošai sabiedrībai, un tā būtu jālaiž tirgū, tiklīdz apstākļi ir piemēroti, vai jālikvidē gadījumā, ja pagaidu sabiedrība nav dzīvotspējīga.

(42) Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentam būtu jāļauj iestādēm pārvest noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības uz atsevišķu struktūru, lai atceltu, pārvaldītu un likvidētu šādus aktīvus, tiesības vai saistības. Lai novērstu nepamatotas konkurences priekšrocības bankrotējošai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, aktīvu un saistību instruments būtu jāizmanto tikai kopā ar citiem instrumentiem.

(43) Efektīvam noregulējuma režīmam būtu jānodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības var noregulēt tā, lai līdz minimumam samazinātu bankrota negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, nodokļu maksātājiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti. Norakstīšanai vai konvertācijai būtu jānodrošina, ka, pirms tiek skartas apdrošināšanas atlīdzības prasības, bankrotējošas apdrošināšanas vai

[19] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

pārapdrošināšanas sabiedrības akcionāri un kreditori cieš zaudējumus vispirms un sedz atbilstīgu daļu izmaksu, kas rodas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrota rezultātā, tiklīdz tiek izmantotas noregulējuma pilnvaras. Tādējādi norakstīšanas vai konvertācijas instrumentam būtu jāsniedz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību akcionāriem un kreditoriem un zināmā mērā arī apdrošinājuma ņēmējiem lielāks stimuls parastos apstākļos uzraudzīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veselību.

(44) Jānodrošina, ka noregulējuma iestādēm dažādos apstākļos ir nepieciešamā elastība, lai panāktu noregulējamās sabiedrības maksātspēju, pārvestu tās aktīvus, tiesības un saistības atbilstoši labākajiem nosacījumiem apdrošinājuma ņēmējiem vai sadalītu atlikušos zaudējumus. Tādēļ ir lietderīgi noteikt, ka noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu gan tad, ja mērķis ir noregulēt bankrotējošo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību kā maksātspējīgu sabiedrību, gan tad, ja kritiski svarīgi apdrošināšanas pakalpojumi tiek nodoti, kamēr apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības atlikusī daļa beidz darbību un tiek likvidēta. Šajā kontekstā apdrošināšanas saistību pārstrukturēšana var būt pamatota, lai nodrošinātu apdrošināšanas seguma būtiskas daļas turpināšanu, un ja uzskata, ka tā ir apdrošinājuma ņēmēju interesēs.

(45) Ja ir reālas izredzes atjaunot sabiedrības dzīvotspēju un apdrošinājuma ņēmējiem noregulējuma procesā nerodas zaudējumi, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu varētu izmantot, lai noregulējamo sabiedrību atjaunotu līdz darbību turpinošai sabiedrībai. Šādā gadījumā noregulējums, veicot norakstīšanu vai konvertāciju, būtu jāpapildina ar vadības aizstāšanu, izņemot gadījumus, kad vadības saglabāšana ir atbilstīga un nepieciešama noregulējuma mērķu sasniegšanai.

(46) Nav lietderīgi norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu piemērot prasījumiem, ciktāl tie ir nodrošināti vai citādi garantēti, jo šāda norakstīšana vai konvertācija varētu būt neefektīva vai šādai norakstīšanai vai konvertācijai iespējama negatīva ietekme uz finanšu stabilitāti. Tomēr, lai nodrošinātu norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta efektivitāti un tā mērķu sasniegšanu, vēlams, lai to varētu piemērot pēc iespējas plašākam bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības nenodrošināto saistību klāstam. Neraugoties uz iepriekš minēto, no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas jomas ir lietderīgi izslēgt atsevišķu veidu nenodrošinātas saistības. Tādējādi, lai nodrošinātu kritiski svarīgu funkciju turpināšanu, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot atsevišķām saistībām pret bankrotējošās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbiniekiem vai komercprasījumiem, kuri attiecas uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ikdienas darbībai kritiski svarīgām precēm un pakalpojumiem. Lai ievērotu tiesības uz pensiju un pensiju summas, kas pienākas pensiju ieguldījumu fondiem un to pārvaldītājiem, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības saistībām pret pensiju shēmu. Lai mazinātu kaitīgās ietekmes sistēmiskas izplatības risku, norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nevajadzētu piemērot saistībām, kas izriet no dalības maksājumu sistēmās, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām, vai saistībām pret apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, – izņemot vienības, kas ietilpst tajā pašā grupā, – kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām.

(47) Viens no galvenajiem noregulējuma mērķiem ir apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vai cietušo personu aizsardzība. Tāpēc apdrošināšanas atlīdzības prasībām norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu

jāpiemēro tikai kā galējais līdzeklis, un noregulējuma iestādēm būtu rūpīgi jāapsver sekas, ko rada apdrošināšanas atlīdzības prasību iespējama norakstīšana, kas izriet no fizisku personu un mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu apdrošināšanas līgumiem.

(48) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai izslēgt vai daļēji izslēgt saistības vairākos gadījumos, ja pieņemamā laikposmā nav iespējams norakstīt vai konvertēt šādas saistības, ja izslēgšana ir noteikti nepieciešama un ir samērīga, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, vai ja norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošana izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka citiem kreditoriem radušies zaudējumi būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības nebūtu izslēgtas. Ja tiek piemērota minētā izslēgšana, var palielināt citu atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertācijas līmeni, lai ņemtu vērā šādu izslēgšanu, ar nosacījumu, ka tiek ievērots princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā nekā parastās maksātnespējas procedūras gadījumā". Tajā pašā laikā no dalībvalstīm nebūtu jāprasa finansēt noregulējumu no sava vispārējā budžeta.

(49) Parasti noregulējuma iestādēm norakstīšanas vai konvertācijas instruments būtu jāpiemēro tā, lai ievērotu līdzvērtīgu attieksmi pret kreditoriem un prasījumu likumisko klasifikāciju atbilstoši maksātnespējas jomā piemērojamiem tiesību aktiem. Tāpēc zaudējumi vispirms būtu jāabsorbē, izmantojot regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla instrumentus, un būtu jāsadala starp akcionāriem, vai nu anulējot vai pārvedot akcijas, vai arī būtiski samazinot kapitāla vērtību. Ja ar to nepietiek, būtu jākonvertē vai jānoraksta pakārtotais parāds. Ja pakārtotais parāds ir pilnībā konvertēts vai norakstīts, tikai tad būtu jākonvertē vai jānoraksta augstākās prioritātes saistības.

(50) Atbrīvojumi no saistībām, *inter alia* attiecībā uz maksājumu un norēķinu sistēmām, darbiniekiem vai tirdzniecības kreditoriem, vai prioritāru rangu, būtu vienlīdz jāpiemēro trešās valstīs un Savienībā. Lai nodrošinātu, ka saistības var norakstīt vai konvertēt trešās valstīs, ir jānosaka, ka līguma noteikumos, ko reglamentē trešo valstu tiesību akti, šo iespēju atzīst. Šādus līguma noteikumus nevajadzētu prasīt attiecībā uz saistībām, kas ir atbrīvotas no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas vai gadījumos, kad atbilstoši attiecīgās trešās valsts tiesību aktiem vai ar trešo valsti noslēgtam saistošam nolīgumam attiecīgās dalībvalsts noregulējuma iestāde drīkst piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu.

(51) Akcionāriem un kreditoriem, ciktāl tas nepieciešams, būtu jāpiedalās bankrotējošas sabiedrības zaudējumu sadales mehānismā. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka brīdī, kad konstatē, ka emitējošā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nav dzīvotspējīga, zaudējumus pilnībā absorbē, izmantojot pirmā, otrā un trešā līmeņa kapitāla instrumentus. Attiecīgi būtu jāprasa, lai noregulējuma iestādes brīdī, kad konstatē, ka attiecīgā sabiedrība nav dzīvotspējīga, un pirms noregulējuma darbības veikšanas pilnībā noraksta minētos instrumentus vai attiecīgā gadījumā tos konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos. Minētajā nolūkā par brīdi, kad konstatē, ka attiecīgā sabiedrība nav dzīvotspējīga, būtu jāuzskata brīdis, kad attiecīgā noregulējuma iestāde konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība atbilst noregulējuma nosacījumiem, vai brīdis, kad attiecīgā noregulējuma iestāde nolemj, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vairs nebūs dzīvotspējīga, ja netiks norakstīti vai konvertēti minētie kapitāla instrumenti. Šīs prasības būtu jāatzīst instrumenta noteikumos un visos prospektos vai piedāvājuma dokumentos, kas publicēti vai sniegti saistībā ar instrumentiem.

(52) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt visām nepieciešamajām juridiskajām pilnvarām, kuras dažādās kombinācijās varētu izmantot noregulējuma instrumentu piemērošanā, lai nodrošinātu noregulējuma īstenošanu. Minētajām juridiskajām pilnvarām būtu jāietver tiesības pārvest bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcijas vai aktīvus un tiesības vai saistības citai vienībai, tajā skaitā citai sabiedrībai vai pagaidu sabiedrībai, pilnvaras norakstīt vai anulēt akcijas vai norakstīt vai konvertēt bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības saistības, pilnvaras nomainīt vadību un pilnvaras noteikt pagaidu moratoriju prasījumu atlīdzībai. Ir nepieciešamas papildu pilnvaras, tajā skaitā pilnvaras pieprasīt no citām grupas daļām svarīgāko pakalpojumu nepārtrauktību.

(53) Nav nepieciešams noteikt precīzus līdzekļus, ar kuru palīdzību noregulējuma iestādēm būtu jāveic intervence bankrotējošā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā. Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai izvēlēties, vai pārņemt kontroli ar tiešu intervenci apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā vai ar izpildrīkojuma palīdzību. Attiecīgais lēmums tām būtu jāpieņem atbilstoši lietas apstākļiem.

(54) Lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbības tiek pienācīgi izziņotas un nodotas atklātībai, jānosaka procesuālās prasības. Tomēr informācija, ko noregulējuma procesā ieguvušas noregulējuma iestādes un to profesionālie konsultanti, iespējams, ir sensitīva, un tāpēc uz to būtu jāattiecina efektīvs konfidencialitātes režīms, pirms noregulējuma lēmums tiek publiskots. Jebkāda informācija, kas tiek sniegta attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir jāuzskata par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedrības un privātās intereses. Tādēļ ir jānodrošina, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, tajā skaitā atveseļošanas un noregulējuma plānu satura un sīkāka izklāsta un šajā sakarībā veikto novērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai.

(55) Noregulējuma iestādēm vajadzētu būt papildu pilnvarām, lai nodrošinātu akciju vai parāda instrumentu un aktīvu, tiesību un saistību efektīvu pārvešanu trešās personas pircējam vai pagaidu sabiedrībai. Jo īpaši, lai veicinātu apdrošināšanas atlīdzības prasību nodošanu, neietekmējot attiecīgā portfeļa un ar to saistīto tehnisko rezervju un kapitāla prasību vispārējo riska profilu, būtu jāsaglabā pārapdrošināšanas līgumu nodrošinātie saimnieciskie labumi. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai pārvest apdrošināšanas atlīdzības prasības kopā ar to attiecīgajām pārapdrošināšanas tiesībām. Minētajā iespējā būtu jāiekļauj arī pilnvaras atcelt trešo personu tiesības uz pārvestajiem instrumentiem vai aktīviem, pilnvaras nodrošināt līgumu izpildi un pilnvaras nodrošināt procedūru nepārtrauktību attiecībā uz pārvesto aktīvu un akciju saņēmēju. Nevajadzētu skart arī pušu tiesības izbeigt līgumu ar noregulējamo sabiedrību vai tās grupas vienību tādu iemeslu dēļ, kuri nav bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējums. Turklāt noregulējuma iestādēm vajadzētu būt arī papildu pilnvarām pieprasīt atlikušajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas tiek likvidēta saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, sniegt pakalpojumus, kuri nepieciešami, lai sabiedrība, kurai ar uzņēmuma pārdošanas instrumenta vai pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas palīdzību ir pārvesti aktīvi vai akcijas, varētu veikt savu darījumdarbību.

(56) Saskaņā ar hartas 47. pantu ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Tādēļ noregulējuma iestāžu pieņemtajiem lēmumiem būtu jāpiemēro apelācijas tiesības.

(57) Noregulējuma iestādēm krīzes pārvarēšanas pasākumu veikšanai var būt nepieciešami sarežģīti ekonomiskie novērtējumi un plaša rīcības brīvība. Noregulējuma iestāžu rīcībā ir specializētas zināšanas, kas nepieciešamas, lai veiktu minētos novērtējumus un noteiktu rīcības brīvības atbilstošu lietojumu. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka valstu tiesas, izskatot attiecīgos krīzes pārvarēšanas pasākumus, par pamatu izmanto noregulējuma iestāžu minētajā sakarībā veiktos sarežģītos ekonomiskos novērtējumus. Tomēr šo novērtējumu sarežģītībai nevajadzētu kavēt valstu tiesu darbu, tām izskatot, vai pierādījumi, uz kuriem noregulējuma iestāde paļāvusies, ir faktu ziņā precīzi, uzticami un konsekventi, vai šie pierādījumi ietver visu būtisko informāciju, kas būtu jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai tā ir spējīga pamatot secinājumus, kuri izdarīti, balstoties uz šiem pierādījumiem.

(58) Lai risinātu steidzamas situācijas, ir jāparedz, ka apelācijas iesniegšana neizraisa apstrīdētā lēmuma seku automātisku apturēšanu un ka noregulējuma iestādes lēmums ir izpildāms nekavējoties, pieņemot, ka tā apturēšana būtu pretrunā sabiedrības interesēm.

(59) Jāaizsargā trešās personas, kas, iestādēm īstenojot noregulējuma pilnvaras, ir labticīgi iegādājušās noregulējamās iestādes aktīvus, tiesības un saistības. Tāpat ir jānodrošina finanšu tirgu stabilitāte. Tāpēc tiesībām pārsūdzēt noregulējuma lēmumu nevajadzētu ietekmēt nevienu turpmāku administratīvu aktu vai darījumu, kas noslēgts, pamatojoties uz atceltu lēmumu. Šādos gadījumos tiesiskās aizsardzības līdzekļiem attiecībā uz nelikumīgu lēmumu būtu jāaprobežojas ar kompensācijas piešķiršanu skartajām personām par tām nodarīto kaitējumu.

(60) Var būt nepieciešams steidzami veikt krīzes pārvarēšanas pasākumus nopietnu finanšu stabilitātes risku dēļ attiecīgajā dalībvalstī un Savienībā. Tāpēc jebkurai procedūrai saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz pieteikumu par krīzes pārvarēšanas pasākuma *ex ante* tiesas apstiprinājumu un šāda pieteikuma izskatīšanu tiesā, vajadzētu būt ātrai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecīgā iestāde var pieņemt lēmumu uzreiz pēc tam, kad tiesa ir devusi savu apstiprinājumu. Šai iespējai nebūtu jāskar ieinteresēto personu tiesības iesniegt tiesā pieteikumu par lēmuma atcelšanu. Tomēr, lai nepamatoti neaizkavētu noregulējuma lēmuma piemērošanu, šāda iespēja būtu jāpiešķir tikai uz ierobežotu laikposmu pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir veikusi krīzes pārvarēšanas pasākumu.

(61) Lai noregulējums būtu efektīvs un lai novērstu jurisdikcijas kolīzijas, būtu jānodrošina – kamēr noregulējuma iestāde īsteno savas noregulējuma pilnvaras vai piemēro noregulējuma instrumentus, attiecībā uz bankrotējošu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību netiek uzsākta vai turpināta parastā maksātnespējas procedūra, izņemot gadījumus, kad tas notiek pēc noregulējuma iestādes iniciatīvas vai ar tās piekrišanu. Tādēļ ir jānosaka, ka konkrētas līgumsaistības var apturēt uz ierobežotu laiku, lai noregulējuma iestādes varētu piemērot noregulējuma instrumentus. Tomēr minētā iespēja nebūtu jāpiemēro pienākumiem attiecībā uz sistēmām, ko dalībvalsts izraudzījusies, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/26/EK[20], tajā skaitā centrālajiem darījumu partneriem. Direktīva 98/26/EK mazina risku, kas saistīts ar dalību maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās, jo īpaši mazinot traucējumus šādas sistēmas dalībnieka maksātnespējas gadījumā. Jānodrošina, ka minēto aizsardzību turpina piemērot krīzes situācijās un ka

[20] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

tiek saglabāta pienācīga noteiktība maksājumu un vērtspapīru sistēmu operatoriem un citiem tirgus dalībniekiem. Tāpēc krīzes novēršanas pasākums vai krīzes pārvarēšanas pasākums pats par sevi nebūtu jāuzskata par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar attiecīgo līgumu.

(62) Jānodrošina, ka noregulējuma iestādēm, pārvedot aktīvus un saistības privātā sektora pircējam vai pagaidu sabiedrībai, ir pietiekams laikposms, lai identificētu pārvedamos līgumus. Tādēļ noregulējuma iestādēm vajadzētu būt iespējai ierobežot darījumu partneru tiesības slēgt, paātrināt vai citādi izbeigt finanšu līgumus pirms pārveduma veikšanas. Šādiem ierobežojumiem būtu jāļauj noregulējuma iestādēm gūt patiesu priekšstatu par bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bilanci, nemainot vērtību un darbības jomu, ko radītu izbeigšanas tiesību plaša izmantošana, un tiem būtu jāpalīdz izvairīties no tirgus nestabilitātes radīšanas. Tomēr iejaukšanās darījumu partneru līgumtiesībās būtu jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam. Tāpēc jebkādi noregulējuma iestāžu noteikti ierobežojumi attiecībā uz izbeigšanas tiesībām būtu jāpiemēro tikai attiecībā uz krīzes pārvarēšanas pasākumiem vai notikumiem, kas ir tieši saistīti ar šādu pasākumu piemērošanu. Tādējādi būtu jāsaglabā tiesības izbeigt līgumu, kas izriet no jebkuras citas saistību neizpildes, tajā skaitā par to, ka nav samaksāta vai piegādāta drošības rezerve.

(63) Jāsaglabā likumīgi kapitāla tirgus pasākumi gadījumā, ja tiek pārvesti daži, bet ne visi bankrotējošas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvi, tiesības un saistības. Tādēļ ir lietderīgi noteikt aizsardzības pasākumus, lai novērstu saistīto saistību vai saistīto tiesību un līgumu sadalīšanu, tostarp līgumus ar vienu un to pašu darījumu partneri, uz kuriem attiecas nodrošinājuma līgumi, līgumi par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumi, noslēguma ieskaita līgumi un strukturēti finanšu līgumi. Šādu aizsardzības pasākumu piemērošanas gadījumā noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pienākumam visus saistītos līgumus pārvest nodrošinājuma līguma ietvaros vai tos visus atstāt atlikušajai bankrotējošai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai. Šiem aizsardzības pasākumiem vajadzētu nodrošināt, ka netiek skarta riska darījumu, uz kuriem attiecas ieskaita līgums, novērtēšana regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla noteikšanas vajadzībām Direktīvas 2009/138/EK nolūkā.

(64) Lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai nodrošinātu finanšu stabilitāti, būtu jāievieš moratorijs apdrošinājuma ņēmēju atpirkuma tiesībām. Šādam moratorijam un no tā izrietošajai attiecīgās sabiedrības finanšu stabilitātei būtu jādod noregulējuma iestādēm pietiekami daudz laika, lai tās varētu izvērtēt minētās sabiedrības un novērtēt, kādi noregulējuma instrumenti būtu jāpiemēro. Šādam moratorijam būtu arī jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret apdrošinājuma ņēmējiem un tādējādi jāizvairās no iespējamas nelabvēlīgas finansiālas ietekmes uz apdrošinājuma ņēmējiem, kas nebūtu starp pirmajiem, kuri atsakās no savas polises. Tā kā viens no noregulējuma mērķiem ir apdrošināšanas seguma saglabāšana, apdrošinājuma ņēmējiem būtu jāturpina veikt visus obligātos maksājumus saskaņā ar attiecīgajiem apdrošināšanas līgumiem, tajā skaitā attiecībā uz mūža renti.

(65) Nodrošinot, ka noregulējuma iestāžu rīcībā ir vieni un tie paši noregulējuma instrumenti un pilnvaras, tiks atvieglota koordinēta rīcība pārrobežu grupas bankrota gadījumā. Tomēr ir vajadzīga turpmāka rīcība, lai veicinātu sadarbību un novērstu sadrumstalotu valstu reakciju. Lai vienotos par grupas noregulējuma shēmu, noregulējot grupas vienības, noregulējuma iestādēm būtu savstarpēji jāapspriežas un jāsadarbojas noregulējuma kolēģijās. Lai nodrošinātu forumu diskusijām un šādas

vienošanās panākšanai, noregulējuma kolēģijas būtu jāizveido ap pastāvošo uzraudzības kolēģiju kodolu, iekļaujot tajās noregulējuma iestādes un iesaistot kompetentās ministrijas, EAAPI un attiecīgā gadījumā par apdrošināšanas garantiju sistēmām atbildīgās iestādes. Noregulējuma kolēģijām nevajadzētu būt lēmumu pieņemšanas struktūrām, bet gan platformām, kas veicina lēmumu pieņemšanu valstu iestādēs, savukārt kopīgo lēmumu pieņemšanai vajadzētu būt attiecīgo valsts iestāžu ziņā.

(66) Pārrobežu grupu noregulējuma gadījumā būtu jāpanāk līdzsvars starp, no vienas puses, nepieciešamību pēc procedūrām, kurās būtu ņemts vērā situācijas kritiskums un kuras ļautu rast efektīvus, taisnīgus un savlaicīgus risinājumus grupai kopumā, un, no otras puses, nepieciešamību aizsargāt apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Tāpēc dažādajām noregulējuma iestādēm būtu jāapmainās ar savu viedokli noregulējuma kolēģijā, un grupas noregulējuma iestādes ierosinātās noregulējuma darbības būtu jāsagatavo un jāapspriež starp dažādām noregulējuma iestādēm saistībā ar grupas noregulējuma plāniem. Lai pēc iespējas veicinātu ātrus un kopīgus lēmumus, noregulējuma kolēģijām būtu jāņem vērā arī visu to dalībvalstu noregulējuma iestāžu viedokļi, kurās grupa darbojas.

(67) Grupas noregulējuma iestādei veicot noregulējuma darbības, vienmēr būtu jāņem vērā to ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās grupa darbojas. Tāpēc tās dalībvalsts noregulējuma iestādēm, kurā meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību, vajadzētu būt iespējai pienācīgi pamatotos gadījumos iebilst, izmantojot to kā galējo līdzekli, pret grupas noregulējuma iestādes lēmumiem, ja minētās noregulējuma iestādes uzskata, ka noregulējuma darbības un pasākumi nav piemēroti vai nu tāpēc, ka ir jāaizsargā apdrošinājuma ņēmēji, reālā ekonomika un finanšu stabilitāte minētajā dalībvalstī, vai arī tāpēc, ka ir jāpilda pienākumi, kas attiecas uz salīdzināmām sabiedrībām attiecīgajās dalībvalstīs.

(68) Grupas noregulējuma shēmām būtu jāatvieglo koordinēts noregulējums, kas nodrošinātu lielākas iespējas sasniegt vislabāko rezultātu attiecībā uz visām grupas sabiedrībām. Tāpēc grupas noregulējuma iestādēm būtu jāierosina grupas noregulējuma shēmas un jāiesniedz šīs shēmas noregulējuma kolēģijai. Noregulējuma iestādēm, kas nepiekrīt grupas noregulējuma shēmai vai nolemj veikt neatkarīgu noregulējuma darbību, grupas noregulējuma iestādei un citām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, būtu jāizskaidro domstarpību iemesli un jāpaziņo minētie iemesli kopā ar informāciju par jebkādu neatkarīgu noregulējuma darbību, ko tās plāno veikt. Jebkurai noregulējuma iestādei, kas nolemj neiesaistīties grupas noregulējuma shēmā, būtu pienācīgi jāapsver šādas neiesaistīšanās iespējamā ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti dalībvalstīs, kurās atrodas pārējās noregulējuma iestādes, un šādas neiesaistīšanās iespējamā ietekme uz citām grupas daļām.

(69) Lai nodrošinātu koordinētu rīcību grupas līmenī, noregulējuma iestādes būtu jāaicina grupas noregulējuma shēmas ietvaros piemērot vienu un to pašu instrumentu vienībām, kas pieder pie grupas un atbilst noregulējuma nosacījumiem. Tādējādi grupas noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pilnvarām piemērot pagaidu sabiedrības instrumentu grupas līmenī, lai stabilizētu grupu kopumā un nodotu meitasuzņēmumu īpašumtiesības pagaidu sabiedrībai nolūkā turpmāk pārdot šādus meitasuzņēmumus vai nu kā paketi, vai atsevišķi, ja tirgus apstākļi ir piemēroti. Turklāt grupas līmeņa noregulējuma iestādei vajadzētu būt pilnvarām piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu mātesuzņēmuma līmenī.

(70) Starptautiski aktīvu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu efektīvam noregulējumam ir nepieciešama sadarbība starp dalībvalstīm un trešo valstu noregulējuma iestādēm. Šajā nolūkā, ja to pamato pašreizējā situācija, EAAPI būtu jāpilnvaro izstrādāt un noslēgt nesaistošus sadarbības pamatnolīgumus ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 33. pantu. Tā paša iemesla dēļ valsts iestādēm būtu jāļauj slēgt divpusējus nolīgumus ar trešo valstu iestādēm saskaņā ar EAAPI sadarbības pamatnolīgumiem. Šādu divpusēju nolīgumu izstrādei būtu jānodrošina efektīva plānošana, lēmumu pieņemšana un koordinācija attiecībā uz šādām starptautiski aktīvām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām. Lai radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, šādiem divpusējiem nolīgumiem vajadzētu būt savstarpējiem, noregulējuma iestādēm savstarpēji atzīstot un īstenojot procedūras, ja vien nav piemērojams kāds izņēmums, kas ļauj noraidīt trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu.

(71) Sadarbībai starp noregulējuma iestādēm būtu jānotiek gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu grupu meitasuzņēmumiem, gan attiecībā uz Savienības vai trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību filiālēm. Trešo valstu grupu meitasuzņēmumi ir sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, un tāpēc uz tiem pilnībā attiecas Savienības tiesību akti, tajā skaitā jebkādu noregulējuma instrumentu piemērošana. Tomēr ir nepieciešams, lai dalībvalstis saglabātu tiesības rīkoties attiecībā uz to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību filiālēm, kuru galvenie biroji ir trešās valstīs, ja trešās valsts ar filiāli saistīto noregulējuma procedūru atzīšana un piemērošana apdraudētu reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti Savienībā vai ja Savienības apdrošinājuma ņēmējiem netiktu piemērots tāds pats režīms kā trešo valstu apdrošinājuma ņēmējiem. Šādos apstākļos dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām pēc apspriešanās ar savām noregulējuma iestādēm atteikt trešās valsts noregulējuma procedūru atzīšanu.

(72) EAAPI būtu jāveicina noregulējuma iestāžu prakses konverģence, izmantojot pamatnostādnes, kas izdotas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu. Konkrētāk, EAAPI būtu jāprecizē viss turpmāk minētais: a) vienkāršotu pienākumu piemērošana konkrētām sabiedrībām; b) metodes, kas jāizmanto, nosakot tirgus daļas, un kritēriji, pēc kuriem nosaka preventīvas atveseļošanas plānošanas darbības jomu; c) minimālo kvalitatīvo un kvantitatīvo rādītāju saraksts un scenāriji attiecībā uz preventīviem atveseļošanas plāniem; d) kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji; e) sīka informācija par pasākumiem noregulējamības šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai un apstākļiem, kādos var piemērot katru pasākumu; un f) kā informācija jāsniedz kopsavilkuma vai apkopojuma veidā, lai ievērotu konfidencialitātes prasības.

(73) Finanšu pakalpojumu tehniskajiem standartiem būtu jāatvieglo konsekventa saskaņošana un atbilstoša apdrošinājuma ņēmēju, ieguldītāju un patērētāju aizsardzība visā Savienībā. Būtu lietderīgi un piemēroti uzticēt EAAPI kā iestādei ar ļoti īpašām zināšanām izstrādāt regulatīvo un īstenošanas tehnisko standartu projektus, kas nav saistīti ar politikas izvēli, lai iesniegtu tos Komisijai.

(74) Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar deleģētiem aktiem būtu jāpieņem EAAPI izstrādātie regulatīvo tehnisko standartu projekti atbilstīgi LESD 290. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu, lai precizētu šādus elementus: a) informācija, kas jāiekļauj preventīvajos atveseļošanas plānos; b) noregulējuma plānu saturs un grupas noregulējuma plānu saturs; c) noregulējamības novērtējuma jautājumi un kritēriji; d) dažādi vērtēšanas elementi, tajā skaitā metodika, ar kādu aprēķina rezervi papildu zaudējumiem, kas jāiekļauj provizoriskajos vērtējumos, un metodika atšķirīgas attieksmes vērtēšanas veikšanai; e) līguma

noteikuma saturs, kas jāiekļauj finanšu līgumā, kuru reglamentē trešās valsts tiesību akti; f) noregulējuma kolēģiju operatīvā darbība. Ja tas paredzēts šajā direktīvā, Komisijai ar īstenošanas aktiem būtu jāpieņem EAAPI izstrādātie īstenošanas tehnisko standartu projekti atbilstīgi LESD 291. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu, lai precizētu procedūras, standarta veidlapu un paraugu saturu un minimālo kopumu informācijas sniegšanai noregulējuma plānu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības sadarbības nolūkā.

(75) Direktīvā 2009/138/EK ir paredzēta tādu lēmumu savstarpēja atzīšana un izpilde visās dalībvalstīs, kuri attiecas uz apdrošināšanas sabiedrību reorganizāciju vai likvidāciju. Minētā direktīva nodrošina, ka visus jautājumus, kas saistīti ar sabiedrības aktīviem un saistībām, neatkarīgi no tā, kurā valstī tie atrodas, izskata, izmantojot vienotu procedūru piederības dalībvalstī, un ka kreditoriem uzņēmējās dalībvalstīs piemēro tādu pašu režīmu kā kreditoriem piederības dalībvalstī. Lai panāktu efektīvu noregulējumu, Direktīvā 2009/138/EK paredzētie noteikumi par reorganizāciju un likvidāciju būtu jāpiemēro tādos noregulējuma instrumentu izmantošanas gadījumos, kad tos piemēro gan apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, gan citām vienībām, uz kurām attiecas noregulējuma režīms. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza minētie noteikumi.

(76) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK[21], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2007/36/EK[22] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1132[23] ir ietverti noteikumi par to sabiedrību akcionāru un kreditoru aizsardzību, uz kuriem attiecas minēto direktīvu darbības joma. Situācijā, kad noregulējuma iestādēm jārīkojas ātri, minētie noteikumi varētu traucēt efektīvu noregulējuma darbību un noregulējuma iestāžu noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanu. Tāpēc atkāpes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES[24] un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/23[25] būtu jāattiecina arī uz darbībām, kas veiktas saistībā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējumu. Lai ieinteresētajām personām garantētu maksimālās pakāpes juridisko noteiktību, šādas atkāpes būtu jānosaka skaidri, tām vajadzētu būt ierobežotām un tās jāizmanto tikai sabiedrības interesēs un tad, kad ir izpildīti kritēriji noregulējuma sākšanai.

(77) Lai nodrošinātu pienācīgu informācijas apmaiņu un piekļuvi visām attiecīgajām iestādēm, ir jānodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pārstāvētas visos attiecīgajos forumos un ka EAAPI izmanto speciālās zināšanas, kas vajadzīgas, lai veiktu

---

21 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV L 142, 30.4.2004., 12. lpp.).

22 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/36/EK (2007. gada 11. jūlijs) par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

23 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

24 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

25 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

uzdevumus saistībā ar apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu. Tāpēc Regula (ES) Nr. 1094/2010 būtu jāgroza, lai izraudzītos noregulējuma iestādes par kompetentajām iestādēm, kā noteikts minētajā regulā. Šāda noregulējuma iestāžu un kompetento iestāžu pielīdzināšana atbilst funkcijām, kas EAAPI piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 25. pantu, lai sniegtu ieguldījumu un aktīvi piedalītos atveseļošanas un noregulējuma plānu izstrādē un koordinēšanā.

(78) Jānodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, personas, kas faktiski kontrolē to darījumdarbību, un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra pilda savus pienākumus attiecībā uz šādu sabiedrību noregulējumu. Tāpat ir jānodrošina, ka minētajām sabiedrībām, personām, kas faktiski kontrolē to darījumdarbību, un to pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai visā Savienībā piemēro līdzīgu režīmu. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāparedz administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi, kas ir efektīvi, samērīgi un preventīvi. Šādiem administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz tiem, kam tie paredzēti, kritērijiem, kuri jāņem vērā, piemērojot administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu, administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu publicēšanu, sodu piemērošanas pamatpilnvarām un administratīvā naudas soda apmēru. Stingri ievērojot dienesta noslēpumu, EAAPI būtu jāuztur centralizēta datubāze par visiem administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem un informāciju par pārsūdzībām, par kurām tai ziņojušas uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes.

(79) Dalībvalstīm nebūtu jāparedz noteikumi par administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem par šīs direktīvas pārkāpumiem, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības. Tomēr krimināsodu saglabāšanai administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu par pārkāpumiem vietā nevajadzētu mazināt vai citādi ietekmēt noregulējuma iestāžu un uzraudzības iestāžu spēju savlaicīgi sadarboties, piekļūt informācijai un veikt informācijas apmaiņu ar noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm citās dalībvalstīs, tajā skaitā pēc ikviena attiecīgā pārkāpuma nodošanas kompetentajām tiesu iestādēm krimināvajāšanai.

(80) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, saskaņot apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējuma noteikumus un procesus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka jebkuras sabiedrības bankrota ietekmes dēļ visā Savienībā šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(81) Pieņemot lēmumus vai veicot darbības saskaņā ar šo direktīvu, uzraudzības iestādēm un noregulējuma iestādēm vienmēr būtu pienācīgi jāņem vērā to lēmumu un darbību ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti citās dalībvalstīs un jāapsver ikviena meitasuzņēmuma vai pārrobežu darbību nozīme tās dalībvalsts apdrošinājuma ņēmējiem, finanšu sektoram un ekonomikai, kurā šāds meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību vai šīs darbības tiek veiktas, pat gadījumos, kad attiecīgais meitasuzņēmums vai pārrobežu darbības ir mazāk nozīmīgi grupai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA
PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA, DEFINĪCIJAS UN NOREGULĒJUMA IESTĀŽU IZRAUDZĪŠANĀS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā izklāstīti atveseļošanas un noregulējuma noteikumi un procedūras attiecībā uz šādām vienībām:

   a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un ietilpst Direktīvas 2009/138/EK 2. panta darbības jomā;

   b) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas mātesuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;

   c) apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā;

   d) mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī;

   e) Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības un Savienības mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības;

   f) tādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību filiāles, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Savienības un atbilst 72. līdz 77. pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

   Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes, nosakot un piemērojot šajā direktīvā noteiktās prasības un izmantojot dažādos to rīcībā esošos instrumentus attiecībā uz pirmajā daļā minēto vienību, ņem vērā minētās vienības darījumdarbības veidu, tās akcionāru struktūru, juridisko formu, riska profilu, lielumu, juridisko statusu, savstarpējo saistību ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu kopumā un vienības darbības jomu un sarežģītību.

2. Dalībvalstis var pieņemt vai saglabāt noteikumus, kas ir stingrāki par tiem, kurus paredz šī direktīva un uz tās pamata pieņemtie deleģētie un īstenošanas akti, vai kuri papildina tos, ar noteikumu, ka tie ir vispārēji piemērojami un nav pretrunā šai direktīvai un uz tās pamata pieņemtiem deleģētajiem un īstenošanas aktiem.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2009/138/EK 212. panta a) līdz d) punktā un f) līdz h) punktā.

2. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

   (1) “noregulējums” ir noregulējuma instrumenta vai 26. panta 3. punktā minēta instrumenta piemērošana, lai sasniegtu vienu vai vairākus 18. panta 2. punktā minētos noregulējuma mērķus;

(2) “mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība dalībvalstī” ir Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta f) apakšpunktā definēta apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un nav tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, kas saņēmusi atļauju vai izveidota tajā pašā dalībvalstī;

(3) “Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība” ir dalībvalsts mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība, kas nav tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, citas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, kas saņēmusi atļauju vai izveidota jebkurā dalībvalstī;

(4) “mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība dalībvalstī” ir Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta h) apakšpunktā definēta jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un pati nav tādas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, kas saņēmusi atļauju vai izveidota tajā pašā dalībvalstī;

(5) “Savienības mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība” ir dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kas nav jebkurā dalībvalstī atļauju saņēmušas iestādes meitasuzņēmums vai jebkurā dalībvalstī izveidotas citas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums;

(6) “noregulējuma mērķi” ir noregulējuma mērķi, kas minēti 18. panta 2. punktā;

(7) “noregulējuma iestāde” ir iestāde, ko dalībvalsts izraudzījusies saskaņā ar 3. pantu;

(8) “uzraudzības iestāde” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10) punktā definēta uzraudzības iestāde;

(9) “noregulējuma instruments” ir noregulējuma instruments, kas minēts 26. panta 3. punktā;

(10) “noregulējuma pilnvaras” ir pilnvaras, kas minētas 40. līdz 52. pantā;

(11) “kompetentās ministrijas” ir dalībvalstu finanšu ministrijas vai citas ministrijas, kuras atbild par ekonomikas, finanšu un budžeta lēmumu pieņemšanu valsts līmenī saskaņā ar nacionālajām kompetences jomām un kuras ir izraudzītas atbilstoši 3. panta 7. punktam;

(12) “augstākā vadība” ir fiziskas personas, kas sabiedrībā pilda izpildfunkcijas un ir atbildīgas un atskaitās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai par sabiedrības ikdienas vadību;

(13) “pārrobežu grupa” ir grupa, kurai ir grupas vienības, kas veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī;

(14) “ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem” ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta nozīmē vai cita veida finansiāls atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem pārnacionālā līmenī – kas, ja tiktu sniegts valsts līmenī, tiktu uzskatīts par valsts atbalstu –, kuru sniedz, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz

e) apakšpunktā minētās vienības, vai grupas, kurā ietilpst šāda sabiedrība vai vienība, dzīvotspēju, likviditāti vai maksātspēju;

(15) "grupas vienība" ir juridiska persona, kas ir daļa no grupas;

(16) "preventīvs atveseļošanas plāns" ir preventīvs atveseļošanas plāns, ko apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir izstrādājusi un uztur saskaņā ar 5. pantu;

(17) "grupas preventīvs atveseļošanas plāns" ir grupas preventīvs atveseļošanas plāns, ko izstrādā un uztur saskaņā ar 7. pantu;

(18) "nozīmīgas pārrobežu darbības" ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darbības, ko veic saskaņā ar tiesībām veikt uzņēmējdarbību, un darbības, ko veic, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību konkrētā uzņēmējā dalībvalstī, par kurām gada bruto parakstītā prēmija pārsniedz 5 % no sabiedrības gada bruto parakstītās prēmijas, ko mēra, ņemot vērā jaunāko pieejamo sabiedrības finanšu pārskatu;

(19) "kritiski svarīgas funkcijas" ir darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic trešo personu labā, kuras pieņemamā laikā vai par saprātīgām izmaksām nevar aizstāt un kurās apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nespēja veikt darbības, pakalpojumus vai operācijas varētu būtiski ietekmēt finanšu sistēmu un reālo ekonomiku vienā vai vairākās dalībvalstīs, tajā skaitā ietekmējot daudzu apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vai cietušo personu sociālo labklājību vai izraisot sistēmiskus traucējumus, vai mazinot vispārēju uzticēšanos apdrošināšanas pakalpojumi sniegšanai;

(20) "galvenās darbības jomas" ir darbības jomas un saistītie pakalpojumi, kas ir svarīgs apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai grupas, kuras sastāvā ietilpst apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, ieņēmumu, peļņas vai franšīzes vērtības avots;

(21) "finansēšanas mehānisms" ir dalībvalsts oficiāli atzīts mehānisms, kas nodrošina finansējumu no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību iemaksām minētās dalībvalsts teritorijā, lai nodrošinātu, ka noregulējuma iestāde efektīvi piemēro 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un 40. līdz 52. pantā minētās pilnvaras;

(22) "pašu kapitāls" ir Direktīvas 2009/138/EK 87. pantā definētais pašu kapitāls;

(23) "noregulējuma darbība" ir lēmums sākt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai vienības, kas minēta 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, noregulējumu saskaņā ar 19. vai 20. pantu, noregulējuma instrumenta piemērošana, kā minēts 26. panta 3. punktā, vai vienas vai vairāku 40. līdz 52. pantā minēto noregulējuma pilnvaru īstenošana;

(24) "noregulējuma plāns" ir noregulējuma plāns, kas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai izstrādāts saskaņā ar 9. pantu;

(25) "grupas noregulējums" ir viena no šādām darbībām:

a) noregulējuma darbības veikšana mātesuzņēmuma vai grupas uzraudzībai pakļautas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības līmenī vai

b) 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošanas koordinēšana un 40. līdz 52. pantā minēto noregulējuma pilnvaru

īstenošana, ko veic noregulējuma iestādes attiecībā uz grupas vienībām, kuras atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem;

(26) “grupas noregulējuma plāns” ir saskaņā ar 10. un 11. pantu sagatavots plāns grupas noregulējumam;

(27) “grupas noregulējuma iestāde” ir noregulējuma iestāde dalībvalstī, kurā atrodas grupas uzraudzības iestāde;

(28) “grupas noregulējuma shēma” ir plāns, kas saskaņā ar 70. pantu izstrādāts grupas noregulēšanas nolūkā;

(29) “noregulējuma kolēģija” ir kolēģija, kas izveidota saskaņā ar 68. pantu, lai veiktu minētā panta 1. punktā noteiktos uzdevumus;

(30) “parastā maksātnespējas procedūra” ir kolektīva maksātnespējas procedūra, ar kuru paredz daļēju vai pilnīgu debitora mantas atsavināšanu un likvidatora vai administratora iecelšanu un kuru saskaņā ar valsts tiesību aktiem parasti piemēro apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, un kura ir vai nu specifiska šīm sabiedrībām vai arī vispārēji piemērojama jebkurai fiziskai vai juridiskai personai;

(31) “parāda instrumenti” ir obligācijas un citi pārvedama parāda veidi, instrumenti, ar ko rada vai atzīst parādu, un instrumenti, kuri dod tiesības iegādāties parāda instrumentus;

(32) “apdrošināšanas atlīdzības prasības” ir Direktīvas 2009/138/EK 268. panta 1. punkta g) apakšpunktā definētas apdrošināšanas atlīdzības prasības;

(33) “mātesuzņēmums dalībvalstī” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 15) punktā definēts mātesuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī;

(34) “uzraudzības iestāžu kolēģija” ir uzraudzības iestāžu kolēģija, kas definēta Direktīvas 2009/138/EK 212. panta 1. punkta e) apakšpunktā un izveidota saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 248. pantu;

(35) “Savienības valsts atbalsta regulējums” ir regulējums, kas noteikts saskaņā ar LESD 107., 108. un 109. pantu, kā arī noteikumiem un visiem Savienības aktiem, tostarp pamatnostādnēm un paziņojumiem, kuri izstrādāti vai pieņemti atbilstoši LESD 108. panta 4. punktam vai 109. pantam;

(36) “likvidācija” ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvu realizācija;

(37) “aktīvu un saistību nodalīšanas instruments” ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 30. pantu pārved noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības aktīvu un saistību pārvaldības struktūrai;

(38) “aktīvu un saistību pārvaldības struktūra” ir juridiska persona, ka atbilst 30. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;

(39) “norakstīšanas vai konvertācijas instruments” ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 34. pantu īsteno norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras attiecībā uz noregulējamās sabiedrības saistībām;

(40) “uzņēmuma pārdošanas instruments” ir mehānisms, ar kura palīdzību noregulējuma iestāde saskaņā ar 31. pantu pārved noregulējamās sabiedrības

emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības pircējam, kas nav pagaidu sabiedrība;

(41) "pagaidu sabiedrība" ir juridiska persona, kas atbilst 32. panta 2. punktā noteiktajām prasībām;

(42) "pagaidu sabiedrības instruments" ir mehānisms, ar kura palīdzību saskaņā ar 32. pantu noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības pārved pagaidu sabiedrībai;

(43) "maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instruments" ir mehānisms, ar ko anulē noregulējamās sabiedrības atļauju jaunu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumu slēgšanai un ierobežo tās darbību tikai ar esošā portfeļa pārvaldību līdz tās izbeigšanai un likvidācijai parastā maksātnespējas procedūrā saskaņā ar 27. pantu;

(44) "īpašumtiesību instrumenti" ir akcijas, citi instrumenti, ar ko piešķir īpašumtiesības, instrumenti, kurus var konvertēt akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos vai kuri dod tiesības iegādāties akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, un instrumenti, kas apliecina līdzdalības daļas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos;

(45) "akcionāri" ir akcionāri vai citu īpašumtiesību instrumentu turētāji;

(46) "pārveduma pilnvaras" ir 40. panta 1. punkta d) vai e) apakšpunktā noteiktās pilnvaras pārvest noregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, parāda instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības, vai jebkādu to kombināciju saņēmējam;

(47) "*CCP*" ir Regulas (ES) Nr. 648/2012[26] 2. panta 1. punktā definēts *CCP*;

(48) "norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras" ir 34. panta 2. punktā un 40. panta 1. punkta e) līdz j) apakšpunktā paredzētās pilnvaras;

(49) "nodrošinātas saistības" ir saistības, kuru gadījumā kreditora tiesības uz maksājumu vai cita veida izpildi ir nodrošinātas ar prasību, ar ķīlu vai apgrūtinājumu vai ar nodrošinājuma līgumu, tostarp saistības, kas izriet no repo darījumiem un citiem īpašumtiesību nodošanas nodrošinājuma līgumiem;

(50) "pirmā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/138/EK 94. panta 1. punkta nosacījumiem;

(51) "otrā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata un papildu pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/38/EK 94. panta 2. punkta nosacījumiem;

(52) "trešā līmeņa kapitāla instrumenti" ir pamata un papildu pašu kapitāla posteņi, kas atbilst Direktīvas 2009/38/EK 94. panta 3. punkta nosacījumiem;

(53) "atbilstīgās saistības" ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības saistības un kapitāla instrumenti, kas nav kvalificējami kā pirmā līmeņa, otrā līmeņa vai trešā

[26] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

līmeņa kapitāla instrumenti un kas nav izslēgti no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta darbības jomas saskaņā ar 34. panta 5. vai 6. punktu;

(54) "apdrošināšanas garantiju sistēma" ir sistēma, ko oficiāli atzinusi dalībvalsts un ko finansē no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību iemaksām, kuras pilnībā vai daļēji garantē atbilstīgu apdrošināšanas atlīdzības prasību apmaksu tiesīgiem apdrošinājuma ņēmējiem, apdrošinātām personām un apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, ja apdrošināšanas sabiedrība nespēj vai, iespējams, nespēs pildīt savus pienākumus un saistības, kas izriet no apdrošināšanas līgumiem;

(55) "attiecīgie kapitāla instrumenti" ir pirmā līmeņa, otrā līmeņa un trešā līmeņa kapitāla instrumenti;

(56) "konvertācijas koeficients" ir faktors, kas nosaka to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu skaitu, kuros tiks konvertētas noteiktas kategorijas saistības, pamatojoties uz vienu attiecīgās kategorijas instrumentu vai precizētu parāda prasījuma vērtības vienību;

(57) "skartais kreditors" ir kreditors, kura prasījums attiecas uz saistībām, kas ir samazinātas vai konvertētas akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, īstenojot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras saskaņā ar norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta izmantošanu;

(58) "saņēmējs" ir vienība, uz kuru no noregulējamās sabiedrības tiek pārvestas akcijas, citi īpašumtiesību instrumenti, parāda instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības, vai jebkāda to kombinācija;

(59) "darba diena" ir diena, kas nav sestdiena, svētdiena vai valsts svētku diena attiecīgajā dalībvalstī;

(60) "izbeigšanas tiesības" ir tiesības izbeigt līgumu, tiesības paātrināt saistību izpildi, likvidēt, savstarpēji dzēst vai savstarpēji ieskaitīt saistības vai jebkurš līdzīgs noteikums, ar ko aptur, maina vai dzēš līgumslēdzējas puses saistības, vai noteikums, kurš novērš saistību rašanos saskaņā ar līgumu, kas citādi rastos;

(61) "noregulējamā sabiedrība" ir jebkura no 1. panta a) līdz e) punktā minētajām vienībām, attiecībā uz kuru tiek veikta noregulējuma darbība;

(62) "Savienības meitasuzņēmums" ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kuras galvenais birojs atrodas dalībvalstī un kura ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts mātesuzņēmuma meitasuzņēmums;

(63) "galvenais mātesuzņēmums" ir tādas grupas mātesuzņēmums dalībvalstī, uz kuru attiecas grupas uzraudzība saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 213. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu un kurš nav citas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, kas ir saņēmis atļauju un izveidots jebkurā dalībvalstī;

(64) "trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība" ir trešās valsts apdrošināšanas sabiedrība vai trešās valsts pārapdrošināšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 3. un 6. punktā;

(65) “trešās valsts noregulējuma procedūra” ir darbība, ko veic saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, lai pārvaldītu trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai trešās valsts mātesuzņēmuma bankrotu, un kas mērķu un sagaidāmo rezultātu ziņā ir pielīdzināma noregulējuma darbībām, kuras veic atbilstoši šai direktīvai;

(66) “Savienības filiāle” ir trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības filiāle, kas atrodas kādā no dalībvalstīm;

(67) “attiecīgā trešās valsts iestāde” ir trešās valsts iestāde, kas atbild par tādu funkciju veikšanu, kuras ir pielīdzināmas funkcijām, ko noregulējuma iestādes vai uzraudzības iestādes veic saskaņā ar šo direktīvu;

(68) “līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā” ir līgums par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/47/EK[27] 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto definīciju;

(69) “savstarpējā ieskaita līgums” ir līgums, saskaņā ar kuru vairākus prasījumus vai saistības var konvertēt vienā neto prasījumā, tostarp noslēguma ieskaita līgumus, saskaņā ar kuru (jebkādi un jebkur noteikta) izpildes notikuma gadījumā tiek paātrināta līgumslēdzēju pušu saistību izpilde, lai tās kļūtu nekavējoties izpildāmas, vai arī tās tiek izbeigtas, un jebkurā no gadījumiem attiecīgie prasījumi vai saistības tiek konvertēti vienā neto prasījumā vai aizstāti ar to. Šī definīcija ietver arī Direktīvas 2002/47/EK 2. panta 1. punkta n) apakšpunkta i) punktā definētos “noslēguma ieskaita noteikumus” un Direktīvas 98/26/EK 2. panta k) punktā definēto “ieskaitu”;

(70) “savstarpējās dzēšanas līgums” ir līgums, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības starp noregulējamo sabiedrību un darījumu partneri var savstarpēji dzēst;

(71) “finanšu līgumi” ir Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta 100) apakšpunktā definēti finanšu līgumi;

(72) “krīzes novēršanas pasākums” ir pilnvaru īstenošana, lai novērstu trūkumus vai šķēršļus atveseļojamībai saskaņā ar šīs direktīvas 6. panta 5. punktu, pilnvaru īstenošana, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus noregulējamībai saskaņā ar šīs direktīvas 15. vai 16. pantu, jebkādu pasākumu piemērošana saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 137. pantu, 138. panta 3. un 5. punktu, 139. panta 3. punktu un 140. pantu un preventīva pasākuma piemērošana saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 141. pantu;

(73) “krīzes pārvarēšanas pasākums” ir noregulējuma darbība, īpaša pārvaldītāja iecelšana saskaņā ar 42. pantu vai personas iecelšana saskaņā ar 52. panta 1. punktu;

(74) “izraudzītā valsts makroprudenciālās uzraudzības iestāde” ir iestāde, kurai uzticēts īstenot makroprudenciālās uzraudzības politiku, kas minēta Eiropas Sistēmiskā riska kolēģijas 2011. gada 22. decembra Ieteikuma attiecībā uz valsts iestāžu makroprudenciālās uzraudzības pilnvarām (ESRB/2011/3) B1. ieteikumā;

---

[27] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/47/EK (2002. gada 6. jūnijs) par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

(75) “regulēts tirgus” ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES[28] 4. panta 1. punkta 21) apakšpunktā definēts regulēts tirgus;

(76) “apdrošināšanas sabiedrība” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1) punktā definēta apdrošināšanas sabiedrība;

(77) “pārapdrošināšanas sabiedrība” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4) punktā definēta pārapdrošināšanas sabiedrība;

(78) “kredītiestāde” ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013[29] 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā definēta kredītiestāde;

(79) “ieguldījumu brokeru sabiedrība” ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunktā definēta ieguldījumu brokeru sabiedrība;

(80) “zema riska profila sabiedrība” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10.a punktā definēta zema riska profila sabiedrība;

(81) “meitasuzņēmums” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 16) punktā definēts meitasuzņēmums;

(82) “mātesuzņēmums” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 15) punktā definēts mātesuzņēmums;

(83) “filiāle” ir Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 11) punktā definēta filiāle;

(84) “pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra” ir Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/35[30] 1. panta 43. punktā definēta pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra.

3. pants

Noregulējuma iestāžu un kompetento ministriju izraudzīšanās

1. Ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

2. Noregulējuma iestādes ir valstu centrālās bankas, kompetentās ministrijas, publiskas pārvaldes iestādes vai iestādes, kurām uzticētas publiskas pārvaldes pilnvaras.

3. Ja noregulējuma iestādei ir uzticētas citas funkcijas, tiek ieviesta atbilstoša strukturālā kārtība, lai izvairītos no interešu konfliktiem starp noregulējuma iestādei saskaņā ar šo direktīvu uzticētajām funkcijām un visām citām minētajai iestādei uzticētajām funkcijām, neskarot 6. punktā paredzētos informācijas apmaiņas un sadarbības pienākumus.

---

28 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar kuru groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

29 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

30 Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 012, 17.1.2015., 1. lpp.).

Lai sasniegtu pirmajā daļā minētos mērķus, ievieš kārtību, lai nodrošinātu efektīvu operacionālo neatkarību, tajā skaitā noregulējuma iestādes darbiniekus, pārskatu sniegšanas kārtību un lēmumu pieņemšanas procesus atsevišķi no jebkādām minētās noregulējuma iestādes uzraudzības vai citām funkcijām.

4. Šā panta 3. punktā noteiktās prasības neliedz, ka:

   a) pārskatu sniegšanas kārtība konverģē tās organizācijas augstākajā līmenī, kas ietver dažādas funkcijas vai iestādes;

   b) darbinieki saskaņā ar iepriekš noteiktiem nosacījumiem var tikt izmantoti citām funkcijām, kas uzticētas noregulējuma iestādei, lai uz laiku tiktu galā ar lielu darba slodzi vai lai noregulējuma iestāde varētu izmantot kopīgā personāla speciālās zināšanas.

5. Noregulējuma iestādes pieņem un publisko savus iekšējos noteikumus, ar kuriem nodrošina atbilstību 3. un 4. punktā noteiktajām prasībām, tajā skaitā noteikumus par dienesta noslēpumu un informācijas apmaiņu starp dažādajām funkcionālajām jomām.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, kas veic uzraudzības un noregulējuma funkcijas, un personas, kas minētās funkcijas veic savā vārdā, cieši sadarbotos noregulējuma lēmumu sagatavošanā, plānošanā un piemērošanā gan gadījumos, kad noregulējuma iestāde un uzraudzības iestāde ir atsevišķas vienības, gan gadījumos, kad attiecīgās funkcijas veic tā pati vienība.

7. Ikviena dalībvalsts izraugās vienu ministriju, kas atbild par kompetentajai ministrijai uzticēto funkciju veikšanu saskaņā ar šo direktīvu.

8. Ja noregulējuma iestāde dalībvalstī nav kompetentā ministrija, noregulējuma iestāde bez liekas kavēšanās informē kompetento ministriju par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un, ja vien valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, neīsteno nekādus lēmumus, kuriem ir tieša fiskāla ietekme, nesaņemot minētās kompetentās ministrijas apstiprinājumu.

9. Dalībvalsts, kas izraugās vairāk nekā vienu noregulējuma iestādi, sniedz EAAPI pilnībā pamatotu paziņojumu par to un skaidri sadala funkcijas un pienākumus starp minētajām iestādēm, nodrošina atbilstošu to darba koordinēšanu un izraugās vienu kontaktiestādi sadarbībai un koordinācijai ar citu dalībvalstu attiecīgajām iestādēm.

10. Dalībvalstis informē EAAPI par to valsts iestādi vai iestādēm, kas izraudzīta(-as) par noregulējuma iestādi(-ēm) un attiecīgā gadījumā par kontaktiestādi, kā arī attiecīgā gadījumā par to īpašajām funkcijām un pienākumiem. EAAPI publicē minēto noregulējuma iestāžu un kontaktiestāžu sarakstu.

11. Neskarot 65. pantu, dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var ierobežot noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un to attiecīgo darbinieku atbildību par darbību vai bezdarbību, tiem veicot savas funkcijas saskaņā ar šo direktīvu.

II SADAĻA
SAGATAVOŠANĀS

I NODAĻA
Preventīva atveseļošanas un noregulējuma plānošana

1. IEDAĻA
VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

4. pants

Vienkāršoti pienākumi atsevišķām sabiedrībām

1. Ņemot vērā ietekmi, kāda apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības bankrotam varētu būt sakarā ar tās darījumdarbības veidu, akcionāru struktūru, juridisko formu, riska profilu, lielumu un juridisko statusu, savstarpējo saistību ar citām regulētām sabiedrībām vai finanšu sistēmu kopumā, tās darbības jomu un sarežģītību un to, vai tās bankrots un turpmāka likvidācija saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būtiski negatīvi ietekmēt finanšu tirgus, citas sabiedrības, apdrošinājuma ņēmējus, finansēšanas nosacījumus vai ekonomiku plašākā nozīmē, uzraudzības un noregulējuma iestādes nosaka, vai atsevišķām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un grupām var piemērot vienkāršotus pienākumus attiecībā uz:

   a) šīs direktīvas 5. līdz 7. pantā paredzēto preventīvo atveseļošanas un noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu;

   b) datumu, līdz kuram izstrādā pirmos preventīvas atveseļošanas un noregulējuma plānus, un to, cik bieži šos plānus atjaunina, kas var būt retāk, nekā noteikts 5. panta 4. punktā, 7. panta 5. punktā, 9. panta 5. punktā un 11. panta 3. punktā;

   c) tās informācijas saturu un detalizācijas pakāpi, kas no sabiedrībām prasīta saskaņā ar 5. panta 6. punktu, 10. panta 2. punktu un 12. panta 1. punktu;

   d) šīs direktīvas 13. un 14. pantā paredzētās noregulējamības novērtēšanas detalizācijas pakāpi.

2. EAAPI līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai precizētu 1. punktā minētos atbilstības kritērijus.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai uzraudzības iestādes vai attiecīgā gadījumā noregulējuma iestādes katru gadu un par katru dalībvalsti atsevišķi sniegtu EAAPI visu turpmāk minēto informāciju:

   a) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kurām piemēro preventīvu atveseļošanas plānošanu un noregulējuma plānošanu saskaņā ar 5., 7., 9. un 10. pantu;

   b) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kuras gūst labumu no vienkāršotajiem pienākumiem, kas minēti šā panta 1. punktā;

   c) kvantitatīva informācija par 1. punktā minēto kritēriju piemērošanu;

d) apraksts par vienkāršotajiem pienākumiem, ko piemēro, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem kritērijiem, salīdzinājumā ar visiem pienākumiem kopā ar kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu, ko attiecīgi mēra kā procentuālu daļu no dalībvalstu vai – attiecīgā gadījumā – visu grupu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma.

4. EAAPI katru gadu un par katru dalībvalsti atsevišķi publisko visu šādu informāciju:

a) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kurām piemēro preventīvu atveseļošanas plānošanu un noregulējuma plānošanu saskaņā ar 5., 7., 9. un 10. pantu;

b) to apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu skaits, kuras gūst labumu no vienkāršotajiem pienākumiem, kas minēti šā panta 1. punktā;

c) kvantitatīva informācija par šā panta 1. punktā minēto kritēriju piemērošanu;

d) apraksts par vienkāršotajiem pienākumiem, ko piemēro, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem atbilstības kritērijiem, salīdzinājumā ar visiem pienākumiem kopā ar kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apjomu, ko attiecīgi mēra kā procentuālu daļu no dalībvalstu vai – attiecīgā gadījumā – visu grupu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību kapitāla prasību, prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu kopējā apjoma.

e) un novērtējums par jebkādām atšķirībām attiecībā uz šā panta 1. punkta īstenošanu valsts līmenī.

2. IEDAĻA
PREVENTĪVA ATVESEĻOŠANAS PLĀNOŠANA

5. pants

Preventīvi atveseļošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kas nav daļa no grupas, uz kuru attiecas preventīva atveseļošanas plānošana saskaņā ar 7. pantu, un kas atbilst 2. vai 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, izstrādā un atjaunina preventīvu atveseļošanas plānu. Šādā preventīvā atveseļošanas plānā ietver pasākumus, kas jāveic attiecīgajai sabiedrībai, lai atjaunotu tās finansiālo stāvokli, ja šis stāvoklis ir būtiski pasliktinājies.

Preventīvu atveseļošanas plānu izstrādi, atjaunināšanu un piemērošanu uzskata par daļu no pārvaldības sistēmas Direktīvas 2009/138/EK 41. panta nozīmē.

2. Uzraudzības iestāde apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām piemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības, pamatojoties uz to lielumu, darījumdarbības modeli, riska profilu, savstarpējo saistību, aizstājamību un jo īpaši pārrobežu darbību.

Uzraudzības iestādes nodrošina, ka vismaz 80 % no dalībvalsts attiecīgi dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus, ja nedzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto parakstītajām prēmijām un dzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto tehniskajām rezervēm, piemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības saskaņā ar šo pantu.

Aprēķinot tirgus seguma līmeni, kas minēts otrajā daļā, grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumus var ņemt vērā, ja minētie apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi ir daļa no grupas, kurai galvenais mātesuzņēmums izstrādā un uztur 7. pantā minēto grupas preventīvu atveseļošanas plānu.

3. Visām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, uz kurām attiecas noregulējuma plāns saskaņā ar 9. pantu, piemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības.

Tomēr zema riska sabiedrībām individuāli nepiemēro preventīvas atveseļošanas plānošanas prasības.

4. EAAPI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu metodes, kas jāizmanto, nosakot 2. punktā minētās tirgus daļas, un 2. punkta pirmajā daļā minētos kritērijus, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu darbību.

5. Uzraudzības iestādes nodrošina, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības atjaunina savus preventīvos atveseļošanas plānus vismaz reizi gadā un pēc izmaiņām attiecīgās sabiedrības juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā vai darījumdarbības vai finanšu stāvoklī, kuras varētu būtiski ietekmēt preventīvo atveseļošanas plānu vai rada nepieciešamību izdarīt būtiskus grozījumus preventīvajā atveseļošanas plānā.

6. Preventīvos atveseļošanas plānos neparedz piekļuvi ārkārtas finansiālajam atbalstam no publiskā sektora līdzekļiem vai tā saņemšanu.

7. Dalībvalstis pieprasa, lai preventīvos atveseļošanas plānos būtu iekļauti visi turpmāk minētie elementi:

a) plāna galveno elementu kopsavilkums, tajā skaitā būtiskas izmaiņas jaunākajā iesniegtajā plānā;

b) sabiedrības vai grupas apraksts;

c) šā panta 8. punktā minēto rādītāju sistēma;

d) apraksts par to, kā ir izstrādāts preventīvais atveseļošanas plāns, kā tas tiks atjaunināts un kā tas tiks piemērots;

e) korektīvi pasākumi;

f) komunikācijas stratēģija.

8. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kā minēts 1. punktā, novērtētu preventīvu atveseļošanas plānu ticamību un iespējamību, jo īpaši 8. punktā minēto rādītāju sistēmu un korektīvus pasākumus, ņemot vērā vairākus smagas makroekonomiskās un finansiālā stresa scenārijus, kas attiecas uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpašajiem apstākļiem, tajā skaitā sistēmas mēroga notikumus, specifiskus stresa notikumus, kas var būtiski ietekmēt to aktīvu un saistību profilu, un šādu stresa notikumu kombinācijas.

9. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības nodrošinātu, ka to preventīvos atveseļošanas plānos ir ietverta kvalitatīvu un kvantitatīvu rādītāju sistēma, kas nosaka punktus, kuros būtu jāapsver korektīvie pasākumi. Šie rādītāji var ietvert kritērijus, kas cita starpā attiecas uz kapitālu, likviditāti, aktīvu kvalitāti, rentabilitāti, tirgus apstākļiem, makroekonomiskajiem apstākļiem un darbības notikumiem. Rādītāji, kas attiecas uz kapitāla pozīciju, ietver

vismaz jebkuru Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 4. iedaļā noteiktās maksātspējas kapitāla prasības pārkāpumu.

Dalībvalstis pieprasa, lai uzraudzības iestādes nodrošinātu, ka apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības ievieš atbilstīgus pasākumus, lai regulāri uzraudzītu pirmajā daļā minētos rādītājus.

Šā panta 1. punktā minētā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas nolemj veikt preventīvajā atveseļošanas plānā paredzētu korektīvu pasākumu vai nolemj atturēties no šāda korektīva pasākuma veikšanas, lai gan ir izpildīts pirmajā daļā minētais rādītājs, nekavējoties paziņo šādu lēmumu uzraudzības iestādei.

10. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kā minēts 1. punktā, novērtē un apstiprina preventīvo atveseļošanas plānu pirms tā iesniegšanas uzraudzības iestādei pārskatīšanai.

11. EAAPI līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai sīkāk precizētu 7. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto kvalitatīvo un kvantitatīvo rādītāju minimālo sarakstu un sadarbībā ar Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK) – 8. punktā minētos scenārijus.

12. EAFPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā, neskarot 4. pantu, sīkāk precizē informāciju, kas 1. punktā minētajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai jāiekļauj preventīvajā atveseļošanas plānā, tajā skaitā 7. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētos korektīvos pasākumus un to īstenošanu.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

6. pants

Preventīvo atveseļošanas plānu pārskatīšana un novērtēšana, ko veic uzraudzības iestādes

1. Uzraudzības iestādes sešu mēnešu laikā pēc katra preventīvā atveseļošanas plāna iesniegšanas, kā minēts 5. un 7. pantā, pārskata minēto plānu un novērtē, ciktāl tas atbilst 5. pantā un attiecīgā gadījumā 7. pantā noteiktajām prasībām, kā arī visiem turpmāk minētajiem elementiem:

   a) vai plānā ierosināto pasākumu īstenošana, iespējams, pamatoti saglabā vai atjauno apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai grupas dzīvotspēju un finansiālo stāvokli;

   b) vai plāns un tajā paredzētie specifiskie risinājumi, iespējams, pamatoti tiks ātri un efektīvi īstenoti finansiālā stresa situācijās;

   c) vai plāns un tajā paredzētie specifiskie risinājumi, iespējams, pamatoti, ciktāl iespējams, novērš būtisku nelabvēlīgu ietekmi uz finanšu sistēmu, tajā skaitā scenārijos, kuru rezultātā citām apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām nāktos īstenot preventīvus atveseļošanas plānus tajā pašā laikposmā.

2. Uzraudzības iestādes iesniedz noregulējuma iestādēm visus preventīvos atveseļošanas plānus, ko tās saņēmušas. Noregulējuma iestādes var izskatīt preventīvo atveseļošanas plānu, lai preventīvajā atveseļošanas plānā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt attiecīgo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību noregulējamību, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus uzraudzības iestādei.

3. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, piederības uzraudzības iestāde pēc uzņēmējas uzraudzības iestādes pieprasījuma iesniedz minētajai uzņēmējai uzraudzības iestādei preventīvo atveseļošanas plānu. Uzņēmēja uzraudzības iestāde var izskatīt preventīvo atveseļošanas plānu, lai preventīvajā atveseļošanas plānā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti tās dalībvalstī, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus piederības uzraudzības iestādei.

4. Uzraudzības iestādes, kas pēc preventīvā atveseļošanas plāna novērtēšanas secina, ka minētajā plānā ir būtiskas nepilnības vai būtiski šķēršļi tā īstenošanai, paziņo attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai attiecīgajam galvenajam mātesuzņēmumam sava novērtējuma saturu un pieprasa attiecīgajai sabiedrībai divu mēnešu laikā iesniegt pārskatītu plānu, kurā parādīts, kā šīs nepilnības vai šķēršļi ir novērsti. Divu mēnešu termiņu var pagarināt par vienu mēnesi, ja uzraudzības iestāde tam piekrīt.

   Pirms pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai atkārtoti iesniegt preventīvu atveseļošanas plānu, uzraudzības iestāde nodrošina tai iespēju izteikt savu viedokli par šo prasību.

   Uzraudzības iestāde, kas konstatē, ka pārskatītajā plānā nepilnības un šķēršļi nav pienācīgi novērsti, var likt sabiedrībai plānā izdarīt konkrētas izmaiņas.

5. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neiesniedz pārskatītu preventīvu atveseļošanas plānu vai ja uzraudzības iestāde secina, ka ar pārskatīto preventīvo atveseļošanas plānu netiek pienācīgi novērsti tās sākotnējā novērtējumā norādītās nepilnības vai iespējamie šķēršļi, un ka, dodot norādījumu plānā izdarīt konkrētas izmaiņas, nav iespējams pienācīgi novērst nepilnības vai šķēršļus, uzraudzības iestāde pieprasa sabiedrībai pieņemamā laikposmā identificēt izmaiņas, ko sabiedrība var veikt savā darījumdarbībā, lai novērstu preventīvā atveseļošanas plāna nepilnības vai šķēršļus minētā plāna īstenošanai.

   Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neidentificē šādas izmaiņas uzraudzības iestādes noteiktajā termiņā vai ja uzraudzības iestāde secina, ka sabiedrības ierosinātās darbības pienācīgi nenovērstu nepilnības vai šķēršļus, uzraudzības iestāde var pieņemt pamatotu lēmumu uzdot sabiedrībai veikt jebkādus pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem un samērīgiem, ņemot vērā nepilnību un šķēršļu nopietnību un šo pasākumu ietekmi uz sabiedrības darījumdarbību.

   Otrajā daļā minēto pamatoto lēmumu rakstiski paziņo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai, un to var pārsūdzēt.

7. pants

Grupas preventīvi atveseļošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka galvenie mātesuzņēmumi izstrādā un iesniedz grupas uzraudzības iestādei grupas preventīvu atveseļošanas plānu.

   Grupas preventīvie atveseļošanas plāni ietver preventīvu atveseļošanas plānu galvenā mātesuzņēmuma vadītajai grupai. Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā nosaka korektīvus pasākumus, ko var pieprasīt īstenot galīgā mātesuzņēmuma un atsevišķu meitasuzņēmumu līmenī.

2. Grupas preventīvā atveseļošanas plānā ietver korektīvus pasākumus, ar kuriem panāk grupas vai grupas jebkuras apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības stabilizāciju, ja grupa vai jebkura no tās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām ir nonākusi stresa situācijā, lai tādējādi novērstu vai likvidētu spriedzes cēloņus un atjaunotu grupas vai sabiedrības, kas ietilpst attiecīgajā grupā, finanšu stāvokli, vienlaikus ņemot vērā citu grupas vienību finanšu stāvokli.

   Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā ietver pasākumus, lai nodrošinātu grupas un grupas vienību līmenī veicamo samērīgo pasākumu koordināciju un konsekvenci.

3. Grupas preventīvais atveseļošanas plāns un atsevišķa apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmuma plāns ietver 5. pantā noteiktos elementus.

   Grupas preventīvajā atveseļošanas plānā nosaka, vai pastāv šķēršļi korektīvu pasākumu īstenošanai grupas ietvaros, tajā skaitā plāna aptverto atsevišķo vienību līmenī, un vai pastāv būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējam pašu kapitāla pārvedumam vai saistību vai aktīvu atmaksāšanai grupas ietvaros.

4. Uzraudzības iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumiem vai 1. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajām vienībām izstrādāt un iesniegt preventīvus atveseļošanas plānus šādās situācijās:

   a) nav grupas preventīva atveseļošanas plāna;

   b) attiecīgā uzraudzības iestāde pierāda, ka attiecīgā vienība nav pietiekami ņemta vērā grupas preventīvā atveseļošanas plānā, ņemot vērā attiecīgās vienības nozīmīgumu attiecīgajā dalībvalstī un pienākumus, kādi ir salīdzināmiem uzņēmumiem šajā dalībvalstī.

5. Grupas uzraudzības iestāde, ievērojot 64. pantā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta grupas preventīvos atveseļošanas plānus:

   a) EAAPI;

   b) attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā;

   c) grupas noregulējuma iestādei;

   d) meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm.

6. Vienības, kura saskaņā ar 1. vai 4. punktu izstrādā grupas preventīvo atveseļošanas plānu, pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra novērtē un apstiprina grupas preventīvo atveseļošanas plānu pirms tā iesniegšanas grupas uzraudzības iestādei pārskatīšanai.

8. pants

Grupas preventīvo atveseļošanas plānu pārskatīšana un novērtēšana, ko veic grupas uzraudzības iestāde

1. Grupas uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā, pārskata grupas preventīvās atveseļošanas plānu un novērtē, ciktāl tas atbilst 6. pantā un šajā pantā noteiktajām prasībām un kritērijiem. Minēto novērtējumu veic saskaņā ar 6. pantā noteikto procedūru un šo pantu, ņemot vērā korektīvo pasākumu iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

2. Grupas uzraudzības iestāde cenšas panākt 17. pantā minēto kopīgo lēmumu uzraudzības iestāžu kolēģijā par:

   a) grupas preventīvā atveseļošanas plāna pārskatīšanu un novērtēšanu un to, vai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kas ietilpst grupā, ir jāizstrādā individuāls atveseļošanas plāns, kā noteikts 7. panta 3. punktā;

   b) šīs direktīvas 6. panta 3. un 4. punktā minēto pasākumu piemērošanu.

3. IEDAĻA
NOREGULĒJUMA PLĀNOŠANA

9. pants

Noregulējuma plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi izstrādā noregulējuma plānu katrai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai, kas atbilst 2. punktā noteiktajiem kritērijiem un kas neietilpst grupā, kurai piemēro noregulējuma plānošanu saskaņā ar 10. un 11. pantu. Noregulējuma plānā tiek paredzētas noregulējuma darbības, kuras noregulējuma iestāde var veikt, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem.

2. Noregulējuma iestādes izstrādā noregulējuma plānus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, kuras izvēlas, pamatojoties uz to lielumu, darījumdarbības modeli, riska profilu, savstarpējo saistību, aizstājamību un bankrota iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem. Izvēloties apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības, kurām piemēro noregulējuma plānošanu, noregulējuma iestāde jo īpaši ņem vērā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības pārrobežu darbību un kritiski svarīgo funkciju esību.

   Noregulējuma iestādes nodrošina, ka vismaz 70 % no dalībvalsts attiecīgi dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas un pārapdrošināšanas tirgus, ja nedzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto parakstītajām prēmijām un dzīvības apdrošināšanas tirgus daļa ir balstīta uz bruto tehniskajām rezervēm, piemēro noregulējuma plānošanu. Aprēķinot tirgus seguma līmeni, var ņemt vērā grupas meitasuzņēmumus, ja šie meitasuzņēmumi ir iekļauti 10. pantā minētajā grupas noregulējuma plānā.

Zema riska sabiedrībām individuāli nepiemēro noregulējuma plānošanas prasības.

3. Ja attiecīgā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic nozīmīgas pārrobežu darbības, piederības noregulējuma iestādes pēc uzņēmējas uzraudzības vai noregulējuma iestādes pieprasījuma iesniedz minētajai uzņēmējai uzraudzības vai noregulējuma iestādei noregulējuma plāna projektu. Uzņēmēja uzraudzības vai noregulējuma iestāde var izskatīt noregulējuma plāna projektu, lai noregulējuma plāna projektā identificētu darbības, kas var nelabvēlīgi ietekmēt apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku vai finanšu stabilitāti tās dalībvalstī, un par minētajiem jautājumiem sniegt ieteikumus piederības noregulējuma iestādei.

4. Nosakot noregulējuma instrumentu un pilnvaru piemērošanas iespējas, noregulējuma plānos ņem vērā attiecīgos noregulējuma scenārijus, tajā skaitā scenāriju, kurā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības bankrots ir specifisks vai notiek plašākas finanšu nestabilitātes vai sistēmas mēroga notikumu laikā.

   Noregulējuma plānos neparedz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkādu finansēšanas mehānismu izmantošanu.

5. Noregulējuma iestādes noregulējuma plānus pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un ikreiz, kad apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, tās darījumdarbībā vai finanšu stāvoklī notikušas būtiskas izmaiņas, kuras varētu būtiski ietekmēt plāna efektivitāti vai kuru dēļ noregulējuma plānā nepieciešamas izmaiņas.

   Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un uzraudzības iestādes nekavējoties paziņo noregulējuma iestādēm par visiem notikumiem, kuru dēļ ir jāmaina vai jāatjaunina noregulējuma plāns.

6. Neskarot 4. pantu, noregulējuma plānos tiek paredzēti dažādi varianti noregulējuma instrumentu un noregulējuma pilnvaru piemērošanai attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību. Noregulējuma plānos, kad vien tas ir lietderīgi un iespējams, kvantitatīvi norāda visu turpmāk minēto:

   a) plāna galveno elementu kopsavilkumu;

   b) kopsavilkumu par būtiskām izmaiņām, kas sabiedrību skārušas pēc tam, kad iesniegta jaunākā ar noregulējumu saistītā informācija;

   c) to, kādā veidā būtu iespējams nepieciešamajā apmērā juridiski un ekonomiski nodalīt kritiski svarīgās funkcijas un galvenās darbības jomas no citām funkcijām, lai nodrošinātu to nepārtrauktību sabiedrības bankrota gadījumā;

   d) to aktīvu identifikāciju, kurus varētu uzskatīt par nodrošinājumu;

   e) katra būtiskā plāna aspekta paredzamo izpildes termiņu;

   f) saskaņā ar 13. pantu veiktā noregulējamības novērtējuma detalizētu aprakstu;

   g) to pasākumu aprakstu, kuri veicami saskaņā ar 15. pantu, lai pārvarētu vai novērstu noregulējamības šķēršļus, kas konstatēti saskaņā ar 13. pantu veiktā novērtējuma rezultātā;

   h) paskaidrojumu par to, kā noregulējuma variantus varētu finansēt, neparedzot ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkādu finansēšanas mehānismu izmantošanu;

i) detalizētu aprakstu par dažādām noregulējuma stratēģijām, ko varētu piemērot, ņemot vērā dažādos iespējamos scenārijus, un piemērojamos termiņus;

j) aprakstu par kritiski svarīgu savstarpējo saistību;

k) analīzi par noregulējuma plāna ietekmi uz sabiedrības darbiniekiem, tajā skaitā jebkādu saistīto izmaksu novērtējumu, un aprakstu par procedūrām, kas paredzētas apspriedēm ar personālu noregulējuma gaitā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā valstu sistēmas dialoga risināšanai ar sociālajiem partneriem;

l) plānu saziņai ar plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrību;

m) aprakstu par būtiskām operācijām un sistēmām, kas nepieciešamas sabiedrības operacionālo procesu nepārtrauktas darbības nodrošināšanai;

n) attiecīgā gadījumā – jebkādu sabiedrības paustu viedokli par noregulējuma plānu.

Šā punkta a) apakšpunktā minēto informāciju atklāj attiecīgajai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībai.

7. Noregulējuma iestāde nosūta noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

8. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā, neskarot 4. pantu, sīkāk precizē noregulējuma plāna saturu.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

9. EAAPI līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai precizētu papildu kritērijus kritiski svarīgo funkciju identificēšanai.

10. pants

Grupas noregulējuma plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma iestādes izstrādā grupas noregulējuma plānus.

2. Grupas noregulējuma plānā:

a) nosaka noregulējuma darbības, kas jāveic attiecībā uz katru vienību, ja būs nepieciešami pasākumi, lai nodrošinātu kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;

b) pārbauda, kādā mērā varētu piemērot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un koordinēti īstenot noregulējuma pilnvaras, un identificē jebkādus iespējamus šķēršļus koordinētam noregulējumam;

c) ja grupā ietilpst trešās valstīs reģistrētas vienības, identificē piemērotus mehānismus sadarbībai un koordinācijai ar šo trešo valstu attiecīgajām iestādēm un ietekmi uz noregulējumu Savienībā;

d) identificē pasākumus, tajā skaitā konkrētu funkciju vai darījumdarbības jomu juridisku un ekonomisku nodalīšanu, kuri nepieciešami, lai atvieglotu grupas noregulēšanu, ņemot vērā savstarpējo saistību grupas iekšienē;

e) identificē pieejamos finansējuma avotus grupas noregulējuma darbību finansēšanai un, ja būtu nepieciešama apdrošināšanas garantiju sistēmu vai jebkāda finansēšanas mehānisma izmantošana, nosaka principus atbildības sadalei starp dažādās dalībvalstīs esošiem finansējuma avotiem attiecībā uz šo finansējumu. Grupas noregulējuma plānā netiek paredzēts nekāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem;

f) ietver 9. panta 6. punktā noteiktos elementus.

3. Grupas noregulējuma iestāde nosūta grupas noregulējuma plānus un jebkādas tajos veiktās izmaiņas attiecīgajām uzraudzības iestādēm.

4. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, kurā precizē grupas noregulējuma plānu saturu, ņemot vērā grupu darījumdarbības modeļu dažādību iekšējā tirgū.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

11. pants

Grupas noregulējuma plānu prasības un procedūra

1. Dalībvalstis nodrošina, ka galvenie mātesuzņēmumi grupas noregulējuma iestādei iesniedz informāciju, kas var būt prasīta 12. pantā. Minētā informācija attiecas uz galveno mātesuzņēmumu un, ciktāl nepieciešams, uz katru no grupas vienībām, tajā skaitā 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām.

Grupas noregulējuma iestāde, ievērojot šajā direktīvā paredzētās konfidencialitātes prasības, nosūta saskaņā ar šo punktu sniegto attiecīgo informāciju:

a) EAAPI;

b) noregulējuma iestādēm, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles;

c) attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kas ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma kolēģijās grupas noregulējuma iestādes, rīkojoties kopīgi ar 1. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajām noregulējuma iestādēm, un pēc apspriešanās ar attiecīgajām uzraudzības iestādēm, kuras ir uzraudzības kolēģijas locekles vai piedalās uzraudzības kolēģijā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 248. panta 3. punktā, izstrādā un uztur grupas noregulējuma plānus. Grupas noregulējuma iestādes pēc saviem ieskatiem un ievērojot šīs direktīvas 77. pantā izklāstītās konfidencialitātes prasības, grupas noregulējuma plānu izstrādē un uzturēšanā var iesaistīt trešo valstu noregulējuma iestādes, kuru jurisdikcijā grupa ir reģistrējusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumus, apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības vai nozīmīgas filiāles.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma plānus pārskata un attiecīgā gadījumā atjaunina vismaz reizi gadā un ikreiz, kad grupas, tajā skaitā kādas grupas vienības, juridiskajā vai organizatoriskajā struktūrā, darījumdarbībā vai finanšu stāvoklī notikušas izmaiņas, kas varētu būtiski ietekmēt plānu vai prasīt tajā izmaiņas.

4. Grupas noregulējuma plānu pieņem ar 17. pantā minēto kopīgo lēmumu, ko pieņem grupas noregulējuma iestāde un apdrošināšanas un pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības.

12. pants

Informācija noregulējuma plānu vajadzībām un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības sadarbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas pieprasīt attiecīgi apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām vai galvenajam mātesuzņēmumam:

   a) cik vien nepieciešams, sadarboties noregulējuma plānu vai grupas noregulējuma plānu izstrādes gaitā;

   b) sniegt – vai nu tieši, vai ar uzraudzības iestādes starpniecību – visu informāciju, kas nepieciešama noregulējuma plānu vai grupas noregulējuma plānu izstrādāšanai un īstenošanai.

2. Uzraudzības iestādes attiecīgajās dalībvalstīs sadarbojas ar noregulējuma iestādēm, lai pārbaudītu, vai visa 1. punktā minētā informācija vai tās daļa jau ir pieejama, un sniedz minēto informāciju minētajām noregulējuma iestādēm. Noregulējuma iestādes iegūst visu attiecīgo informāciju no uzraudzības iestādēm pirms informācijas pieprasīšanas no apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām.

3. EAAPI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu procedūras un standarta veidlapu un paraugu komplekta minimumu šajā pantā minētās informācijas sniegšanai un lai precizētu šādas informācijas saturu.

   EAAPI minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

   Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 15. pantu.

II NODAĻA
Noregulējamība

13. pants

Noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi novērtē, cik lielā mērā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas neietilpst grupā, ir noregulējamas, neparedzot nekādu ārkārtas finansiālo atbalstu no

publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību uzskata par noregulējamu, ja ir iespējams un ticams, ka minēto sabiedrību likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru vai ka noregulējuma iestāde noregulē minēto sabiedrību, piemērojot tai 26. panta 3. punktā minētos dažādos noregulējuma instrumentus un 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras.

2. Noregulējuma iestādes 1. punktā minēto noregulējamības novērtējumu veic vienlaicīgi ar noregulējuma plāna izstrādi un atjaunināšanu saskaņā ar 9. pantu un minētā plāna izstrādes un atjaunināšanas vajadzībām.

3. EAAPI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu jautājumus un kritērijus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību vai grupu noregulējamības novērtēšanai, kā paredzēts 1. punktā un 14. pantā.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

14. pants

Grupu noregulējamības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējuma iestādes kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar grupas uzraudzības iestādi un šādu meitasuzņēmumu uzraudzības iestādēm novērtē, cik lielā mērā grupas ir noregulējamas, neparedzot nekādu ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem, izņemot, ja pieejams, apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

2. Grupu uzskata par noregulējamu, ja noregulējuma iestādēm ir iespējams un ticams vai nu likvidēt grupas vienības saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, noregulēt minēto grupu, piemērojot noregulējuma instrumentus un īstenojot noregulējuma pilnvaras attiecībā uz grupas vienībām, ja tās var viegli un savlaicīgi nodalīt, vai izmantojot jebkādus citus līdzekļus, kas paredzēti valsts tiesību aktos.

Veicot savas funkcijas, 68. pantā minētās noregulējuma kolēģijas ņem vērā grupas noregulējamības novērtējumu.

3. Grupas noregulējuma iestādes grupu noregulējamības novērtējumu veic vienlaicīgi ar grupas noregulējuma plānu izstrādi un atjaunināšanu saskaņā ar 10. pantu un minētu plānu izstrādes un atjaunināšanas vajadzībām. Novērtējumu veic saskaņā ar 11. pantā paredzēto lēmumu pieņemšanas procedūru.

15. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja saskaņā ar 13. vai 14. pantu veiktajā novērtējumā atklājas, ka pastāv būtiski šķēršļi attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas

sabiedrības noregulējamībai, noregulējuma iestāde par to rakstiski paziņo minētajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai un attiecīgajai uzraudzības iestādei.

2. Šīs direktīvas 9. panta 1. punktā un attiecīgi 11. panta 4. punktā noteikto prasību noregulējuma iestādēm izstrādāt noregulējuma plānus un attiecīgajām noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar 17. pantu par grupas noregulējuma plāniem pēc šā panta 1. punktā minētā paziņojuma aptur līdz brīdim, kamēr noregulējuma iestāde saskaņā ar šā panta 3. punktu apstiprinājusi pasākumus būtisko noregulējamības šķēršļu novēršanai vai pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šā panta 4. punktu.

3. Četru mēnešu laikā no dienas, kad saņemts 1. punktā minētais paziņojums, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ierosina noregulējuma iestādei iespējamos pasākumus paziņojumā norādīto būtisko šķēršļu pārvarēšanai vai novēršanai.

Attiecīgās sabiedrības sagatavotajā pirmajā daļā minēto pasākumu īstenošanas grafikā ņem vērā būtiskā šķēršļa iemeslus.

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi novērtē, vai ar pirmajā daļā minētajiem pasākumiem ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst attiecīgo būtisko šķērsli.

4. Noregulējuma iestādes, kas konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ierosinātie pasākumi saskaņā ar 3. punkta pirmo daļu efektīvi nesamazina vai nenovērš attiecīgos šķēršļus, tieši vai netieši ar uzraudzības iestādes starpniecību pieprasa attiecīgajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai veikt jebkuru no 5. punktā minētajiem alternatīvajiem pasākumiem un rakstiski paziņo par šādiem pasākumiem minētajai vienībai, kas viena mēneša laikā pēc šāda paziņojuma saņemšanas ierosina plānu minēto prasību izpildei.

Nosakot alternatīvus pasākumus, noregulējuma iestādes uzskatāmi izklāsta, kāpēc noregulējamības šķēršļus nebūtu iespējams novērst ar apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības ierosinātajiem pasākumiem un kāpēc ierosinātie alternatīvie pasākumi ir samērīgi minēto šķēršļu novēršanai. Noregulējuma iestādes ņem vērā pasākumu ietekmi uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darījumdarbību, tās stabilitāti un spēju dot ieguldījumu ekonomikā.

5. Alternatīvie pasākumi, kas minēti 4. punktā, ir šādi:

a) pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai pārskatīt grupas iekšējos finansēšanas līgumus vai pārskatīt to neesību, vai sagatavot pakalpojumu līgumus grupas iekšienē vai ar trešām personām;

b) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ierobežot tās individuālo un kopīgo riska darījumu maksimālo apmēru;

c) prasīt specifisku vai regulāru papildu informāciju noregulējuma mērķiem;

d) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai atsavināt konkrētus aktīvus vai pārstrukturēt saistības;

e) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai ierobežot vai izbeigt konkrētas esošās vai ierosinātās darbības;

f) ierobežot vai novērst jaunu vai esošu darījumdarbības jomu attīstību vai jaunu vai esošu produktu pārdošanu;

g) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai mainīt pārapdrošināšanas stratēģiju;

h) vienkāršošanas labad prasīt veikt izmaiņas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai jebkuras grupas vienības, kas tieši vai netieši ir tās kontrolē, juridiskajās vai operacionālajās struktūrās, tādējādi nodrošinot, ka kritiski svarīgās funkcijas var juridiski un operacionāli nodalīt no citām funkcijām, piemērojot noregulējuma instrumentus;

i) prasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai mātesuzņēmumam izveidot dalībvalsts mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai Savienības mātes apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību;

j) ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums, prasīt, lai jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība izveido atsevišķu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību nolūkā kontrolēt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, ja tas nepieciešams, lai atvieglotu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējumu un izvairītos no tā, ka noregulējuma instrumentu piemērošanai un noregulējuma pilnvaru īstenošanai ir nelabvēlīga ietekme uz grupas nefinanšu daļu.

6. Pirms jebkādu 5. punktā minētu alternatīvu pasākumu noteikšanas noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi pienācīgi apsver šāda pasākuma iespējamo ietekmi uz konkrētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darījumdarbības stabilitāti un iekšējo tirgu.

7. Paziņojums vai lēmums, kas pieņemts saskaņā ar 1. vai 4. punktu:

a) ietver attiecīgā novērtējuma vai konstatējuma iemeslus;

b) norāda, kā paziņojums vai lēmums atbilst 4. punkta otrajā daļā izklāstītajām samērīgas piemērošanas prasībām; un

c) uz to attiecas apelācijas tiesības.

8. EAAPI līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu 5. punktā paredzētos pasākumus un apstākļus, kādos var piemērot katru pasākumu.

16. pants

Pilnvaras pārvarēt vai novērst šķēršļus noregulējamībai: grupas režīms

1. Grupas noregulējuma iestāde kopā ar meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm pēc apspriešanās ar uzraudzības kolēģiju apsver 14. pantā minēto novērtējumu noregulējuma kolēģijā un veic visus pamatotos pasākumus, lai attiecībā uz visām attiecīgajām grupas vienībām pieņemtu 17. pantā minēto kopīgo lēmumu par to pasākumu piemērošanu, kas noteikti saskaņā ar 15. panta 4. punktu.

2. Grupas noregulējuma iestāde, sadarbojoties ar grupas uzraudzības iestādi un EAAPI, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 25. panta 1. punktu sagatavo un iesniedz ziņojumu galvenajam mātesuzņēmumam un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādēm, kuras minēto ziņojumu nodod savā uzraudzībā esošajiem meitasuzņēmumiem. Ziņojumu sagatavo pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādēm, un tajā analizē būtiskos šķēršļus 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma

instrumentu efektīvai piemērošanai un 40. līdz 52. pantā minēto noregulējuma pilnvaru izmantošanai attiecībā uz grupu. Ziņojumā iesaka samērīgus un mērķorientētus pasākumus, kas grupas noregulējuma iestādes ieskatā ir nepieciešami vai lietderīgi minēto šķēršļu novēršanai, ņemot vērā minēto pasākumu ietekmi uz grupas darījumdarbības modeli.

3. Četru mēnešu laikā no ziņojuma saņemšanas dienas galvenais mātesuzņēmums var iesniegt apsvērumus un ierosināt grupas noregulējuma iestādei alternatīvus pasākumus ziņojumā norādīto šķēršļu novēršanai.

Noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādi novērtē, vai ar minētajiem pasākumiem ir iespējams efektīvi pārvarēt vai novērst būtisko šķērsli.

4. Grupas noregulējuma iestāde visus galvenā mātesuzņēmuma ierosinātos pasākumus paziņo iestādēm, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles vai piedalās noregulējuma kolēģijā. Grupas noregulējuma iestādes un meitasuzņēmumu noregulējuma iestādes pēc apspriešanās ar uzraudzības iestādēm dara visu, kas ir to kompetencē, lai noregulējuma kolēģijā panāktu 17. pantā minēto kopīgo lēmumu attiecībā uz būtisku šķēršļu apzināšanu un vajadzības gadījumā attiecībā uz galvenā mātesuzņēmuma ierosināto pasākumu novērtējumu un pasākumiem, ko iestādes pieprasa, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus. To darot, tās ņem vērā pasākumu iespējamo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās grupa darbojas.

III NODAĻA
Kopīgi lēmumi

17. pants

Kopīgi lēmumi

1. Grupas uzraudzības iestādes, uzraudzības iestādes, grupas noregulējuma iestādes un noregulējuma iestādes cenšas pieņemt attiecīgi 8. panta 2. punktā, 11. panta 4. punktā un 16. panta 4. punktā minētos kopīgos lēmumus četru mēnešu laikā no dienas, kad:

a) grupas uzraudzības iestāde nosūtījusi grupas preventīvo atveseļošanas plānu saskaņā ar 7. panta 4. punktu;

b) grupas noregulējuma iestāde nosūtījusi 11. panta 1. punkta otrajā daļā minēto informāciju;

c) galvenais mātesuzņēmums iesniedzis jebkādus apsvērumus, vai 16. panta 3. punktā minētā četru mēnešu laikposma beigās, atkarībā no tā, kas iestājas ātrāk.

EAAPI pēc uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes pieprasījuma var palīdzēt grupas uzraudzības iestādēm, uzraudzības iestādēm, grupas noregulējuma iestādēm un noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

2. Ja 1. punktā minētajā laikposmā netiek pieņemts kopīgs lēmums par kādu no otrajā daļā uzskaitītajiem jautājumiem, grupas uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā grupas noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par šiem jautājumiem.

Pirmajā daļā minētie jautājumi ir šādi:

a) šīs direktīvas 8. pantā minētā grupas preventīvā atveseļošanas plāna pārskatīšana un novērtēšana;

b) jebkuri pasākumi, kas galvenajam mātesuzņēmumam jāveic saskaņā ar 6. panta 3. un 4. punktu;

c) šīs direktīvas 10. pantā minētais grupas noregulējuma plāns;

d) šīs direktīvas 16. pantā minētie pasākumi;

Attiecīgi grupas uzraudzības iestādes vai grupas noregulējuma iestādes pieņemtais lēmums ir pilnībā pamatots, un tajā ņem vērā attiecīgi citu uzraudzības iestāžu vai noregulējuma iestāžu viedokļus un iebildumus, kas izteikti četru mēnešu laikposmā. Lēmumu iesniedz galvenajam mātesuzņēmumam un pārējām attiecīgajām iestādēm.

3. Ja 1. punktā minētajā laikposmā uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu par kādu no otrajā daļā uzskaitītajiem jautājumiem, meitasuzņēmuma katra uzraudzības iestāde vai attiecīgā gadījumā noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu par šiem jautājumiem.

Pirmajā daļā minētie jautājumi ir šādi:

a) tas, vai jāizstrādā individuāls atveseļošanas plāns tās jurisdikcijā esošām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, kā minēts 8. panta 2. punktā;

b) šīs direktīvas 6. panta 3. un 4. punktā minēto pasākumu piemērošana meitasuzņēmumu līmenī;

c) būtisko šķēršļu apzināšana un vajadzības gadījumā novērtējums par pasākumiem, ko ierosinājis galvenais mātesuzņēmums, un pasākumiem, ko iestādes pieprasa, lai pārvarētu vai novērstu šķēršļus, kā minēts 16. panta 1. punktā.

4. Ja noregulējuma iestādes nepieņem kopīgu lēmumu par 11. panta 4. punktā minētā grupas noregulējuma plāna pieņemšanu 1. punktā minētajā četru mēnešu laikposmā, katra par meitasuzņēmumu atbildīgā noregulējuma iestāde pati pieņem lēmumu un izstrādā un atjaunina savā jurisdikcijā esošo vienību noregulējuma plānu. Katra noregulējuma iestāde paziņo savu lēmumu pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem.

5. Katrs no uzraudzības vai noregulējuma iestāžu lēmumiem saskaņā ar 3. vai 4. punktu ir pilnībā pamatots, un tajā ņem vērā attiecīgi citu uzraudzības iestāžu, noregulējuma iestāžu vai grupas iestāžu viedokļus un iebildumus.

6. Uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes, kas neiebilst pret 3. un 4. punktā minēto lēmumu, var pieņemt kopīgu lēmumu par grupas preventīvo atveseļošanas plānu vai grupas noregulējuma plānu, kas attiecas uz to jurisdikcijā esošām grupas vienībām.

7. Ja 1. punktā minētā četru mēnešu termiņa beigās kāda no attiecīgajām uzraudzības iestādēm vai noregulējuma iestādēm ir nodevusi jautājumu EAAPI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 19. pantu, attiecīgā grupas uzraudzības iestāde, grupas noregulējuma iestāde, uzraudzības iestāde vai noregulējuma iestāde atliek savu lēmumu saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu līdz lēmumam, ko EAAPI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un tad pieņem lēmumu atbilstoši EAAPI lēmumam. Šā panta 1. punktā minēto četru mēnešu laikposmu uzskata par samierināšanas posmu, kā noteikts minētās regulas 19. panta 2. punktā. EAAPI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod izskatīšanai EAAPI nedz pēc 1. punktā minētā četru mēnešu laikposma beigām, nedz pēc kopīga lēmuma

pieņemšanas. Ja EAAPI nav pieņēmusi lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad tas nodots EAAPI, piemēro attiecīgi grupas uzraudzības iestādes, grupas noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes lēmumu attiecībā uz grupu vai meitasuzņēmumu individuāli.

8. Šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, 11. panta 4. punktā, 16. panta 4. punktā un šā panta 6. punktā minēto kopīgo lēmumu un šā panta 2., 3. un 4. punktā minētos lēmumus atzīst par galīgiem, un tos piemēro pārējās attiecīgās uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

9. Ja tiek pieņemti kopīgi lēmumi saskaņā ar 11. panta 4. punktu un – attiecībā uz grupas noregulējuma plāniem – šā panta 6. punktu un ja noregulējuma iestāde novērtē, ka domstarpību priekšmets attiecībā uz grupas noregulējuma plāniem apdraud tās dalībvalsts fiskālo atbildību, grupas noregulējuma iestāde sāk grupas noregulējuma plāna atkārtotu novērtēšanu.

III SADAĻA
NOREGULĒJUMS

I NODAĻA
Noregulējuma mērķi, noregulējuma nosacījumi un vispārīgi principi

18. pants

Noregulējuma mērķi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenojot 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes ņem vērā 2. punktā uzskaitītos noregulējuma mērķus un izvēlas tos instrumentus un pilnvaras, ar ko vislabāk sasniedzami mērķi, kuri ir būtiski konkrētajos apstākļos.

2. Šā panta 1. punktā minētie noregulējuma mērķi ir šādi:

   a) aizsargāt apdrošinājuma ņēmējus, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējus un prasītājus;

   b) saglabāt finanšu stabilitāti, jo īpaši novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos un uzturot tirgus disciplīnu;

   c) garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;

   d) aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem.

   Dalībvalstis nodrošina, ka, tiecoties sasniegt noregulējuma mērķus, noregulējuma iestādes cenšas maksimāli samazināt noregulējuma izmaksas un neiznīcināt vērtību, ja vien tas nav nepieciešams minēto noregulējuma mērķu sasniegšanai.

3. Šā panta 2. punktā minētie noregulējuma mērķi ir vienlīdz nozīmīgi, un dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes tos līdzsvaro atbilstoši katra konkrētā gadījuma būtībai un apstākļiem.

19. pants

Noregulējuma nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes veic noregulējuma darbību attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

   a) uzraudzības iestāde, iepriekš konsultējusies ar noregulējuma iestādi, vai, ievērojot 2. punktā izklāstītos nosacījumus, noregulējuma iestāde, iepriekš konsultējusies ar uzraudzības iestādi, ir konstatējusi, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs;

b) nepastāv pamatotas izredzes, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi vai uzraudzības darbība, tostarp preventīvi un korektīvi pasākumi, pieņemamā termiņā novērstu sabiedrības bankrotu;

c) noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs.

2. Dalībvalstis paredz, ka noregulējuma iestādēm pēc konsultēšanās ar uzraudzības iestādi ir nepieciešamie instrumenti konstatējuma izdarīšanai saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, jo īpaši pienācīga piekļuve visai attiecīgajai informācijai. Uzraudzības iestāde nekavējoties sniedz noregulējuma iestādei visu attiecīgo informāciju, ko tā pieprasa, lai varētu veikt novērtējumu.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkos apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība pārkāpj vai, iespējams, pārkāps minimālā kapitāla prasību, kas minēta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā, un nav pamatotu izredžu atjaunot atbilstību;

b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vairs nepilda licences nosacījumus vai rupji pārkāpj savus pienākumus, kas paredzēti normatīvajos aktos, kuri uz to attiecas, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina, ka sabiedrība tuvākajā nākotnē rupji pārkāps savus pienākumus tā, ka tas attaisnotu licences anulēšanu;

c) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība noteiktajā termiņā nespēj samaksāt savus parādus vai citas saistības, tostarp maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, vai pastāv objektīvi fakti, kas apstiprina konstatējumu, ka sabiedrība tuvākajā nākotnē būs šādā situācijā;

d) ir nepieciešams ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos noregulējuma darbība ir sabiedrības interesēs, ja tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus 18. panta 2. punktā uzskaitītos noregulējuma mērķus, un ir samērīga ar šiem mērķiem, un ja, veicot iestādes likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

20. pants

Noregulējuma nosacījumi attiecībā uz mātesuzņēmumiem un pārvaldītājsabiedrībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz vienību, kas minēta 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā, ja minētā vienība atbilst 19. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Ja jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi ir tiešā vai netiešā pastarpinātas apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrības turējumā, dalībvalstis nodrošina, ka grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības tiek veiktas attiecībā uz pastarpinātu apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību, un neveic grupas noregulējumam nepieciešamās noregulējuma darbības attiecībā uz jauktas darbības apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību.

3. Saskaņā ar 2. punktu noregulējuma iestādes var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru no 1. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām pat

gadījumos, kad minētās vienības neatbilst 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

a) viens vai vairāki apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumi atbilst 19. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu aktīvi un saistības ir tādi, ka to bankrots apdraud citu grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai grupu kopumā, vai dalībvalsts maksātnespējas tiesību akti paredz, ka grupas jāuzskata par kopumu;

c) noregulējuma darbība attiecībā uz 1. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām ir nepieciešama apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmumu noregulējumam vai grupas noregulējumam kopumā.

21. pants

Maksātnespējas procedūra attiecībā uz sabiedrībām, kurām netiek piemērota noregulējuma darbība

Dalībvalstis nodrošina, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas atbilst 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, bet neatbilst 19. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajam nosacījumam un kas izpilda minimālā kapitāla prasību, kura noteikta Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 5. iedaļā, sakārtoti likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, kas nodrošina sakārtotu izstāšanos no tirgus.

22. pants

Vispārīgi noregulējuma principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenojot 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes veic visus piemērotos pasākumus, lai garantētu, ka noregulējuma darbība ir īstenota saskaņā ar šādiem principiem:

a) zaudējumus pirmie sedz noregulējamās sabiedrības akcionāri;

b) pēc akcionāriem zaudējumus sedz noregulējamās sabiedrības kreditori atbilstoši savu prasījumu prioritātes secībai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā nepārprotami noteikts citādi;

c) tiek nomainīta noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra un augstākā vadība, izņemot gadījumus, kad minētās struktūras vai augstākās vadības pilnīga vai daļēja saglabāšana tiek uzskatīta par nepieciešamu noregulējuma mērķu sasniegšanai;

d) noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra un augstākā vadība sniedz visu nepieciešamo palīdzību noregulējuma mērķu sasniegšanai;

e) fiziskajām un juridiskajām personām ir kriminmāltiesiskā vai civiltiesiskā atbildība par noregulējamās sabiedrības bankrotu;

f) vienas un tās pašas kategorijas kreditoriem piemēro vienlīdzīgu attieksmi, izņemot gadījumus, kad šajā direktīvā noteikts citādi;

g) neviens akcionārs vai kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas tam būtu radušies, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai saskaņā ar 53. līdz 55. pantā minētajiem aizsardzības pasākumiem;

h) noregulējuma darbība tiek veikta saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem aizsardzības pasākumiem.

2. Ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ir grupas daļa, noregulējuma iestādes piemēro 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īsteno 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras tā, lai jo īpaši valstīs, kurās grupa darbojas, līdz minimumam samazinātu:

a) ietekmi uz citām grupas vienībām un uz grupu kopumā;

b) negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti Savienībā un tās dalībvalstīs.

3. Piemērojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenojot 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgos gadījumos tiek nodrošināta atbilstība Savienības valsts atbalsta regulējumam.

4. Ja piemēro 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus, uzskata, ka vienībai, kurai piemēro minētos instrumentus, ir uzsākta bankrota procedūra vai analoga maksātnespējas procedūra Padomes Direktīvas 2001/23/EK[31] 5. panta 1. punkta nolūkiem.

5. Piemērojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenojot 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā informē attiecīgās sabiedrības darba ņēmēju pārstāvjus un apspriežas ar tiem.

6. Noregulējuma iestādes piemēro 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īsteno 40. līdz 52. pantā minētās noregulējuma pilnvaras, neskarot valsts tiesību aktos vai praksē paredzētos noteikumus par darba ņēmēju pārstāvību vadības struktūrās.

II NODAĻA
Vērtēšana

23. pants

Vērtēšana noregulējuma vajadzībām

1. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka noregulējuma darbība tiek veikta, pamatojoties uz vērtēšanu, ar kuru nodrošina apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību aktīvu, saistību, tiesību un pienākumu taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku novērtējumu.

2. Pirms noregulējuma iestāde uzsāk apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējuma procedūru, tā nodrošina, ka tiek veikts pirmais vērtējums, lai noteiktu,

[31] Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (*OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).*

vai ir izpildīti noregulējuma nosacījumi saskaņā ar 19. panta 1. punktu vai 20. panta 3. punktu.

3. Pēc tam, kad noregulējuma iestāde ir nolēmusi uzsākt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības noregulējuma procedūru, tā nodrošina, ka tiek veikts otrs vērtējums, lai:

a) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par veicamo atbilstīgo noregulējuma darbību;

b) nodrošinātu, ka jebkuri apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības zaudējumi tiek pilnībā atzīti brīdī, kad piemēro noregulējuma instrumentus;

c) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par īpašumtiesību instrumentu anulēšanas vai vērtības samazināšanas apmēru;

d) gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par jebkuru nenodrošinātu saistību, tostarp parāda instrumentu, norakstīšanas vai konvertācijas apmēru;

e) ja piemēro 32. pantā minēto pagaidu sabiedrības instrumentu, – gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem vai īpašumtiesību instrumentiem, kurus var pārvest pagaidu sabiedrībai, un gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par jebkādas atlīdzības vērtību, ko var izmaksāt noregulējamajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai attiecīgā gadījumā arī īpašumtiesību instrumentu turētājiem;

f) ja piemēro 31. pantā minēto uzņēmuma pārdošanas instrumentu, – gūtu informāciju lēmuma pieņemšanai par aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem vai īpašumtiesību instrumentiem, kurus var pārvest pircējam, kas ir trešā persona, un vairotu noregulējuma iestādes izpratni par to, ko 31. panta nolūkos nozīmē komerciāli noteikumi.

4. Šā panta 2. un 3. punktā minētos vērtējumus var pārsūdzēt saskaņā ar 65. pantu tikai kopā ar lēmumu piemērot noregulējuma instrumentu vai īstenot noregulējuma pilnvaras.

24. pants

Vērtēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 23. pantā minētos vērtējumus veic jebkurš no šādiem:

a) persona, kas ir neatkarīga no jebkuras publiskas iestādes un no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības;

b) noregulējuma iestāde, ja minētos vērtējumus nevar veikt a) apakšpunktā minētā persona.

2. Tiek uzskatīts, ka 23. pantā minētie vērtējumi ir galīgi, ja tos ir veikusi šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētā persona un ja ir izpildītas visas šā panta 3. līdz 5. punktā izklāstītās prasības.

3. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, attiecīgā gadījumā galīgās vērtēšanas pamatā ir piesardzīgi pieņēmumi un netiek pieņemts nekāds iespējamais ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem no brīža, kad tiek veikta noregulējuma darbība.

4. Galīgo vērtējumu papildina ar šādu informāciju, ko tur apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība:

   a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības atjaunināts finanšu pārskats un atjaunināts "Maksātspēja II" ekonomiskais vērtējums;

   b) ziņojums par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības finansiālo stāvokli, tostarp apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības tehnisko rezervju, kas minētas Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 2. iedaļā, novērtējums, ko veic neatkarīga aktuāra funkcija;

   c) jebkāda papildu informācija par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvu tirgus un uzskaites vērtībām, Direktīvas 2009/138/EK I sadaļas VI nodaļas 2. iedaļā minētajām tehniskajām rezervēm un citām saistībām.

5. Galīgajā vērtējumā norāda kreditoru apakšiedalījumu kategorijās atbilstīgi to prioritātes līmeņiem saskaņā ar maksātnespējas jomā piemērojamiem tiesību aktiem. Galīgajā vērtējumā ietver arī aplēsi par to, kāda pieeja tiktu piemērota katrai akcionāru un kreditoru kategorijai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību likvidētu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

   Pirmajā daļā minētā aplēse neietekmē 54. pantā minēto vērtēšanu.

6. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

   a) apstākļus, kādos persona tiek uzskatīta par neatkarīgu gan no noregulējuma iestādes, gan no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, šā panta 1. punkta nolūkos;

   b) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku noregulējuma kontekstā;

   c) šīs direktīvas 23. un 54. pantā paredzēto vērtējumu nošķiršanu.

   EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

   Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

25. pants

Provizoriska un galīga vērtēšana

1. Vērtēšanu, kas minēta 23. pantā, bet kas neatbilst 24. panta 2. punktā noteiktajām prasībām, uzskata par provizorisku vērtēšanu.

   Provizoriskā vērtēšanā ietver rezervi papildu zaudējumiem un pienācīgu minētās rezerves pamatojumu.

2. Noregulējuma iestādes, kas veic noregulējuma darbību, pamatojoties uz provizorisku vērtēšanu, nodrošina, ka galīgo vērtēšanu veic, tiklīdz tas ir iespējams.

Noregulējuma iestāde nodrošina, ka ar pirmajā daļā minēto galīgo vērtēšanu:

a) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības reģistros var pilnībā atzīt jebkādus tās zaudējumus;

b) iegūst informāciju lēmuma pieņemšanai saskaņā ar 3. punktu par kreditoru prasījumu atjaunošanu vai par izmaksātās atlīdzības vērtības palielināšanu.

3. Ja galīgās vērtēšanas aplēse par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības neto aktīvu vērtību ir augstāka nekā provizoriskās vērtēšanas aplēse par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības neto aktīvu vērtību, noregulējuma iestāde var:

a) palielināt vērtību skarto kreditoru prasījumiem, kas ir norakstīti vai pārstrukturēti;

b) pieprasīt, lai pagaidu sabiedrība attiecībā uz aktīviem, saistībām, tiesībām un pienākumiem veic turpmākus atlīdzības maksājumus noregulējamajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai – attiecīgā gadījumā – īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem.

4. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai šā panta 1. punkta nolūkos precizētu metodiku, saskaņā ar kuru aprēķināmas rezerves papildu zaudējumiem, kas jāiekļauj provizoriskajā vērtēšanā.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

III NODAĻA
Noregulējuma instrumenti

1. IEDAĻA
VISPĀRĪGI PRINCIPI

26. pants

Vispārīgi noteikumi par noregulējuma instrumentiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras piemērot noregulējuma instrumentus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām, kas atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem.

2. Ja noregulējuma iestāde nolemj apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai piemērot noregulējuma instrumentu un šī noregulējuma darbība radītu zaudējumus kreditoriem, jo īpaši apdrošinājuma ņēmējiem, vai tās rezultātā tiktu pārstrukturēti vai konvertēti kreditoru prasījumi, noregulējuma iestāde tieši pirms noregulējuma instrumenta piemērošanas vai vienlaikus ar tā piemērošanu īsteno kapitāla instrumentu vai atbilstīgo saistību norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar 34. pantu.

Atbilstīgo saistību konvertēšanu kapitāla instrumentos nepiemēro apdrošināšanas atlīdzības prasībām.

3. Šā panta 1. punktā minētie noregulējuma instrumenti ir šādi:

a) maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instruments;

b) uzņēmuma pārdošanas instruments;

c) pagaidu sabiedrības instruments;

d) aktīvu un saistību nodalīšanas instruments;

e) norakstīšanas vai konvertācijas instruments.

Ievērojot šā panta 5. punktu, noregulējuma iestādes var piemērot noregulējuma instrumentus atsevišķi vai jebkādā kombinācijā, izņemot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, ko var izmantot tikai kopā ar kādu citu noregulējuma instrumentu.

4. Ja izmanto tikai uzņēmuma pārdošanas un pagaidu sabiedrības instrumentu un ja minētos instrumentus izmanto, lai pārvestu tikai daļu no noregulējamās sabiedrības aktīviem, tiesībām vai saistībām, tad atlikušo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, kuras aktīvi, tiesības vai saistības ir pārvesti, likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru. Šādu likvidāciju izdara saprātīgā termiņā, ņemot vērā jebkādu nepieciešamību, lai minētā atlikušā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība sniegtu pakalpojumus vai atbalstu saskaņā ar 43. pantu, kas ļautu saņēmējam turpināt veikt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tas pārņēmis uz šāda pārveduma pamata, un jebkuru citu iemeslu, kādēļ atlikušajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai jāturpina pastāvēt, lai sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus vai atbilstu 22. pantā izklāstītajiem principiem.

Ja izmanto maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instrumentu un noregulējamās sabiedrības neto aktīvu vērtība maksātspējīgā atlikušo saistību izpildē ir kļuvusi negatīva, atlikušo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

5. Noregulējuma iestāde var saņemt atlīdzību par visiem saprātīgiem un saistībā ar noregulējuma instrumentu izmantošanu vai noregulējuma pilnvaru īstenošanu pienācīgi izdarītiem izdevumiem vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

a) kā atskaitījumu no atlīdzības, ko saņēmējs izmaksājis noregulējamajai sabiedrībai vai attiecīgā gadījumā akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem;

b) priviliģēta kreditora statusā – no noregulējamās sabiedrības;

c) priviliģēta kreditora statusā – no ieņēmumiem, kas gūti, izbeidzot pagaidu sabiedrības, aktīvu un saistību pārvaldības struktūras vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, darbību.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka valstī spēkā esošo maksātnespējas tiesību aktu noteikumi, kas attiecas uz kreditoriem kaitējošu tiesību aktu apstrīdamību vai neīstenojamību, neattiecas uz noregulējamās sabiedrības aktīvu, tiesību vai saistību pārvešanu citai

vienībai noregulējuma instrumenta piemērošanas vai noregulējuma pilnvaru īstenošanas rezultātā.

7. Dalībvalstis var piešķirt noregulējuma iestādēm papildu instrumentus un pilnvaras, kas īstenojamas tad, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem, ar noteikumu, ka:

   a) piemērojot minētos papildu instrumentus un pilnvaras pārrobežu grupai, tie nerada šķēršļus efektīvam grupas noregulējumam;

   b) minētie instrumenti un pilnvaras atbilst 18. pantā noteiktajiem noregulējuma mērķiem un 18. un 22. pantā noteiktajiem vispārīgajiem noregulējuma principiem.

2. IEDAĻA
MAKSĀTSPĒJĪGAS ATLIKUŠO SAISTĪBU IZPILDES INSTRUMENTS

27. pants

Maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras atsaukt noregulējamās sabiedrības atļauju slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus un piemērot noregulējamajai sabiedrībai maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūru, lai izbeigtu minētās sabiedrības darbības.

2. Noregulējuma iestādes nodrošina, ka noregulējamā apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, spēj noturēt pienācīgi apmācītus un kompetentus darbiniekus, lai nodrošinātu tās apdrošināšanas darbību sakārtotu turpināšanu atlikušo saistību izpildē līdz tās likvidācijai.

3. Noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādēm uzrauga noregulējamās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības izmaksas un izdevumus, lai saglabātu tās vērtību un tirgojamību.

4. Noregulējuma iestādes ciešā sadarbībā ar uzraudzības iestādēm novērtē plānotās izmaiņas aktīvu sastāvā, cieši uzrauga pārapdrošināšanas līgumus un vismaz reizi ceturksnī pieprasa neatkarīgus aktuāros pārskatus par tehniskajām rezervēm un rezervēm.

5. Piemērojot maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instrumentu, noregulējuma iestādes ierobežo vai aizliedz jebkādu atlīdzību par pašu kapitālu un instrumentiem, ko uzskata par pašu kapitālu, tostarp dividenžu maksājumus, un ierobežo vai aizliedz jebkādus mainīgā atalgojuma un diskrecionāro pensiju pabalstu maksājumus.

6. Noregulējuma iestādes nolemj, ka noregulējamā sabiedrība, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, ir jālikvidē, tiklīdz iestājas jebkurš no turpmāk minētajiem gadījumiem:

   a) noregulējamā sabiedrība, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, apvienojas ar citu vienību;

b) visi vai praktiski visi noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, aktīvi, tiesības vai saistības ir pārdoti pircējam, kas ir trešā persona;

c) noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, aktīvi ir pilnībā likvidēti, un tās saistības ir pilnībā izpildītas;

d) noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, neto aktīvu vērtība ir kļuvusi negatīva.

7. Ja noregulējamās sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, darbības ir izbeigtas 6. punkta b) apakšpunktā minētajos apstākļos, atlikušo apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ievērojot 26. panta 6. punktu, visi ieņēmumi, kas gūti apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kurai tiek piemērota maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūra, darbības izbeigšanas rezultātā, pienākas tās akcionāriem.

3. IEDAĻA
AKTĪVU UN SAISTĪBU NODALĪŠANAS INSTRUMENTS, UZŅĒMUMA PĀRDOŠANAS INSTRUMENTS UN PAGAIDU SABIEDRĪBAS INSTRUMENTS

28. pants

Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumenta, uzņēmuma pārdošanas instrumenta un pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas principi

1. Ievērojot 31. panta 5. un 6. punktu un 65. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras izmantot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu bez noregulējamās sabiedrības akcionāru vai trešās personas, kas nav pircējs vai pagaidu sabiedrība, piekrišanas, un nav nepieciešams ievērot procesuālās prasības, ko paredz uzņēmējdarbību vai vērtspapīru jomu reglamentējošie tiesību akti un kas atšķiras no 29. pantā paredzētajām prasībām.

2. Ievērojot 26. panta 7. punktu, atlīdzība, ko samaksā pircējs vai pagaidu sabiedrība, pienākas:

a) akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu īpašniekiem, ja šādas noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai šādi citi tās emitēti īpašumtiesību instrumenti ir pārvesti no minēto akciju vai instrumentu turētājiem pircējam vai pagaidu sabiedrībai;

b) noregulējamajai sabiedrībai, ja daži vai visi noregulējamās sabiedrības aktīvi vai saistības ir pārvesti pircējam vai pagaidu sabiedrībai.

3. Ievērojot 26. panta 7. punktu, 30. panta 2. punktā minētās aktīvu un saistību pārvaldības struktūras izmaksātā atlīdzība par tiešā veidā no noregulējamās sabiedrības iegūtajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām pienākas noregulējamajai sabiedrībai. Atlīdzību var izmaksāt aktīvu un saistību pārvaldības struktūras emitētu parāda vērtspapīru veidā.

4. Uz pārvedumiem, ko veic, izmantojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pagaidu sabiedrības instrumentu, attiecas III sadaļas V nodaļā paredzētie aizsardzības pasākumi.

5. Noregulējuma iestādes var izmantot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu vairākas reizes, lai veiktu papildu pārvedumus, ja nepieciešams 18. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētais pircējs vai pagaidu sabiedrība var turpināt izmantot dalības tiesības un attiecīgā gadījumā piekļuvi noregulējamās sabiedrības maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām, fondu biržām un apdrošināšanas garantiju sistēmām, ja pircējs vai pagaidu sabiedrība atbilst dalības un līdzdalības kritērijiem šādās sistēmās.

   Gadījumos, kad ne visi pirmajā daļā uzskaitītie kritēriji ir izpildīti, dalībvalstis nodrošina, ka:

   a) dalība vai līdzdalība maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmās, fondu biržās un apdrošināšanas garantiju sistēmās netiek liegta, pamatojoties uz to, ka pircējam vai pagaidu sabiedrībai nav reitinga no kredītreitingu aģentūras vai šāds reitings neatbilst reitinga līmenim, kāds tiek prasīts, lai piešķirtu piekļuvi šādām sistēmām;

   b) ja pircējs vai pagaidu sabiedrība neatbilst dalības vai līdzdalības kritērijiem maksājumu, tīrvērtes vai norēķinu sistēmā, fondu biržā vai apdrošināšanas garantiju sistēmā, šā punkta pirmajā daļā minētās tiesības izmanto laikposmā, kura ilgumu var noteikt noregulējuma iestādes un kas nepārsniedz 24 mēnešus, un noregulējuma iestāde pēc pircēja vai pagaidu sabiedrības pieprasījuma to var pagarināt.

7. Neskarot III sadaļas V nodaļu, noregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem un citām trešām personām, kuru aktīvi, tiesības vai saistības nav pārvestas, izmantojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, uzņēmuma pārdošanas instrumentu un pagaidu sabiedrības instrumentu, nav nekādu tiesību vai prasījumu attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām vai saistībā ar tiem, vai attiecībā uz pagaidu sabiedrības vai aktīvu un saistību pārvaldības struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru vai augstāko vadību vai tajā.

29. pants

Procesuālās prasības attiecībā uz uzņēmuma, aktīvu, tiesību vai saistību pārdošanu noregulējumā

1. Ievērojot šā panta 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestādes cenšas piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu vai pārdot pagaidu sabiedrību vai tās aktīvus, tiesības vai saistības, noregulējamo sabiedrību, pagaidu sabiedrību vai attiecīgos aktīvus, tiesības, saistības, akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus tirgo saskaņā ar 2. punktā izklāstītajiem kritērijiem. Portfeļos apvienotas tiesības, aktīvus un saistības var tirgot atsevišķi.

2. Neskarot Savienības valsts atbalsta regulējumu, 1. punktā minētie tirgošanas kritēriji attiecīgā gadījumā ir šādi:

a) tirgošana ir iespējami pārredzama un nerada maldinošu priekšstatu par sabiedrības vai pagaidu sabiedrības aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ko noregulējuma iestāde plāno pārvest;

b) veicot tirgošanu, nedrīkst piemērot nepamatoti labvēlīgu vai diskriminējošu attieksmi pret iespējamiem pircējiem;

c) tirgošanā nav interešu konfliktu;

d) tirgošanā nepiešķir netaisnīgas priekšrocības iespējamam pircējam;

e) tirgošanā ņem vērā nepieciešamību ātri veikt noregulējuma darbību;

f) tirgošanas mērķis ir panākt maksimālu pārdošanas cenu attiecīgajām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, aktīviem, tiesībām vai saistībām.

Šajā punktā noteiktie principi nekavē noregulējuma iestādes izteikt piedāvājumus iespējamiem pircējiem.

Ar noregulējamās sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības, vai pagaidu sabiedrības tirgošanu saistītās informācijas nodošanu atklātībā, kas citādi būtu jānodrošina atbilstoši Regulas (ES) Nr. 596/2014 17. panta 1. punktam, var atlikt saskaņā ar minētās regulas 17. panta 4. vai 5. punktu.

3. Noregulējuma iestādes var nolemt neievērot tirgošanas prasības saistībā ar pārdošanu, ja tās konstatē, ka 2. punktā minēto prasību ievērošana varētu apdraudēt viena vai vairāku 18. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanu.

30. pants

Aktīvu un saistību nodalīšanas instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest noregulējamās sabiedrības vai pagaidu sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības vienai vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām.

2. Aktīvu un saistību nodalīšanas instrumenta vajadzībām aktīvu un saistību pārvaldības struktūra ir juridiska persona, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde, un tā atrodas noregulējuma iestādes kontrolē;

b) tā ir izveidota, lai pārņemtu dažus vai visus vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību vai pagaidu sabiedrības aktīvus, tiesības un saistības.

3. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūra pārvalda tai pārvestos portfeļus ar nolūku palielināt to vērtību ar minēto portfeļu pārdošanas vai sakārtotas likvidācijas palīdzību.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka aktīvu un saistību pārvaldības struktūras darbībā tiek ievērotas šādas prasības:

a) attiecīgā noregulējuma iestāde ir apstiprinājusi aktīvu un saistību pārvaldības struktūras dibināšanas dokumentus;

b) atkarībā no aktīvu un saistību pārvaldības struktūras īpašumtiesību struktūras attiecīgā noregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru;

c) attiecīgā noregulējuma iestāde apstiprina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu atalgojumu un precizē to pienākumus;

d) attiecīgā noregulējuma iestāde apstiprina aktīvu un saistību pārvaldības struktūras stratēģiju un riska profilu.

5. Noregulējuma iestādes var īstenot 1. punktā minētās pilnvaras pārvest aktīvus, tiesības vai saistības tikai saistībā ar citiem 26. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma instrumentiem un ja rodas jebkura no šādām situācijām:

a) minēto aktīvu, tiesību vai saistību konkrētā tirgus stāvoklis ir tāds, ka minēto aktīvu, tiesību vai saistību likvidācijai saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru varētu būt negatīva ietekme uz vienu vai vairākiem finanšu tirgiem;

b) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai veicinātu maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instrumenta izmantošanu vai nodrošinātu noregulējamās sabiedrības vai pagaidu sabiedrības pienācīgu darbību;

c) šāds pārvedums ir nepieciešams, lai maksimāli palielinātu likvidācijas ieņēmumus.

6. Piemērojot aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu, noregulējuma iestādes saskaņā ar 23. pantu un saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu nosaka atlīdzību, par kuru aktīvi, tiesības un saistības tiek pārvesti aktīvu un saistību pārvaldības struktūrai. Šis punkts neliedz pastāvēt iespējai, ka atlīdzībai ir nominālvērtība vai negatīva vērtība.

7. Ja noregulējuma iestādes ir piemērojušas pagaidu sabiedrības instrumentu, aktīvu un saistību pārvaldības struktūras pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas var no pagaidu sabiedrības pārņemt aktīvus, tiesības vai saistības.

8. Noregulējuma iestādes var pārvest aktīvus, tiesības vai saistības no noregulējamās sabiedrības vienai vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām vairāk nekā vienu reizi un pārvest aktīvus, tiesības vai saistības no vienas vai vairākām aktīvu un saistību pārvaldības struktūrām atpakaļ noregulējamajai sabiedrībai jebkurā no šādām situācijām:

a) iespēja, ka aktīvus, tiesības vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, saskaņā ar kuru ir īstenots pārvedums;

b) aktīvi, tiesības vai saistības neietilpst to aktīvu, tiesību vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, saskaņā ar kuru ir īstenots pārvedums, vai neatbilst to pārvešanas nosacījumiem.

Abos a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos atpakaļpārvedumu var veikt jebkurā laikposmā un ievērojot visus citus nosacījumus, kas attiecīgajam mērķim norādīti minētajā instrumentā.

Noregulējamajai sabiedrībai ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādus saskaņā ar a) un b) apakšpunktu pārvestos aktīvus, tiesības vai saistības.

9. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūras mērķi neietver nekādu pienākumu vai atbildību noregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem. Aktīvu un saistību pārvaldības struktūras pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļi nav atbildīgi pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem šāda darbība vai bezdarbība bija rupja nolaidība vai nopietns pārkāpums, kas tieši ir skāris šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

Dalībvalstis var noteikt turpmākus ierobežojumus aktīvu un saistību pārvaldības struktūras un tās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļu atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

31. pants

Uzņēmuma pārdošanas instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pircējam, kurš nav pagaidu sabiedrība:

   a) noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

   b) visus vai jebkādus noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības.

2. Pārvedumu saskaņā ar 1. punktu veic atbilstīgi komerciāliem noteikumiem, ņemot vērā apstākļus un ievērojot Savienības valsts atbalsta regulējumu.

   Noregulējuma iestādes veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārvedumu varētu veikt saskaņā ar komerciāliem noteikumiem atbilstoši vērtējumam, kas izdarīts saskaņā ar 23. pantu, ņemot vērā lietas apstākļus.

3. Noregulējuma iestādes ar pircēja piekrišanu var atgriezt veiktos pārvedumus, ja to pamato lietas apstākļi. Noregulējamajai sabiedrībai vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādas pārvestās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības.

4. Ir jāpieprasa, lai pircējiem būtu atbilstīgā atļauja turpināt iegādātā uzņēmuma darbību, kad tiek veikts 1. punktā minētais pārvedums. Uzraudzības iestādes nodrošina saistībā ar minēto pārvedumu iesniegta šādas atļaujas pieteikuma savlaicīgu izskatīšanu.

5. Atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 57. līdz 62. panta, ja akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārveduma rezultātā, piemērojot uzņēmuma pārdošanas instrumentu, tiktu iegūta vai palielināta būtiska līdzdalība apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 57. panta 1. punktā, minētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības uzraudzības iestāde savlaicīgi veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanu un neradot šķēršļus šīs direktīvas 18. pantā minēto noregulējuma darbības noregulējuma mērķu sasniegšanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja uzraudzības iestāde nav pabeigusi 5. punktā minēto novērtējumu pārveduma dienā, tiek piemēroti šādi noteikumi:

   a) šādam akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumam par labu ieguvējam ir tūlītējs juridiskais spēks;

   b) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā tiek apturētas ieguvēja balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, un tās var īstenot tikai noregulējuma iestāde, kurai nav pienākuma šādas balsstiesības izmantot un kura nav atbildīga par to, ka ir izmantojusi vai atturējusies izmantot šādas balsstiesības;

   c) novērtējuma perioda un f) apakšpunktā paredzētā pārdošanas perioda laikā šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem nepiemēro

Direktīvas 2009/138/EK 62. pantā paredzētos sodus un citus pasākumus par būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem;

d) kad uzraudzības iestāde ir pabeigusi savu novērtējumu, tā nekavējoties rakstiski paziņo noregulējuma iestādei un ieguvējam, vai tā apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam vai saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 58. panta 4. punktu iebilst pret tiem;

e) ja uzraudzības iestāde apstiprina šādus akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumus par labu ieguvējam, tiek uzskatīts, ka no brīža, kad noregulējuma iestāde un ieguvējs no uzraudzības iestādes saņēmuši šādu apstiprinājumu, balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem, ir tikai ieguvējam;

f) ja uzraudzības iestāde iebilst pret šādiem akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvedumiem par labu ieguvējam:

i) pilnībā spēkā paliek b) apakšpunktā paredzētās balsstiesības, kas saistītas ar šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem;

ii) noregulējuma iestāde var prasīt ieguvējam atbrīvoties no šādām akcijām vai citiem īpašumtiesību instrumentiem pārdošanas perioda laikā, ko nosaka noregulējuma iestāde, ņemot vērā dominējošos tirgus apstākļus;
iii) ja ieguvējs neizpilda ii) punktā paredzēto prasību, uzraudzības iestāde ar noregulējuma iestādes piekrišanu var ieguvējam piemērot sodus un citus pasākumus par Direktīvas 2009/138/EK 62. pantā paredzēto būtiskas līdzdalības iegādes vai atsavināšanas prasību pārkāpumiem.

7. Tiesību sniegt pakalpojumus vai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK īstenošanas nolūkā pircējs uzskatāms par noregulējamās sabiedrības turpinājumu un var turpināt īstenot jebkuras šādas tiesības, kuras īstenojusi noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

32. pants

Pagaidu sabiedrības instruments

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pārvest pagaidu sabiedrībai:

a) vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

b) visus vai jebkādus vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību aktīvus, tiesības vai saistības.

2. Pagaidu sabiedrība ir juridiska persona, kas atbilst visām turpmāk minētajām prasībām:

a) tā pilnībā vai daļēji pieder vienai vai vairākām publiskā sektora iestādēm, kuru vidū var būt arī noregulējuma iestāde vai attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēma, un tā atrodas noregulējuma iestādes kontrolē;

b) tā ir izveidota nolūkā saņemt un turēt dažas vai visas noregulējamās sabiedrības emitētas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai dažus vai

visus vienas vai vairāku noregulējamo sabiedrību aktīvus, tiesības un saistības, lai sasniegtu noregulējuma mērķus un pārdotu sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību.

3. Piemērojot pagaidu sabiedrības instrumentu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka pagaidu sabiedrībai pārvesto saistību kopējā vērtība nepārsniedz no noregulējamās sabiedrības pārvesto tiesību un aktīvu kopējo vērtību.

4. Pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas noregulējuma iestādes, ja to pamato apstākļi, var atgriezt veiktos pārvedumus, un noregulējamajai sabiedrībai vai sākotnējiem īpašniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ jebkādus pārvestos aktīvus, tiesības vai saistības, vai akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, ja to pamato lietas apstākļi, jebkurā no šādām situācijām:

   a) iespēja, ka konkrētās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības vai saistības var pārvest atpakaļ, ir skaidri norādīta instrumentā, ar kuru ir īstenots pārvedums;

   b) konkrētās akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti, aktīvi, tiesības vai saistības neietilpst to akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību kategorijās, kas norādītas instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums, vai neatbilst to pārvešanas nosacījumiem.

   Pirmajā daļā minēto atpakaļpārvedumu var veikt jebkurā laikposmā, un tas atbilst visiem citiem nosacījumiem, kas minēti instrumentā, ar kuru īstenots pārvedums.

5. Pēc pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanas noregulējuma iestādes var pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai aktīvus, tiesības vai saistības no pagaidu sabiedrības pircējam, kas ir trešā persona.

6. Pagaidu sabiedrību uzskata par noregulējamās sabiedrības turpinājumu, un tā spēj turpināt īstenot jebkuras tiesības, kuras īstenojusi noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz pārvestajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

   Pagaidu sabiedrība neslēdz jaunus apdrošināšanas līgumus vai nemaina spēkā esošos apdrošināšanas līgumus tā, ka varētu palielināties pagaidu sabiedrības apdrošināšanas atlīdzības prasības.

7. Pagaidu sabiedrības mērķi neietver pienākumus vai atbildību pret noregulējamās sabiedrības akcionāriem vai kreditoriem, un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļi nav atbildīgi pret šādiem akcionāriem vai kreditoriem par darbību vai bezdarbību savu pienākumu izpildē, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar valsts tiesību aktiem darbība vai bezdarbība ir rupja nolaidība vai nopietns pārkāpums, kas tieši ir skāris šādu akcionāru vai kreditoru tiesības.

   Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem noteikt turpmākus ierobežojumus pagaidu sabiedrības un tās pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības locekļu atbildībai par darbību un bezdarbību savu pienākumu izpildē.

33. pants

Pagaidu sabiedrības darbība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pagaidu sabiedrības darbībā tiek ievērotas šādas prasības:

a) noregulējuma iestāde ir apstiprinājusi pagaidu sabiedrības dibināšanas dokumentus;

b) atkarībā no pagaidu sabiedrības īpašumtiesību struktūras noregulējuma iestāde ieceļ vai apstiprina pagaidu sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru;

c) noregulējuma iestāde apstiprina pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu atalgojumu un nosaka to pienākumus;

d) noregulējuma iestāde apstiprina pagaidu sabiedrības stratēģiju un riska profilu;

e) pagaidu sabiedrībai piešķir atļauju saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, un tai saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem ir nepieciešamā atļauja turpināt darbības vai sniegt pakalpojumus, ko tā pārņem šīs direktīvas 40. pantā minētā pārveduma rezultātā;

f) pagaidu sabiedrība atbilst un tās uzraudzība norisinās atbilstoši Direktīvai 2009/138/EK;

g) pagaidu sabiedrības darbība atbilst Savienības valsts atbalsta regulējumam, un noregulējuma iestāde tai var noteikt atbilstošus darbības ierobežojumus.

Neatkarīgi no pirmās daļas d) un e) punktā minētajiem noteikumiem un ja tas nepieciešams 18. pantā minēto noregulējuma mērķu īstenošanai, pagaidu sabiedrību var izveidot un piešķirt tai atļauju, tās darbības sākumā īslaicīgi neievērojot Direktīvu 2009/138/EK. Šajā nolūkā noregulējuma iestāde iesniedz attiecīgu pieprasījumu uzraudzības iestādei. Ja uzraudzības iestāde nolemj piešķirt šādu atļauju, tā norāda, uz kādu laikposmu pagaidu sabiedrība tiek atbrīvota no Direktīvas 2009/138/EK prasību ievērošanas.

2. Ievērojot ierobežojumus, kas noteikti saskaņā ar Savienības vai valstu konkurences noteikumiem, pagaidu sabiedrības vadība vada pagaidu sabiedrību ar mērķi sasniegt 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un, tiklīdz ir atbilstoši tirgus apstākļi, pārdot noregulējamo sabiedrību un tās aktīvus, tiesības vai saistības vienam vai vairākiem privātā sektora pircējiem.

3. Noregulējuma iestādes nolemj, ka vienība vairs nav pagaidu sabiedrība, tiklīdz izveidojas jebkura no šādām situācijām:

a) pagaidu sabiedrība apvienojas ar citu vienību;

b) pagaidu sabiedrība vairs neatbilst 32. panta 2. punktā minētajām prasībām;

c) visi vai praktiski visi pagaidu sabiedrības aktīvi, tiesības vai saistības ir pārdoti pircējam, kas ir trešā persona;

d) pagaidu sabiedrības aktīvi ir pilnībā likvidēti, un tās saistības ir pilnībā izpildītas.

4. Ja pagaidu sabiedrības darbības izbeidz 3. punkta c) apakšpunktā minētajā situācijā, pagaidu sabiedrību likvidē saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Ievērojot 26. panta 7. punktu, visi ieņēmumi, kas gūti pagaidu sabiedrības darbības izbeigšanas rezultātā, pienākas pagaidu sabiedrības akcionāriem.

4. IEDAĻA
NORAKSTĪŠANAS VAI KONVERTĀCIJAS INSTRUMENTS

34. pants

Norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta mērķis un piemērošanas joma

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 18. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanai noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu var piemērot jebkurā no šādiem nolūkiem:

   a) lai rekapitalizētu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, kas atbilst 19. panta 1. punktā un 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, ciktāl ir pietiekami, lai piemērotu 27. pantā minēto maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes instrumentu un saglabātu savu licenci saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK;

   b) lai konvertētu pašu kapitālā vai samazinātu to prasījumu, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasību, vai parāda instrumentu pamatsummu, kas pārvesti:

      i) pagaidu sabiedrībai ar mērķi nodrošināt minētās pagaidu sabiedrības kapitālu; vai

      ii) saskaņā 30. pantā minēto aktīvu un saistību nodalīšanas instrumentu vai 31. pantā minēto uzņēmuma pārdošanas instrumentu.

   Piemērojot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu apdrošināšanas atlīdzības prasībām, noregulējuma iestādes var arī pārstrukturēt saistīto apdrošināšanas līgumu noteikumus, lai efektīvāk sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes nosaka summu, par kādu kapitāla instrumenti, parāda instrumenti un citas atbilstīgās saistības ir jānoraksta vai jākonvertē 1. punkta nolūkos, pamatojoties uz vērtējumu, kas veikts saskaņā ar 23. pantu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību visām saistībām, saglabājot to pašreizējo tiesisko formu vai nepieciešamības gadījumā apsverot to tiesiskās formas maiņu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu var piemērot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visiem kapitāla instrumentiem un visām saistībām, kuras nav izslēgtas no minētā instrumenta piemērošanas jomas saskaņā ar šā panta 5. vai 6. punktu.

5. Noregulējuma iestādes nepiemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu attiecībā uz šādām saistībām neatkarīgi no tā, vai uz tām attiecas kādas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti:

   a) nodrošinātas saistības;

b) saistības pret kredītiestādēm, ieguldījumu brokeru sabiedrībām un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, izņemot vienībām, kas ir tajā pašā grupā, kuru sākotnējais termiņš ir mazāks par septiņām dienām;

c) tādas saistības pret sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK, vai to dalībniekiem, kuru atlikušais termiņš ir mazāks par septiņām dienām un kuras rodas no dalības šādā sistēmā, vai pret Savienībā atļauju saņēmušiem *CCP*, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012[32] 14. pantu, un trešās valsts *CCP*, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu;

d) saistības pret kādu no turpmāk minētajiem:

i) darbinieku saistībā ar uzkrāto algu, pensijas pabalstu vai citu fiksētu atalgojumu, izņemot atalgojuma mainīgo daļu, ko neregulē darba koplīgums;

ii) komerckreditoru vai tirdzniecības kreditoru, ja saistības rodas no apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības ikdienas darba nodrošināšanai kritiski vajadzīgo preču nodrošināšanas vai pakalpojumu, tostarp IT pakalpojumu, sabiedrisko pakalpojumu un telpu īres, apkalpošanas un uzturēšanas pakalpojumu, sniegšanas;

iii) nodokļu un sociālā nodrošinājuma iestādēm ar noteikumu, ka minētajām saistībām ir prioritāte saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;

iv) apdrošināšanas garantiju sistēmām, kas rodas no maksājamajām iemaksām saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

Pirmās daļas a) punkts nekavē noregulējuma iestādes atbilstošos gadījumos piemērot norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu nodrošinātu saistību daļai vai saistībām, kas nodrošinātas ar garantiju, kuras vērtība pārsniedz ar to nodrošināto aktīvu, garantijas, ķīlas vai nodrošinājuma vērtību.

6. Izņēmuma gadījumos, kad tiek piemērots norakstīšanas vai konvertācijas instruments, noregulējuma iestādes var izslēgt vai daļēji izslēgt konkrētas saistības no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas jebkurā no šādām situācijām:

a) neatkarīgi no noregulējuma iestādes labticīgiem centieniem, minētās saistības nav iespējams norakstīt vai konvertēt pieņemamā laikposmā;

b) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību nodrošinātu tādā veidā, kas saglabā noregulējamās sabiedrības spēju turpināt galvenās darbības, pakalpojumus un darījumus;

c) izslēgšana ir noteikti vajadzīga un ir samērīga, lai nepieļautu kaitīgas ietekmes izplatību tā, ka tas radītu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts vai Savienības ekonomikā; vai

[32] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

d) norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošana minētajām saistībām izraisītu tādu vērtības iznīcināšanu, ka zaudējumi, ko segtu citi kreditori, būtu lielāki nekā tad, ja minētās saistības izslēgtu no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas.

35. pants

Akcionāriem un citu īpašumtiesību instrumentu turētājiem piemērotais režīms norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, piemērojot 34. pantā minēto norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, noregulējuma iestādes attiecībā uz akcionāriem un citu īpašumtiesību instrumentu turētājiem veic vienu vai abas šādas darbības:

   a) anulē esošās akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus vai arī pārved tos kreditoriem, kuru prasījumi ir konvertēti;

   b) ar noteikumu, ka atbilstoši vērtējumam, kas veikts saskaņā ar 23. pantu, noregulējamajai sabiedrībai ir pozitīva neto vērtība – maina esošo akcionāru un citu īpašumtiesību instrumentu turētāju struktūru, attiecīgos kapitāla instrumentus vai parāda instrumentus, ko emitējusi noregulējumā sabiedrība, vai noregulējamās sabiedrības citas atbilstīgās saistības konvertējot akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos saskaņā ar norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanu.

   Attiecībā uz pirmās daļas b) punktu konvertāciju veic, izmantojot konvertācijas koeficientu, ar kuru būtiski maina esošā akciju kapitāla un citu īpašumtiesību instrumentu struktūru.

2. Apsverot, kuru no 1. punktā minētajām darbībām veikt, noregulējuma iestādes ņem vērā:

   a) vērtējumu, kas veikts saskaņā ar 23. pantu;

   b) summu, par kādu noregulējuma iestāde novērtējusi, ka jāsamazina pirmā līmeņa kapitāla posteņi un saskaņā ar 37. panta 1. punktu jānoraksta vai jākonvertē attiecīgie kapitāla instrumenti.

3. Atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 57. līdz 62. panta, ja kapitāla instrumentu un parāda instrumentu, ko emitējusi noregulējamā sabiedrība, vai noregulējamās sabiedrības citu atbilstīgo saistību konvertācijas rezultātā tiktu iegūta vai palielināta būtiska līdzdalība apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā, kā minēts Direktīvas 2009/138/EK 57. panta 1. punktā, uzraudzības iestādes savlaicīgi veic minētajos pantos paredzēto novērtējumu, neaizkavējot kapitāla instrumentu konvertāciju un neradot šķēršļus 18. pantā minēto noregulējuma darbības attiecīgo noregulējuma mērķu sasniegšanai.

4. Ja minētās sabiedrības uzraudzības iestāde nav pabeigusi 3. punktā paredzēto novērtējumu dienā, kad tiek konvertēti kapitāla instrumenti, 31. panta 6. punktu piemēro jebkurai ieguvēja iegūtai vai palielinātai būtiskai līdzdalībai, kas izriet no kapitāla instrumentu konvertācijas.

36. pants

Konvertācijas koeficients parāda konvertācijai pašu kapitālā

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma iestādes izmanto 34. panta 1. punktā minētos instrumentus un īsteno 40. panta 1. punkta g) apakšpunktā minētās pilnvaras, tās dažādām kapitāla instrumentu un saistību kategorijām var piemērot dažādus konvertācijas koeficientus saskaņā ar vienu vai abiem turpmāk minētajiem principiem:

a) konvertācijas koeficients ietver atbilstošu kompensāciju skartajam kreditoram par jebkādiem zaudējumiem, kas radušies norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanas rezultātā;

b) konvertācijas koeficients, ko piemēro saistībām, kuras atbilstoši piemērojamām maksātnespējas tiesībām uzskata par augstākas kārtas saistībām, ir lielāks nekā tas, ko piemēro pakārtotajām saistībām.

37. pants

Papildu noteikumi, kas reglamentē norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu

1. Noregulējuma iestādes piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu saskaņā ar prasījumu prioritāti parastā maksātnespējas procedūrā tādā veidā, ka tiek iegūti šādi rezultāti:

   a) vispirms tiek samazināti pirmā līmeņa kapitāla posteņi proporcionāli zaudējumiem un to absorbcijas spējas apmērā, un noregulējuma iestāde piemēro vienu vai abas 35. panta 1. punktā minētās darbības attiecībā uz pirmā līmeņa kapitāla instrumentu turētājiem;

   b) otrā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, lai sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka;

   c) trešā līmeņa kapitāla instrumentu pamatsummu noraksta vai konvertē, vai gan noraksta, gan konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, lai sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus vai attiecīgo kapitāla instrumentu absorbcijas spējas apmērā, atkarībā no tā, kura vērtība ir mazāka;

   d) pārējo atbilstīgo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu, kas maksājama attiecībā uz pārējām atbilstīgajām saistībām saskaņā ar prasījumu hierarhiju parastā maksātnespējas procedūrā, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasību prioritāti, kas paredzēta Direktīvas 2009/138/EK 275. panta 1. punktā, noraksta vai konvertē pirmā līmeņa kapitāla instrumentos, vai gan noraksta, gan konvertē, ciktāl tas vajadzīgs, lai sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus.

   Ja, pamatojoties uz 25. pantā minēto provizorisko vērtējumu, ticis konstatēts, ka norakstīšanas pakāpe pārsniedz prasības, kas novērtētas salīdzinājumā ar 24. panta 2. punktā minēto galīgo vērtējumu, var piemērot vērtības mākslīgas palielināšanas mehānismu, lai vajadzīgajā apmērā atlīdzinātu kreditoriem un pēc tam akcionāriem.

   Lemjot par to, vai saistības norakstāmas vai konvertējamas pašu kapitālā, noregulējuma iestādes nekonvertē vienu saistību kategoriju, ja tajā pašā laikā šai

saistību kategorijai subordinēta saistību kategorija netiek konvertēta pašu kapitālā vai netiek norakstīta.

Dalībvalstis nodrošina, ka visiem prasījumiem, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, valsts tiesību aktos, ar ko reglamentē parastās maksātnespējas procedūras, ir zemāka prioritāte nekā jebkuram prasījumam, kas neizriet no pašu kapitāla posteņa. Šīs daļas nolūkos, ciktāl instrumentu tikai daļēji atzīst par pašu kapitāla posteni, visu instrumentu uzskata par prasījumu, kas izriet no pašu kapitāla posteņiem, un tam ir zemāka prioritāte nekā jebkuram prasījumam, kas neizriet no pašu kapitāla posteņa.

2. Ja tiek norakstīta attiecīgā kapitāla instrumenta pamatsumma vai parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību pamatsumma, piemēro šādus noteikumus:

a) samazinājums, kas izriet no norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas, ir paliekošs, ievērojot jebkādu norakstīšanu saskaņā ar 1. punktā paredzēto atlīdzināšanas mehānismu;

b) vairs nepaliek nekādu saistību pret attiecīgā kapitāla instrumenta, parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību turētāju saskaņā vai saistībā ar šāda instrumenta summu, kas ir tikusi norakstīta, izņemot jau uzkrātās saistības un saistības attiecībā uz atbildību par zaudējumiem, kāda varētu iestāties, ja ar pārsūdzības spriedumu tiek konstatēta norakstīšanas pilnvaru nelikumīga īstenošana;

c) attiecīgā kapitāla instrumenta, parāda instrumenta vai citu atbilstīgo saistību turētājam kompensācija tiek izmaksāta tikai saskaņā ar 3. punktu.

3. Lai veiktu attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību konvertāciju saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un 1. panta 1. punkta b) līdz e) punktā minētās vienības emitētu pirmā līmeņa kapitāla instrumentus attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību turētājiem.

Attiecīgos kapitāla instrumentus, parāda instrumentus vai citas atbilstīgās saistības var konvertēt tikai tad, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:

a) pirmā līmeņa kapitāla instrumentus ir emitējusi apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība vai mātesuzņēmums ar attiecīgās noregulējuma iestādes piekrišanu;

b) pirmā līmeņa kapitāla instrumenti ir emitēti pirms minētās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu emisijas, lai valsts vai valdības struktūra sniegtu pašu kapitālu;

c) pirmā līmeņa kapitāla instrumentus piešķir un pārved tūlīt pēc konvertācijas pilnvaru īstenošanas;

d) konvertācijas koeficients, kas nosaka pirmā līmeņa kapitāla instrumentu skaitu, kuri tiek sniegti attiecībā uz katru attiecīgo kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citām atbilstīgajām saistībām, atbilst 36. pantam.

4. Pirmā līmeņa kapitāla instrumentu sniegšanai saskaņā ar 3. punktu noregulējuma iestāde var pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visu laiku saglabātu

nepieciešamo iepriekšējo atļauju emitēt attiecīgu skaitu pirmā līmeņa kapitāla instrumentu.

38. pants

Norakstīšanas vai konvertācijas sekas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja noregulējuma iestāde piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu un īsteno pilnvaras saskaņā ar 34. panta 1. punktu un 40. panta 1. punkta f) līdz j) apakšpunktu, pamatsummas vai neatmaksātās summas samazinājums, konvertācija vai anulēšana stājas spēkā un ir nekavējoties saistoša noregulējamajai sabiedrībai un skartajiem kreditoriem un akcionāriem.

2. Noregulējuma iestāde pabeidz vai pieprasa, lai tiktu pabeigti visi administratīvie un procedūras uzdevumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanu, tostarp:

   a) izmaiņas visos attiecīgajos reģistros;

   b) akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu, vai parāda instrumentu svītrošanu no sarakstiem vai izņemšanu no tirdzniecības;

   c) jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu iekļaušanu sarakstos vai pielaidi tirdzniecībai;

   d) jebkura norakstīta parāda instrumenta atkārtotu iekļaušanu sarakstos vai atkārtotu pielaidi tirdzniecībai bez vajadzības izlaist prospektu, kā prasīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2017/1129[33].

3. Ja noregulējuma iestāde ar 40. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto pilnvaru palīdzību līdz nullei samazina saistību pamatsummu vai neatmaksāto summu, attiecīgās saistības un jebkuri pienākumi vai prasījumi, kas rodas saistībā ar tām un nav uzkrāti brīdī, kad pilnvaras tiek īstenotas, ir visiem nolūkiem uzskatāmi par izpildītiem un nav jāpierāda turpmākajās procedūrās saistībā ar noregulējamo sabiedrību vai jebkādu saistību pārņēmēju vienību turpmākajās likvidācijas procedūrās.

4. Ja noregulējuma iestāde, izmantojot 40. panta 1. punkta f) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, saistību pamatsummu vai to nesamaksāto summu samazina daļēji, nevis pilnībā:

   a) saistības izpilda samazinātās summas apmērā;

   b) attiecīgo instrumentu vai līgumu, kas radījis sākotnējās saistības, turpina piemērot saistību atlikušajai pamatsummai vai nesamaksātajai summai, un uz to attiecas jebkādas izmaksājamās procentu summas izmaiņas, lai atspoguļotu pamatsummas samazinājumu, un jebkuras turpmākas noteikumu izmaiņas, kuras noregulējuma iestāde var veikt, izmantojot 40. panta 1. punkta k) apakšpunktā noteiktās pilnvaras.

---

[33] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017., 12. lpp.).

39. pants

Procesuālo šķēršļu likvidācija norakstīšanai vai konvertācijai

1. Ja piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, dalībvalstis attiecīgā gadījumā pieprasa, lai apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības visu laiku saglabātu atļautā akciju kapitāla vai citu pirmā līmeņa kapitāla instrumentu pietiekamu apjomu nolūkā nodrošināt, ka minētajām sabiedrībām un vienībām nebūtu šķēršļu emitēt pietiekamu skaitu jaunu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nolūkā nodrošināt, ka ir iespējams efektīvi īstenot saistību konvertāciju akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos.

   Noregulējuma iestādes novērtē atbilstību 1. punktā paredzētajai prasībai noregulējuma plānu izstrādes un uzturēšanas kontekstā saskaņā ar 9. un 10. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka saistību konvertācijai akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos, kas pastāv, pamatojoties uz to dibināšanas dokumentiem vai statūtiem, nav procesuālu šķēršļu, tostarp akcionāru pirmpirkuma tiesību vai prasību, ka kapitāla palielināšanai vajadzīga akcionāru piekrišana.

IV NODAĻA
Noregulējuma pilnvaras

40. pants

Vispārīgās pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir visas vajadzīgās pilnvaras piemērot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām, kas atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā paredzētajiem noregulējuma nosacījumiem. Konkrētāk, noregulējuma iestādēm ir šādas noregulējuma pilnvaras, kuras tās var īstenot atsevišķi vai jebkādā kombinācijā:

   a) pilnvaras pieprasīt jebkurai personai jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai noregulējuma iestāde lemtu par noregulējuma darbību un to sagatavotu, tostarp noregulējuma plānos sniegtās informācijas atjauninājumus un papildinājumus un informāciju, kas jāsniedz, kad tiek veiktas pārbaudes uz vietas;

   b) pilnvaras ņemt savā kontrolē noregulējamo sabiedrību un īstenot visas tiesības un pilnvaras, kas piešķirtas noregulējamās sabiedrības akcionāriem, citiem īpašniekiem un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūrai;

   c) pilnvaras atsaukt atļauju slēgt jaunus apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas līgumus un piemērot noregulējamajai sabiedrībai sakārtotas maksātspējīgas atlikušo saistību izpildes procedūru un izbeigt tās darbības;

   d) pilnvaras pārvest akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, ko emitējusi noregulējamā sabiedrība;

   e) pilnvaras pārvest citai vienībai ar minētās vienības piekrišanu noregulējamās sabiedrības tiesības, aktīvus vai saistības;

f) pilnvaras pārstrukturēt noregulējamās sabiedrības apdrošināšanas atlīdzības prasības vai samazināt, tostarp samazināt līdz nullei, parāda instrumentu un atbilstīgo saistību pamatsummu vai nesamaksāto summu attiecībā uz tiem, tostarp apdrošināšanas atlīdzības prasības;

g) pilnvaras konvertēt noregulējamās sabiedrības parāda instrumentus un atbilstīgās saistības, izņemot apdrošināšanas atlīdzības prasības, parastās akcijās vai citos īpašumtiesību instrumentos minētajā sabiedrībā vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajā vienībā, attiecīgajā mātesuzņēmumā vai pagaidu sabiedrībā, kurai tiek pārvesti apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības aktīvi, tiesības vai saistības;

h) pilnvaras anulēt noregulējamās sabiedrības emitētos parāda instrumentus, izņemot nodrošinātās saistības, uz kurām attiecas 34. panta 5. punkts;

i) pilnvaras samazināt, tostarp samazināt līdz nullei, noregulējamās sabiedrības akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu nominālo summu un anulēt šādas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

j) pilnvaras likt noregulējamai sabiedrībai vai attiecīgam mātesuzņēmumam emitēt jaunas akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus, vai citus kapitāla instrumentus, tostarp priekšrocību akcijas un ar nosacījumiem konvertējamus instrumentus;

k) pilnvaras grozīt vai mainīt termiņu parāda instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, kuras emitējusi noregulējamā sabiedrība, vai grozīt procentu summu, kas maksājama saskaņā ar šādiem instrumentiem un citām atbilstīgām saistībām, vai dienu, no kuras jāsāk maksāt procenti, tostarp ar īslaicīgu maksājuma apturēšanu;

l) pilnvaras slēgt un izbeigt finanšu līgumus vai atvasinātos instrumentus, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 5. punktā;

m) pilnvaras atcelt vai nomainīt noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru un augstāko vadību;

n) pilnvaras pieprasīt uzraudzības iestādei laikus novērtēt būtiskas līdzdalības pircēju, atkāpjoties no Direktīvas 2009/138/EK 58. pantā noteiktajiem termiņiem.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, piemērojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenojot šā panta 1. punktā minētās noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes netiek pakļautas kādai no šādām prasībām, kas citādi būtu spēkā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, līgumam vai citādi:

a) ņemot vērā 3. panta 8. punktu un 65. panta 1. punktu, prasības saņemt kādas publiskas vai privātas personas, tostarp noregulējamās sabiedrības akcionāru, kreditoru vai apdrošinājuma ņēmēju, apstiprinājumu vai piekrišanu;

b) procesuālās prasības pirms pilnvaru īstenošanas sniegt paziņojumu kādai personai, tostarp jebkādas prasības publicēt visus paziņojumus vai prospektus vai iesniegt vai reģistrēt visus dokumentus jebkādā citā iestādē.

Pirmās daļās b) apakšpunkts neskar 61. un 63. pantā noteiktās prasības un paziņošanas prasības saskaņā ar Savienības valsts atbalsta regulējumu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiktāl, ciktāl jebkuras no šā panta 1. punktā minētajām pilnvarām nav piemērojamas šīs direktīvas 1. panta 1. punkta piemērošanas jomā esošai vienībai tās specifiskās juridiskās formas dēļ, noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas ir pēc iespējas līdzīgas, tostarp attiecībā uz to ietekmi.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka, kad noregulējuma iestādes īsteno 3. punktā minētās pilnvaras, skartajām personām, tostarp akcionāriem, kreditoriem, apdrošinājuma ņēmējiem un darījumu partneriem, piemēro šīs direktīvas V nodaļā paredzētos aizsardzības pasākumus vai aizsardzības pasākumus, kuriem ir tāda pati ietekme.

41. pants

Papildu pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, kad tās īsteno noregulējuma pilnvaras, ir pilnvarotas veikt visas šādas darbības:

a) ievērojot 58. pantu, noteikt, ka pārvedums stājas spēkā bez kādām saistībām vai apgrūtinājumiem, kas ietekmē pārvestos finanšu instrumentus, tiesības, aktīvus vai saistības;

b) atcelt tiesības iegādāties papildu akcijas vai citus īpašumtiesību instrumentus;

c) pieprasīt, lai attiecīgā iestāde pārtrauktu vai apturētu pielaidi tirdzniecībai regulētā tirgū vai finanšu instrumentu iekļaušanu oficiālajā sarakstā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/34/EK[34];

d) nodrošināt, lai pret saņēmēju attiektos tā, it kā minētais saņēmējs būtu noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz noregulējamās sabiedrības tiesībām vai pienākumiem vai tās veiktajām darbībām, tostarp, ņemot vērā 31. un 32. pantā minētā uzņēmuma pārdošanas instrumenta un pagaidu sabiedrības instrumenta piemērošanu, tiesībām vai pienākumiem saistībā ar līdzdalību tirgus infrastruktūrā;

e) pieprasīt, lai noregulējamā sabiedrība vai saņēmējs sniegtu viens otram informāciju un palīdzību;

f) atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, vai aizstāt saņēmēju, kurš ir puse;

g) bez pārapdrošināšanas sabiedrības piekrišanas pārvest jebkādas pārapdrošināšanas tiesības, kas sedz pārvestās apdrošināšanas atlīdzības prasības, ja noregulējuma iestāde pilnībā vai daļēji pārved noregulējamās sabiedrības aktīvus un saistības citai vienībai.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos jebkādas tiesības uz kompensāciju atbilstoši šai direktīvai neuzskata par saistībām vai apgrūtinājumu.

[34] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/34/EK (2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem (OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.).

2. Noregulējuma iestādes īsteno 1. punktā noteiktās pilnvaras, ja tās uzskata, ka šāda īstenošana ir atbilstoša, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva, vai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka, noregulējuma iestādes, kas īsteno noregulējuma pilnvaras, ir pilnvarotas noteikt nepārtrauktības pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka noregulējuma darbība ir efektīva, un attiecīgā gadījumā nodrošinātu, ka saņēmējs var vadīt pārvesto uzņēmumu. Nepārtrauktības pasākumos jo īpaši ietilpst:

   a) to līgumu nepārtrauktība, kurus noslēgusi noregulējamā sabiedrība, tā, ka saņēmējs uzņemas noregulējamās sabiedrības tiesības un saistības, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti, un tieši vai netieši aizstāj noregulējamo sabiedrību visos attiecīgajos līgumsaistību dokumentos;

   b) tas, ka saņēmējs aizstāj noregulējamo sabiedrību jebkurā tiesvedībā, kas attiecas uz jebkuriem finanšu instrumentiem, tiesībām, aktīviem vai saistībām, kas ir pārvesti.

4. Šā panta 1. punkta d) apakšpunktā un 3. punkta b) apakšpunktā minētās pilnvaras neietekmē:

   a) noregulējamās sabiedrības darbinieka tiesības izbeigt darba līgumu;

   b) ievērojot 47., 48. un 49. pantu, līguma pušu tiesības izmantot līgumiskās tiesības, tostarp tiesības to izbeigt, ja saskaņā ar līguma noteikumiem ir tiesības to darīt noregulējamās sabiedrības darbības vai bezdarbības dēļ pirms attiecīgā pārveduma vai saņēmēja darbības vai bezdarbības dēļ pēc attiecīgā pārveduma pabeigšanas.

42. pants

Īpašā vadība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var iecelt īpašu vadītāju, nomainot noregulējamās sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru. Dalībvalstis turklāt nodrošina, ka īpašajam vadītājam ir viņa funkciju īstenošanai nepieciešamā kvalifikācija, spējas un zināšanas.

2. Īpašajam vadītājam ir visas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības akcionāru un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras pilnvaras. Īpašais vadītājs minētās pilnvaras īsteno tikai noregulējuma iestādes kontrolē. Noregulējuma iestāde var ierobežot īpašā vadītāja darbības vai pieprasīt iepriekšēju piekrišanu konkrētām darbībām.

   Noregulējuma iestāde publisko informāciju par 1. punktā minēto iecelšanu un ar šo iecelšanu saistītajiem noteikumiem un nosacījumiem.

3. Īpašajam vadītājam ir ar likumu noteikts pienākums veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu 18. pantā minēto noregulējuma mērķu sasniegšanu un īstenotu noregulējuma iestādes veiktās noregulējuma darbības. Neatbilstības vai konflikta gadījumā ar jebkuru citu sabiedrības statūtos vai valsts tiesību aktos paredzēto vadības pienākumu minētais vadības pienākums prevalē pār šādu citu pienākumu.

4. Dalībvalstis pieprasa, lai īpašais vadītājs savu pilnvaru sākumā un beigās, kā arī regulāros intervālos, ko nosaka noregulējuma iestāde, sagatavotu ziņojumus noregulējuma iestādei, kura to iecēlusi. Minētajos ziņojumos detalizēti izklāsta noregulējamās sabiedrības finanšu stāvokli un norāda veikto pasākumu iemeslus.

5. Noregulējuma iestāde jebkurā laikā var atcelt īpašo vadītāju.

43. pants

Pilnvaras pieprasīt operacionālo pakalpojumu un mehānismu nodrošināšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras pieprasīt, lai noregulējamā sabiedrība vai jebkura no grupas vienībām sniegtu vai nodrošinātu operacionālos pakalpojumus vai mehānismus, kas ir vajadzīgi, lai saņēmējs varētu efektīvi vadīt tam pārvesto uzņēmumu, tostarp ja noregulējamā sabiedrība vai attiecīgā grupas vienība ir sākusi parasto maksātnespējas procedūru.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to noregulējuma iestādēm ir pilnvaras panākt to pienākumu izpildi, kuri saskaņā ar 1. punktu uzlikti grupas vienībām, ko to teritorijā izveidojušas citās dalībvalstīs izveidotas noregulējuma iestādes.

3. Operacionālie pakalpojumi un mehānismi, ko nodrošina saskaņā ar 1. un 2. punktu, tiek nodrošināti ar šādiem noteikumiem:

   a) ja operacionālie pakalpojumi un mehānismi saskaņā ar līgumu ir nodrošināti noregulējamajai sabiedrībai pirms noregulējuma darbības veikšanas un minētā līguma darbības laikā – ar tādiem pašiem noteikumiem;

   b) ja līguma nav vai ja līguma termiņš beidzies – ar saprātīgiem noteikumiem.

44. pants

Pilnvaras panākt, ka citas dalībvalstis izpilda krīzes vadības pasākumus

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja, pārvedot akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai aktīvus, tiesības vai saistības, pārved arī aktīvus, kas atrodas dalībvalstī, kura nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, vai tiesības vai saistības, kuras regulē tādas dalībvalsts tiesību akti, kas nav noregulējuma iestādes dalībvalsts, pārvešana tiek uzskatīta par notikušu šajā citā dalībvalstī vai atbilstīgi šīs citas dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Noregulējuma iestādei, kas veikusi pārvešanu vai ir paredzējusi to veikt, dalībvalstis nodrošina visu iespējamo palīdzību, lai garantētu, ka akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti vai aktīvi, tiesības vai saistības saņēmējam tiek pārvesti saskaņā ar piemērojamām valsts tiesību aktu prasībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka akcionāriem, kreditoriem un trešām personām, ko skar 1. punktā minētais akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību pārvedums, nav tiesību novērst, apšaubīt vai atlikt pārvešanu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktu noteikumiem, kurā aktīvi atrodas, vai tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, tiesības vai saistības.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kapitāla instrumentu, parāda instrumentu vai citu atbilstīgo saistību pamatsumma tiek samazināta vai šādas saistības vai instrumenti tiek

konvertēti atbilstoši citas dalībvalsts noregulējuma iestādes norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanai attiecībā uz noregulējamo sabiedrību, ja attiecīgās saistības vai instrumenti:

a) ir reglamentēti tādas dalībvalsts tiesību aktos, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras;

b) ir pret kreditoriem, kas atrodas dalībvalstī, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditori, kurus skar 4. punktā minēto norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošana, nav tiesīgi saskaņā ne ar kādiem dalībvalsts, kas nav tās noregulējuma iestādes dalībvalsts, kura īstenojusi norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, tiesību aktu noteikumiem apstrīdēt instrumenta vai saistību pamatsummas samazināšanu vai attiecīgi konvertāciju.

6. Katra dalībvalsts nodrošina, ka saskaņā ar noregulējuma iestādes dalībvalsts tiesību aktiem tiek noteikti visi šie aspekti:

a) akcionāru, kreditoru un trešo personu tiesības saskaņā ar 65. pantu pārsūdzēt šā panta 1. punktā minēto akciju, citu īpašumtiesību instrumentu, aktīvu, tiesību vai saistību pārvedumu;

b) kreditoru tiesības saskaņā ar 65. pantu pārsūdzēt šā panta 4. punkta a) vai b) apakšpunktā minēto instrumentu vai saistību pamatsummas samazināšanu vai konvertāciju;

c) daļējas pārvešanas aizsardzības pasākumi, kā norādīts V nodaļā, saistībā ar 1. punktā minētajiem aktīviem, tiesībām vai saistībām.

45. pants

Pilnvaras attiecībā uz aktīviem, tiesībām, saistībām, akcijām un citiem īpašumtiesību instrumentiem, kas atrodas trešās valstīs vai kurus reglamentē trešo valstu tiesību akti

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad noregulējuma darbība saistīta ar rīcību attiecībā uz aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē trešās valsts tiesību akti, noregulējuma iestādes var pieprasīt, lai:

a) persona, kas īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, un saņēmējs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka noregulējuma darbība stājas spēkā;

b) personai, kas īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, ir pienākums turēt akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus vai tiesības vai uzņemties atbildību par saistībām saņēmēja vārdā līdz brīdim, kad noregulējuma darbība stājas spēkā;

c) pamatotus saņēmēja izdevumus, kas atbilstoši radušies, veicot a) un b) apakšpunktā noteiktās darbības, sedz jebkādā 26. panta 5. punktā izklāstītā veidā.

2. Lai atvieglotu iespējamo darbību saskaņā ar šā panta 1. punktu, dalībvalstis nosaka prasību apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām iekļaut saistītajos līgumos noteikumus, kas paredz, ka akcionāri, kreditori vai tāda līguma līgumslēdzējas puses, kas rada

saistības, atzīst, ka saistībām var piemērot norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaras, un piekrīt, ka tiem ir saistoša jebkura maksājamās pamatsummas vai nesamaksātās summas samazināšana, konvertācija vai anulēšana, kas notiek, noregulējuma iestādei īstenojot minētās pilnvaras.

Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var pieprasīt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām sniegt minētajām noregulējuma iestādēm neatkarīga juridiskā eksperta sagatavotu pamatotu juridisku atzinumu, kurā apstiprināta šādu līguma noteikumu juridiskā izpildāmība un spēkā esība.

3. Ja noregulējuma iestāde novērtē, ka, neskatoties uz visiem vajadzīgajiem pasākumiem, ko saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu ir veikusi persona, kura īsteno noregulējamās sabiedrības kontroli, pastāv ļoti maza iespēja, ka noregulējuma darbība būs spēkā attiecībā uz konkrētiem aktīviem, kas atrodas trešā valstī, vai konkrētām akcijām, citiem īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām, ko reglamentē trešās valsts tiesību akti, noregulējuma iestāde neveic noregulējuma darbību. Ja noregulējuma iestāde jau ir devusi rīkojumu veikt noregulējuma darbību, minētais rīkojums zaudē spēku attiecībā uz attiecīgajiem aktīviem, akcijām, īpašumtiesību instrumentiem, tiesībām vai saistībām.

46. pants

Atsevišķu līguma noteikumu izslēgšana

1. Krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, kurš ir veikts attiecībā uz vienību, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien saskaņā ar attiecīgās vienības noslēgtu līgumu nav uzskatāms par izpildes notikumu Direktīvas 2002/47/EK nozīmē vai par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar minēto līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums.

   Turklāt šāds krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums vien nav uzskatāms par izpildes notikumu Direktīvas 2002/47/EK nozīmē vai par maksātnespējas procedūru Direktīvas 98/26/EK nozīmē saskaņā ar līgumu, ko noslēdzis:

   a) meitasuzņēmums, ja mātesuzņēmums vai jebkura grupas vienība garantē vai citādi atbalsta saistības saskaņā ar minēto līgumu; vai

   b) jebkura grupas vienība, ja līgums ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi.

2. Ja trešās valsts noregulējuma procedūra ir atzīta saskaņā ar 73. pantu vai ja nav atzīta un tā nolemj noregulējuma iestāde, trešās valsts noregulējuma procedūru šā panta nolūkā uzskata par krīzes vadības pasākumu.

3. Ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskas saistības saskaņā ar līgumu, tostarp maksājuma un piegādes saistības, kā arī tiek sniegts nodrošinājums, krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, tostarp jebkurš notikums, kas ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu, vien nav pamats, lai kāds varētu:

   a) īstenot jebkādas izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita vai savstarpējas dzēšanas tiesības, tostarp attiecībā uz līgumiem, ko noslēdzis:

i) meitasuzņēmums, ja saistības saskaņā ar līgumu garantē vai kā citādi atbalsta grupas vienība;

ii) jebkura grupas vienība, ja līgums ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;

b) iegūt īpašumā, pārņemt kontrolē vai piemērot nodrošinājumu attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības vai jebkuras grupas vienības īpašumam saistībā ar līgumu, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi;

c) ietekmēt attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības vai jebkuras grupas vienības līgumtiesības saistībā ar līgumu, kas ietver noteikumus par saistību savstarpēju neizpildi.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punkts neskar personas tiesības veikt darbības, kas minētas 3. punkta a), b) vai c) apakšpunktā, ja minētās tiesības rodas sakarā ar notikumu, kas nav krīzes novēršanas pasākums vai krīzes vadības pasākums, vai sakarā ar jebkuru notikumu, kurš ir tieši saistīts ar šāda pasākuma piemērošanu.

5. Apturēšana vai ierobežošana saskaņā ar 47. vai 48. pantu nav uzskatāma par līgumsaistību neizpildi šā panta 1. un 3. punkta un 49. panta 1. punkta nolūkos.

6. Šā panta noteikumus uzskata par prevalējošu imperatīvu normu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008[35] 9. panta nozīmē.

47. pants

Pilnvaras apturēt konkrētas saistības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras apturēt jebkuras maksājuma vai piegādes saistības saskaņā ar jebkuru līgumu, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, no paziņojuma par apturēšanu publicēšanas saskaņā ar 63. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestāde.

2. Maksājuma vai piegādes saistības, kuru termiņš būtu iestājies 1. punktā minētajā apturēšanas periodā, izpilda tūlīt pēc apturēšanas perioda beigām.

3. Ja noregulējamās sabiedrības maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši līgumam ir apturētas saskaņā ar 1. punktu, noregulējamās sabiedrības darījuma partneru maksājuma vai piegādes saistības atbilstoši minētajam līgumam aptur uz tādu pašu laikposmu.

4. Apturēšanu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro maksājuma un piegādes saistībām pret:

a) sistēmām un sistēmu operatoriem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu 98/26/EK;

b) Savienībā atļauju saņēmušiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts *CCP*, kurus EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.

---

35 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

5. Īstenojot pilnvaras saskaņā ar šo pantu, noregulējuma iestādes ņem vērā minēto pilnvaru īstenošanas iespējamo ietekmi.

Noregulējuma iestādes nosaka minēto pilnvaru darbības jomu, ņemot vērā katra konkrētā gadījuma apstākļus.

48. pants

Pilnvaras ierobežot nodrošinājuma tiesību īstenošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras ierobežot noregulējamās sabiedrības nodrošināto kreditoru nodrošinājuma tiesību izpildi attiecībā uz jebkuriem minētās sabiedrības aktīviem no paziņojuma par ierobežošanu publicēšanas saskaņā ar 63. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestāde.

2. Ierobežojumu saskaņā ar 1. punktu nepiemēro:

   a) Direktīvas 98/26/EK nolūkos noteikto sistēmu vai sistēmu operatoru nodrošinājuma tiesībām;

   b) Savienībā atļauju saņēmušiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts *CCP*, ko EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.

3. Ja piemēro 60. pantu, noregulējuma iestādes nodrošina, ka jebkuri ierobežojumi, kas noteikti ar šā panta 1. punktā minētajām pilnvarām, ir konsekventi visās grupas vienībās, kurām veic noregulējuma darbību.

49. pants

Pilnvaras uz laiku apturēt izbeigšanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamo sabiedrību, apturēt izbeigšanas tiesības no paziņojuma publicēšanas saskaņā ar 63. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā darbojas noregulējamās sabiedrības noregulējuma iestāde, ar noteikumu, ka aizvien tiek izpildītas maksājuma un piegādes saistības un nodrošinājuma sniegšana.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras jebkurai pusei, kas ir noslēgusi līgumu ar noregulējamās sabiedrības meitasuzņēmumu, apturēt izbeigšanas tiesības, ja ir izpildīts jebkurš no šiem nosacījumiem:

   a) pienākumus saskaņā ar minēto līgumu ir garantējusi vai kā citādi atbalstījusi noregulējamā sabiedrība;

   b) izbeigšanas tiesības saskaņā ar minēto līgumu pamatojas vienīgi uz noregulējamās sabiedrības maksātnespēju vai finansiālo stāvokli;

   c) gadījumā, ja attiecībā uz noregulējamo sabiedrību ir tikušas vai var tikt īstenotas pārveduma pilnvaras, vai nu:

      i) visi meitasuzņēmuma aktīvi un saistības saistībā ar minēto līgumu ir tikuši vai var tikt pārvesti saņēmējam un viņš tos ir pieņēmis; vai

ii) noregulējuma iestāde jebkādā citā veidā nodrošina šādu pienākumu pienācīgu aizsardzību.

Izbeigšanas tiesību apturēšana stājas spēkā no paziņojuma publicēšanas saskaņā ar 63. panta 3. punktu līdz darba dienas pēc minētās publicēšanas pusnaktij dalībvalstī, kurā noregulējamās sabiedrības meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

3. Apturēšanu saskaņā ar 1. vai 2. punktu nepiemēro:

a) sistēmām vai sistēmu operatoriem, kas noteikti Direktīvas 98/26/EK nolūkā; vai

b) Savienībā atļauju saņēmušiem *CCP*, ievērojot Regulas (ES) Nr. 648/2012 14. pantu, un trešās valsts *CCP*, ko EVTI atzinusi, ievērojot minētās regulas 25. pantu.

4. Persona var īstenot izbeigšanas tiesības saskaņā ar līgumu pirms 1. vai 2. punktā minētā perioda beigām, ja minētā persona saņem paziņojumu no noregulējuma iestādes, ka tiesības un saistības, uz kurām attiecas līgums, nav:

a) pārvedamas citai vienībai; vai

b) norakstāmas vai konvertējamas saskaņā ar 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

5. Ja noregulējuma iestāde īsteno šā panta 1. vai 2. punktā minētās pilnvaras apturēt izbeigšanas tiesības un atbilstoši šā panta 4. punktam nav sniegts nekāds paziņojums, minētās izbeigšanas tiesības, beidzoties apturēšanas perioda termiņam, saskaņā ar 46. pantu var īstenot šādi:

a) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, ir pārvestas citai vienībai, darījuma partneris var īstenot minētās izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem tikai saņēmēja pastāvīgas vai turpmākas izpildes notikuma gadījumā;

b) ja tiesības un saistības, uz ko attiecas līgums, paliek noregulējamajai sabiedrībai un noregulējuma iestāde nav piemērojusi minētajam līgumam norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu 34. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā nolūkā, darījuma partneris var īstenot minētās izbeigšanas tiesības saskaņā ar minētā līguma noteikumiem, beidzoties šā panta 1. punktā minētās apturēšanas termiņam.

50. pants

Noregulējuma atlikšanas pilnvaru līgumiska atzīšana

1. Dalībvalstis nosaka prasību apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajām vienībām jebkurā finanšu līgumā, kuru tās noslēdz un kuru reglamentē trešo valstu tiesību akti, iekļaut noteikumus, saskaņā ar kuriem puses atzīst, ka uz finanšu līgumu var attiekties noregulējuma iestādes pilnvaru īstenošana attiecībā uz tiesību un saistību apturēšanu vai ierobežošanu saskaņā ar 47., 48. un 49. pantu, un atzīst, ka tām ir saistošas 46. panta prasības.

2. Dalībvalstis var arī noteikt prasību galvenajiem mātesuzņēmumiem nodrošināt, ka to trešo valstu meitasuzņēmumi, kas ir apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības, 1. punktā minētajos finanšu līgumos iekļauj noteikumus, lai izslēgtu to, ka noregulējuma iestādes

pilnvaru īstenošana attiecībā uz galvenā mātesuzņēmuma tiesību un saistību apturēšanu vai ierobežošanu saskaņā ar 1. punktu tiek uzskatīta par atbilstošu pamatu pirmstermiņa izbeigšanas, apturēšanas, grozīšanas, savstarpēja ieskaita un savstarpējas dzēšanas tiesību īstenošanai vai nodrošinājuma tiesību īstenošanai saistībā ar minētajiem līgumiem.

3. Šā panta 1. punktu piemēro finanšu līgumam, kas:

a) rada jaunas saistības vai būtiski groza esošās saistības pēc tam, kad stājas spēkā noteikumi, kas pieņemti valsts līmenī, lai transponētu šo pantu;

b) paredz vienu vai vairāku izbeigšanas tiesību īstenošanu vai tiesības īstenot nodrošinājuma tiesības, kurām tiktu piemērots 46., 47., 48. vai 49. pants, ja finanšu līgumu reglamentētu dalībvalsts tiesību akti.

4. Tas, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība neiekļauj savos finanšu līgumos šā panta 1. punktā minētos līguma noteikumus, neliedz noregulējuma iestādei piemērot 46., 47., 48. vai 49. pantā minētās pilnvaras saistībā ar minēto finanšu līgumu.

5. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu 1. punktā minētā līguma noteikuma saturu, ņemot vērā apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un vienību dažādos darījumdarbības modeļus.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

51. pants

Pilnvaras uz laiku apturēt izpirkšanas tiesības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras uz laiku ierobežot vai apturēt apdrošinājuma ņēmēju izpirkšanas tiesības attiecībā uz dzīvības apdrošināšanas līgumiem, ko noslēgusi noregulējamā sabiedrība, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildītas būtiskās saistības saskaņā ar līgumiem un jo īpaši maksājuma saistības apdrošinājuma ņēmēju, apdrošināšanas atlīdzības saņēmēju vai cietušo personu labā.

2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras izmanto tikai tik ilgi, cik nepieciešams, lai atvieglotu viena vai vairāku 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošanu. Pilnvaras ir spēkā laikposmā, kas precizēts saskaņā ar 63. panta 3. punktu publicētajā paziņojumā par apturēšanu.

52. pants

Noregulējuma pilnvaru īstenošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj noregulējamo sabiedrību pārņemt savā kontrolē tā, lai:

a) vadītu noregulējamo sabiedrību, veiktu tās darbības un sniegtu pakalpojumus ar visām tās akcionāru un pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras pilnvarām;

b) pārvaldītu un rīkotos ar noregulējamās sabiedrības aktīviem un īpašumu.

Pirmajā daļā paredzēto kontroli var īstenot tieši noregulējuma iestāde vai netieši tās iecelta persona vai personas. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulēšanas laikā nevar izmantot balsstiesības, ko piešķir noregulējamās sabiedrības akcijas vai citi īpašumtiesību instrumenti.

2. Ņemot vērā 65. panta 1. punktā minētās apelācijas tiesības, dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes spēj veikt noregulējuma darbību, izmantojot izpildrīkojumu saskaņā ar valsts administratīvo kompetenci un procedūrām, neīstenojot kontroli pār noregulējamo sabiedrību.

3. Noregulējuma iestādes katrā konkrētajā gadījumā pieņem lēmumu, vai ir lietderīgi veikt noregulējuma darbību ar 1. vai 2. punktā noteiktajiem līdzekļiem, ņemot vērā 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un 22. pantā minētos vispārīgos principus, kas reglamentē noregulējumu, konkrētās noregulējamās sabiedrības īpašos apstākļos un nepieciešamību veicināt pārrobežu grupu efektīvu noregulējumu.

4. Noregulējuma iestādes neuzskata par "ēnu" direktoriem vai *de facto* direktoriem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

V NODAĻA
Aizsardzības pasākumi

53. pants

Akcionāriem un kreditoriem piemērotais režīms daļējas pārvešanas un norakstīšanas vai konvertācijas instrumenta piemērošanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ir piemērots viens vai vairāki 26. panta 3. punktā minētie noregulējuma instrumenti, izņemot gadījumus, kad noregulējuma iestādes pārved tikai daļu noregulējamās sabiedrības tiesību, aktīvu un saistību, akcionāri un kreditori, kuru prasījumi nav pārvesti, saņem atlīdzībā par saviem prasījumiem vismaz tikpat daudz, cik tie būtu saņēmuši, ja noregulējamā sabiedrība būtu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 62. pantā minētais lēmums.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ir piemērots viens vai vairāki 26. panta 3. punktā minētie noregulējuma instrumenti un ja noregulējuma iestādes piemēro norakstīšanas vai konvertācijas instrumentu, akcionāriem un kreditoriem, kuru prasījumi ir norakstīti vai konvertēti kapitālā, tas nerada lielākus zaudējumus kā tad, ja noregulējamā sabiedrība būtu nekavējoties likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā laikā, kad tika pieņemts 62. pantā minētais lēmums.

54. pants

Režīmu atšķirību vērtēšana

1. Lai novērtētu, vai akcionāriem un kreditoriem būtu piemērots labāks režīms, ja noregulējamā sabiedrība būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru, dalībvalstis nodrošina, ka iespējami drīz pēc noregulējuma darbības vai darbību veikšanas neatkarīga persona veic vērtēšanu. Minētā vērtēšana ir atšķirīga no vērtēšanas, ko veic saskaņā ar 23. pantu.

2. Šā panta 1. punktā minētajā vērtēšanā nosaka:

a) kāds režīms būtu ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem vai attiecīgajām apdrošināšanas garantiju sistēmām, ja noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 62. pantā minētais lēmums;

b) kāds režīms faktiski ir ticis piemērots akcionāriem un kreditoriem noregulējamās sabiedrības noregulēšanā;

c) vai a) apakšpunktā minētais režīms atšķiras no b) apakšpunktā minētā režīma.

3. Vērtēšanā:

a) tiek pieņemts, ka noregulējamā sabiedrība, attiecībā uz kuru veikta noregulējuma darbība vai darbības, būtu sākusi parasto maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 62. pantā minētais lēmums;

b) tiek pieņemts, ka noregulējuma darbība vai darbības nav tikušas veiktas;

c) netiek ņemts vērā nekāds ārkārtas finansiālais atbalsts no publiskā sektora līdzekļiem noregulējamai sabiedrībai.

4. EAAPI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, precizējot metodiku šajā pantā minētajai vērtēšanai, jo īpaši metodiku, lai novērtētu režīmu, kāds akcionāriem un kreditoriem būtu ticis piemērots, ja noregulējamā sabiedrība būtu sākusi maksātnespējas procedūru laikā, kad tika pieņemts 62. pantā minētais lēmums.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

55. pants

Akcionāru un kreditoru aizsardzības pasākumi

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, kad saskaņā ar 54. pantu veiktajā vērtēšanā ir konstatēts, ka jebkuram 53. pantā minētajam akcionāram vai kreditoram vai attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēmai saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem ir radušies lielāki zaudējumi par tiem, kas būtu radušies likvidācijā parastā maksātnespējas procedūrā, tam ir tiesības uz starpības izmaksu.

56. pants

Darījumu partneru aizsardzības pasākumi daļējas pārvešanas gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina atbilstīgu aizsardzību šādiem pasākumiem un darījumu partneriem šādu vienošanos gadījumā:

a) nodrošinājums, kur personai uz nodrošinājuma pamata ir faktiskas vai iespējamas tiesības uz aktīviem vai tiesībām, uz ko attiecas pārvedums, neatkarīgi no tā, vai minētās tiesības ir nodrošinātas ar konkrētiem aktīviem vai tiesībām, vai ar mainīgu maksu vai tamlīdzīgu pasākumu;

b) līgumi par finansiālu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, ar kuriem nodrošinājums, kas nostiprina vai sedz noteiktu pienākumu izpildi, tiek sniegts ar aktīvu pilnīgu īpašumtiesību pārvešanu no nodrošinājuma devēja

nodrošinājuma ņēmējam ar noteikumiem, kas paredz nodrošinājuma ņēmējam pārvest aktīvus, ja tiek izpildīti minētie noteiktie pienākumi;

c) savstarpējās dzēšanas līgums, saskaņā ar kuru divus vai vairākus prasījumus vai saistības noregulējamās sabiedrības un darījuma partnera starpā var savstarpēji dzēst;

d) savstarpējā ieskaita līgumi;

e) tirgum piesaistītas polises vai citi norobežoti portfeļi;

f) pārapdrošināšanas līgumi;

g) strukturētā finansējuma līgumi, tostarp vērtspapīrošana un instrumenti, ko izmanto riska ierobežošanas nolūkā, kuri veido nodrošinājuma portfeļa neatņemamu daļu un kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek nodrošināti un ietver to, ka nodrošinājumu piešķir un uztur līgumslēdzēja puse vai pilnvarotais, pārstāvis vai izvirzīta persona.

Aizsardzības veidu, kas ir piemērots šā punkta a) līdz g) apakšpunktā noteiktajām līgumu kategorijām, izvēlas saskaņā ar 57. līdz 60. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzību, kas precizēta 1. punktā, piemēro šādos gadījumos:

a) noregulējuma iestāde pārved citai vienībai vai, īstenojot 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu, no pagaidu sabiedrības vai aktīvu un saistību pārvaldības struktūras citai personai daļu, bet ne visus noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības;

b) noregulējuma iestāde īsteno pilnvaras, kas precizētas 41. panta 1. punkta f) apakšpunktā.

3. Prasību saskaņā ar 1. punktu piemēro neatkarīgi no iesaistīto personu skaita un neatkarīgi no tā, vai vienošanās:

a) ir izveidotas ar līgumu, trastiem vai citiem līdzekļiem, vai rodas automātiski, darbojoties tiesību aktiem;

b) tās pilnībā vai daļēji reglamentē citas dalībvalsts vai trešās valsts tiesību akti vai tās rodas saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

57. pants

Finanšu nodrošinājuma līgumu, savstarpējās dzēšanas līgumu un savstarpējā ieskaita līgumu, un pārapdrošināšanas līgumu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota piemērota aizsardzība līgumiem par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumiem un savstarpējā ieskaita līgumiem, un pārapdrošināšanas līgumiem, lai novērstu dažu, bet ne visu tādu tiesību un saistību pārvešanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaita līgumu vai pārapdrošināšanas līgumu starp noregulējamo sabiedrību un citu personu un tādu tiesību un saistību grozīšanu vai izbeigšanu, kas ir aizsargātas saskaņā ar šādu līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu, savstarpējā ieskaita līgumu vai pārapdrošināšanas līgumu, izmantojot papildu pilnvaras.

Pirmās daļas nolūkos tiesības un saistības uzskata par aizsargātām saskaņā ar līgumu par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līgumu un savstarpējā ieskaita līgumu, un pārapdrošināšanas līgumu, ja līguma puses ir tiesīgas veikt šo tiesību un saistību savstarpēju dzēšanu vai savstarpēju ieskaitu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja tas vajadzīgs, lai labāk sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un jo īpaši lai nodrošinātu apdrošinājuma ņēmēju labāku aizsardzību, noregulējuma iestādes var pārvest, grozīt vai izbeigt aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir daļa no līguma par finanšu nodrošinājumu īpašumtiesību nodošanas veidā, savstarpējās dzēšanas līguma un savstarpējā ieskaita līguma vai pārapdrošināšanas līguma.

58. pants

Nodrošinājuma pasākumu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidota atbilstoša aizsardzība saistībām, kas nodrošinātas saskaņā ar nodrošinājuma pasākumiem, lai novērstu vienu vai vairākas no šīm darbībām:

   a) tādu aktīvu pārvešana, ar kuriem ir nodrošinātas saistības, ja vien nepārved arī minētās saistības un ieguvumu no nodrošinājuma;

   b) nodrošinātu saistību pārvešana, ja vien nepārved arī ieguvumu no nodrošinājuma;

   c) ieguvuma no nodrošinājuma pārvešana, ja vien nepārved arī nodrošinātās saistības;

   d) nodrošinājuma līguma grozīšana vai izbeigšana, izmantojot papildu pilnvaras, ja grozīšanas vai izbeigšanas dēļ saistības vairs nebūtu nodrošinātas.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja tas vajadzīgs, lai labāk sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un jo īpaši lai nodrošinātu apdrošinājuma ņēmēju labāku aizsardzību, noregulējuma iestāde var pārvest, grozīt vai izbeigt aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir daļa no tā paša līguma.

59. pants

Strukturētā finansējuma līgumu un citu norobežoto portfeļu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka strukturētā finansējuma līgumiem vai citiem norobežotajiem portfeļiem, tostarp 56. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētajiem līgumiem, ir atbilstoša aizsardzība, lai novērstu kādu no šīm darbībām:

   a) tādu aktīvu, tiesību un saistību daļas, bet ne to visu, pārvešana, kas ir strukturētā finansējuma līgumi vai citi norobežotie portfeļi, vai to daļa, tostarp 56. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētie līgumi, kuros noregulējamā sabiedrība ir puse;

   b) izbeigšana vai grozīšana, izmantojot papildu pilnvaras, attiecībā uz aktīviem, tiesībām un saistībām, kas ir strukturētā finansējuma līgumi vai citi norobežotie portfeļi, vai to daļa, tostarp 56. panta 1. punkta e) un g) apakšpunktā minētie līgumi, kuros noregulējamā sabiedrība ir puse.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja tas vajadzīgs, lai labāk sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un jo īpaši lai nodrošinātu apdrošinājuma ņēmēju labāku aizsardzību, noregulējuma iestādes var pārvest, grozīt vai izbeigt aktīvus, tiesības vai saistības, kas ir daļa no tā paša līguma.

60. pants

Daļēja pārvešana – tirdzniecības, tīrvērtes un norēķinu sistēmu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 26. panta 3. punktā minētā noregulējuma instrumenta piemērošana neietekmē tādu sistēmu darbību un tādu sistēmu noteikumus, uz ko attiecas Direktīva 98/26/EK, ja noregulējuma iestāde veic kādu no šīm darbībām:

   a) pārved dažus, bet ne visus noregulējamās sabiedrības aktīvus, tiesības vai saistības citai vienībai;

   b) izmanto 41. pantā paredzētās papildu pilnvaras atcelt vai grozīt tāda līguma noteikumus, kurā noregulējamā sabiedrība ir puse, vai aizvietot pusi, kura ir saņēmējs.

2. Ar šā panta 1. punktā minēto pārvešanu, atcelšanu vai grozīšanu netiek:

   a) atsaukts pārveduma rīkojums pretrunā Direktīvas 98/26/EK 5. pantam;

   b) mainīta vai traucēta pārveduma rīkojumu un ieskaita izpildāmība, kā noteikts Direktīvas 98/26/EK 3. un 5. pantā, līdzekļu, vērtspapīru vai kredītiespēju izmantošana, kā noteikts minētās direktīvas 4. pantā, vai nodrošinājuma aizsardzība, kā noteikts minētās direktīvas 9. pantā.

VI NODAĻA
Procesuāli pienākumi

61. pants

Paziņošanas prasības

1. Dalībvalstis pieprasa, lai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra paziņotu uzraudzības iestādei, ja tā uzskata, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs 19. panta 3. punktā precizētajā nozīmē.

2. Uzraudzības iestādes informē attiecīgās noregulējuma iestādes par:

   a) jebkādiem paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu un Direktīvas 2009/138/EK 136. pantu, 138. panta 1. punktu un 139. panta 1. punktu;

   b) jebkādām darbībām, kuras uzraudzības iestāde pieprasa veikt apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai jebkurai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai atbilstoši to pilnvaru īstenošanai, kuras tai ir saskaņā ar šīs direktīvas 15. vai 16. pantu un Direktīvas 2009/138/EK 137. pantu, 138. panta 3. un 5. punktu, 139. panta 3. punktu un 140., 141. un 144. pantu;

c) jebkādu atveseļošanās laikposma pagarinājumu saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 4. punktu.

Uzraudzības iestādes arī sniedz noregulējuma iestādēm tā sanācijas plāna kopiju, kuru apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai jebkura 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība ir iesniegusi saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 138. panta 2. punktu, tās finanšu shēmas kopiju, kuru apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai jebkura 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība ir iesniegusi saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 139. panta 2. punktu, un attiecīgā gadījumā uzraudzības iestādes atzinumu par minētajiem dokumentiem.

3. Uzraudzības iestāde vai noregulējuma iestāde, kas nosaka, ka attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti nosacījumi, kas minēti 19. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tā nekavējoties dara to zināmu šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:

a) minētās sabiedrības vai vienības noregulējuma iestādei;

b) minētās sabiedrības vai vienības uzraudzības iestādei;

c) jebkuras tādas dalībvalsts uzraudzības iestādei, kurā minētā sabiedrība vai vienība veic nozīmīgas pārrobežu darbības;

d) jebkuras tādas dalībvalsts noregulējuma iestādei, kurā minētā sabiedrība vai vienība veic nozīmīgas pārrobežu darbības;

e) attiecīgā un vajadzības gadījumā – apdrošināšanas garantiju sistēmai, ar kuru apdrošināšanas sabiedrība ir saistīta, lai būtu iespējama apdrošināšanas garantiju sistēmas funkciju izpilde;

f) attiecīgā gadījumā – grupas noregulējuma iestādei;

g) kompetentajai ministrijai;

h) attiecīgā gadījumā – grupas uzraudzības iestādei;

i) Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai un izraudzītajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei.

62. pants

Noregulējuma iestādes lēmums

1. Saņemot paziņojumu no uzraudzības iestādes saskaņā ar 61. panta 3. punktu vai pēc savas iniciatīvas, noregulējuma iestāde nosaka, vai attiecībā uz konkrēto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību ir izpildīti 19. panta 1. punkta vai 20. panta 3. punkta nosacījumi.

2. Lēmumā par to, vai veikt noregulēšanas darbību attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, iekļauj šādu informāciju:

a) minētā lēmuma pieņemšanas iemeslus;

b) noregulējuma darbību, ko noregulējuma iestāde plāno veikt, tostarp attiecīgā gadījumā lēmumu par likvidācijas pieteikuma iesniegšanu, administratora iecelšanu vai jebkuru citu pasākumu saskaņā ar piemērojamo parasto maksātnespējas procedūru vai, ievērojot 26. panta 8. punktu, saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

63. pants

Noregulējuma iestāžu procesuāli pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz praktiski iespējams, noregulējuma iestādes pēc noregulējuma darbības izpilda prasības, kas noteiktas 2. un 3. punktā.

2. Par 1. punktā minēto noregulējuma darbību noregulējuma iestādes paziņo noregulējamajai sabiedrībai un šādām iestādēm, ja tā ir cita iestāde:

   a) noregulējamās sabiedrības uzraudzības iestādei;

   b) noregulējamās sabiedrības jebkuras filiāles uzraudzības iestādei;

   c) tās dalībvalsts centrālajai bankai, kurā noregulējamā sabiedrība veic uzņēmējdarbību;

   d) attiecīgā gadījumā – apdrošināšanas garantiju sistēmai, ar kuru noregulējumā sabiedrība ir saistīta;

   e) attiecīgā gadījumā – grupas noregulējuma iestādei;

   f) kompetentajai ministrijai;

   g) attiecīgā gadījumā – grupas uzraudzības iestādei;

   h) izraudzītajai valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādei un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai;

   i) Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai, EAAPI, EVTI un EBI;

   j) to sistēmu operatoriem, kurās noregulējamā sabiedrība piedalās, ja tā ir iestāde, kas definēta Direktīvas 98/26/EK 2. panta b) punktā.

3. Noregulējuma iestāde publicē – vai nodrošina attiecīgu publicēšanu – tā rīkojuma vai akta kopiju, ar kuru tiek veikta noregulējuma darbība, vai paziņojumu, kurā ir apkopota noregulējuma darbības ietekme, tostarp ietekme uz apdrošinājuma ņēmējiem, un attiecīgā gadījumā 47., 48. un 49. pantā minētās apturēšanas vai ierobežošanas noteikumus un ilgumu, izmantojot šādus līdzekļus:

   a) savu oficiālo tīmekļa vietni;

   b) uzraudzības iestādes, ja tā nav tā pati noregulējuma iestāde, tīmekļa vietni un EAAPI tīmekļa vietni;

   c) noregulējamās sabiedrības tīmekļa vietni;

   d) ja noregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus ir atļauts tirgot regulētā tirgū – līdzekļus, ko izmanto

regulētās informācijas atklāšanai par noregulējamo sabiedrību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK[36] 21. panta 1. punktu.

4. Ja akcijas, īpašumtiesību instrumentus vai parāda instrumentus nav atļauts tirgot regulētā tirgū, noregulējuma iestāde nodrošina, ka 3. punktā minētos instrumentus apliecinošie dokumenti tiek nosūtīti zināmajiem noregulējamās sabiedrības akcionāriem un kreditoriem, kuri ir iekļauti noregulējuma iestādei pieejamajos noregulējamās sabiedrības reģistros vai datubāzēs.

64. pants

Konfidencialitāte

1. Dalībvalstis nodrošina, ka dienesta noslēpuma prasības ir saistošas šādām personām, iestādēm un struktūrām un ka neviena no tām neizpauž konfidenciālu informāciju:

   a) noregulējuma iestādēm;

   b) uzraudzības iestādēm un EAAPI;

   c) kompetentajām ministrijām;

   d) īpašajiem vadītājiem, kas iecelti saskaņā ar šīs direktīvas 42. pantu;

   e) potenciālajiem ieguvējiem, pie kuriem ir vērsušās uzraudzības iestādes vai kuriem piedāvājumu izteikušas noregulējuma iestādes, neatkarīgi no tā, vai saziņa vai piedāvājums veikti kā sagatavošanās uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanai, un neatkarīgi no tā, vai piedāvājuma rezultāts bijusi iegāde;

   f) revidentiem, grāmatvežiem, juridiskajiem un profesionālajiem padomniekiem, vērtētājiem un citiem ekspertiem, kurus tieši vai netieši nolīgušas noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes, kompetentās ministrijas vai šā punkta e) apakšpunktā minētie potenciālie ieguvēji;

   g) struktūrām, kas pārvalda apdrošināšanas garantiju sistēmas;

   h) struktūrai, kas ir atbildīga par finansēšanas mehānismiem;

   i) centrālajām bankām un citām iestādēm, kas iesaistītas noregulējuma procesā;

   j) pagaidu sabiedrībai vai aktīvu pārvaldības struktūrai;

   k) jebkurai citai personai, kas tieši vai netieši pastāvīgi vai atsevišķos gadījumos sniedz vai ir sniegusi pakalpojumus a) līdz j) apakšpunktā minētajām personām;

   l) augstākajai vadībai, pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem un iepriekš minētajā a) līdz j) apakšpunktā norādīto struktūru vai vienību darbiniekiem amata pienākumu pildīšanas laikā un pēc tam.

2. Neskarot 1. punktā minēto prasību vispārīgo raksturu, dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajām personām aizliedz izpaust jebkurai personai vai iestādei konfidenciālu informāciju, kas saņemta šo personu profesionālās darbības laikā vai

[36] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.).

saņemta no uzraudzības iestādes vai noregulējuma iestādes saistībā ar minētās iestādes funkcijām, izņemot gadījumus, kad:

a) izpaušana notiek, veicot to funkcijas saskaņā ar šo direktīvu;

b) izpaušanu veic kopsavilkuma vai apkopojuma veidā, lai nevarētu identificēt atsevišķās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai jebkuru 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību;

c) izpaušanu veic ar skaidru un iepriekšēju tās iestādes, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības piekrišanu, kas šo informāciju sniegusi.

Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētās personas novērtē iespējamās sekas, ko minētās informācijas izpaušana var radīt sabiedrības interesēm saistībā ar finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku, fizisku un juridisku personu komerciālajām interesēm, pārbaužu mērķim, izmeklēšanām un revīzijām.

Otrajā daļā minēto seku novērtēšanas procedūrā ietver īpašu novērtējumu par sekām, ko radītu 5., 7., 9., 10. un 12. pantā norādīto atveseļošanas un noregulējuma plānu satura un elementu izpaušana un saskaņā ar 6., 8. un 13. pantu veiktas novērtēšanas rezultāta izpaušana.

Dalībvalstis nodrošina, ka šā panta pārkāpuma gadījumā jebkura no 1. punktā minētajām personām vai vienībām uzņemas civiltiesisko atbildību.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punkta a), b), c), g), i) un j) apakšpunktā minētās personas ir ieviesušas iekšējus noteikumus, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas 1. un 2. punktā minētās konfidencialitātes prasības, tostarp noteikumi, ar kuriem tiek garantēta informācijas slepenība un tās pieejamība tikai personām, kas ir tieši iesaistītas noregulējuma procesā.

4. Šā panta 1. līdz 3. punkts neliedz:

a) šā panta 1. punkta a) līdz i) apakšpunktā minēto struktūru vai vienību darbiniekiem un ekspertiem dalīties informācijā citam ar citu katras struktūras vai vienības ietvaros;

b) noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm, tostarp to darbiniekiem un ekspertiem, dalīties informācijā citam ar citu un ar citām Savienības noregulējuma iestādēm, citām Savienības uzraudzības iestādēm, kompetentajām ministrijām, centrālajām bankām, apdrošināšanas garantiju sistēmām, iestādēm, kas ir atbildīgas par parastajām maksātnespējas procedūrām, ar iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, ar personām, kas ir atbildīgas par tiesību aktos noteikto grāmatvedības revīziju veikšanu, ar EAAPI vai – atbilstīgi 77. pantam – trešās valsts iestādēm, kas veic funkcijas, kuras līdzvērtīgas tām, ko veic noregulējuma iestādes, vai, ievērojot stingras konfidencialitātes prasības, ar potenciālo ieguvēju noregulējuma darbības plānošanas vai īstenošanas nolūkā.

5. Dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu ar jebkuru no turpmāk minētajām personām:

a) stingri ievērojot konfidencialitātes prasības – ar jebkuru citu personu, ja tas nepieciešams, lai plānotu vai veiktu noregulējuma darbību;

b) ar parlamentārajām izmeklēšanas komisijām savā dalībvalstī, valsts kontroli savā dalībvalstī un citām par izmeklēšanu atbildīgām vienībām savā dalībvalstī, ievērojot atbilstīgus nosacījumus;

c) ar valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu uzraudzību, iestādēm, kas ir atbildīgas par parastām maksātnespējas procedūrām, iestādēm, kam uzticēts publisks pienākums uzraudzīt citas finanšu sektora vienības, iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību, kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un inspektoriem, kuri darbojas to vārdā, dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes uzturēšanu dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus, iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu sistēmas stabilitātes aizsardzību, un personām, kas ir atbildīgas par tiesību aktos noteikto revīziju veikšanu.

6. Šā panta 1. līdz 5. punkts neskar valsts tiesību aktus attiecībā uz informācijas izpaušanu tiesvedības vajadzībām krimināllietās vai civillietās.

7. EAAPI līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 16. pantu, lai precizētu, kā informācija būtu jāsniedz kopsavilkuma vai apkopojuma veidā 2. punkta nolūkos.

VII NODAĻA
Apelācijas tiesības un citu darbību izslēgšana

65. pants

Ex ante tiesas apstiprinājums un tiesības apstrīdēt lēmumus

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecībā uz lēmumu par krīzes novēršanas pasākuma vai krīzes vadības pasākuma veikšanu tiktu saņemts *ex ante* tiesas apstiprinājums ar nosacījumu, ka attiecībā uz lēmumu par krīzes vadības pasākuma veikšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem procedūra, kas saistīta ar apstiprinājuma pieprasījumu, un tiesas izskatīšana notiek paātrināti.

2. Dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka tiesības pārsūdzēt lēmumu par tādu krīzes novēršanas pasākumu veikšanu vai lēmumu par jebkādu tādu pilnvaru īstenošanu, kas nav krīzes vadības pasākums, saskaņā ar šo direktīvu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka visām personām, kuras skar lēmums par krīzes vadības pasākumu veikšanu, ir tiesības pārsūdzēt minēto lēmumu.

Dalībvalstis nodrošina to, ka krīzes vadības pasākuma pārskatīšana notiek paātrināti un ka valsts tiesu iestādes par pamatu savam novērtējumam izmanto noregulējuma iestādes veiktos faktu ekonomiskos novērtējumus.

4. Uz 3. punktā minētajām apelācijas tiesībām attiecas šādas prasības:

a) apelācijas iesniegšana neizraisa apstrīdētā lēmuma ietekmes automātisku apturēšanu;

b) noregulējuma iestādes lēmums ir nekavējoties izpildāms, un tas rada atspēkojamu prezumpciju, ka tā izpildes apturēšana būtu pretrunā sabiedrības interesēm.

Ja nepieciešams aizsargāt tādu trešo personu intereses, kuras labticīgi iegādājušās noregulējamās sabiedrības akcijas, citus īpašumtiesību instrumentus, aktīvus, tiesības

vai saistības, izmantojot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus vai noregulējuma iestādei īstenojot noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes lēmuma atcelšana neietekmē turpmākos administratīvos aktus vai darījumus, kurus noslēdz attiecīgā noregulējuma iestāde un kuru pamatā bijis atceltais lēmums. Šādā gadījumā tiesiskās aizsardzības līdzekļi attiecībā uz noregulējuma iestāžu nelikumīgu lēmumu vai rīcību aprobežojas ar kompensāciju par pieteikuma iesniedzēja ciestajiem zaudējumiem atceltā lēmuma vai rīcības rezultātā.

66. pants

Citu procedūru ierobežojumi

1. Neskarot 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz noregulējamo sabiedrību vai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, kura saskaņā ar konstatējumiem atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, parasto maksātnespējas procedūru neuzsāk citādi, kā vien pēc noregulējuma iestādes ierosinājuma, un lēmums, ar kuru apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai piemēro parasto maksātnespējas procedūru, tiek pieņemts tikai ar noregulējuma iestādes piekrišanu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka:

   a) uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes tiek nekavējoties informētas par visiem pieteikumiem par parastās maksātnespējas procedūras sākšanu attiecībā uz kādu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, neatkarīgi no tā, vai minētajai sabiedrībai vai vienībai tiek piemērots noregulējums vai ir publiskots lēmums saskaņā ar 63. panta 3. un 4. punktu;

   b) par pieteikumu par parastās maksātnespējas procedūras sākšanu nepieņem lēmumu, ja vien nav izteikti paziņojumi, kas minēti a) apakšpunktā, un nenotiek viens no šiem notikumiem:

      i) noregulējuma iestāde ir paziņojusi iestādēm, kas ir atbildīgas par parasto maksātnespējas procedūru, ka neplāno veikt nekādas noregulējuma darbības attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību;

      ii) ir pagājis septiņu dienu laikposms, kas sākas dienā, kad izteikti a) apakšpunktā minētie paziņojumi.

3. Neskarot nekādus ierobežojumus nodrošinājuma tiesību izpildei, kas noteiktas ar 48. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja tas vajadzīgs, lai efektīvi piemērotu 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un III sadaļas IV nodaļā minētās noregulējuma pilnvaras, noregulējuma iestādes var lūgt tiesai piemērot atlikšanu uz sasniedzamajam mērķim atbilstīgu laikposmu jebkurai tiesvedībai vai procedūrai, kurā kāda noregulējamā sabiedrība ir vai kļūst par pusi.

IV SADAĻA
PĀRROBEŽU GRUPU NOREGULĒJUMS

67. pants

Vispārīgi principi attiecībā uz lēmumu pieņemšanu, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti

Dalībvalstis nodrošina, ka, pieņemot lēmumus vai veicot pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kas var ietekmēt vēl vienu vai vairākas citas dalībvalstis, to iestādes ievēro šādus vispārīgus principus:

a) veicot noregulējuma darbību, lēmumu pieņemšana ir efektīva un noregulējuma izmaksas ir pēc iespējas zemākas;

b) lēmumus pieņem un rīcību veic laikus un, ja nepieciešams, steidzamā kārtā;

c) noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un citas iestādes savstarpēji sadarbojas, lai nodrošinātu to, ka lēmumi tiek pieņemti un rīcība tiek veikta koordinēti un efektīvi;

d) katras dalībvalsts attiecīgo iestāžu lomas un pienākumi ir skaidri definēti;

e) pienācīgi ņem vērā visu lēmumu, darbību vai bezdarbības intereses, iespējamo ietekmi un negatīvo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, finanšu stabilitāti, fiskālajiem resursiem, apdrošināšanas garantiju sistēmām un negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi visās dalībvalstīs, kurās darbojas galvenais mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmumi vai kurās tie veic nozīmīgas pārrobežu darbības;

f) pienācīgi ņem vērā mērķus līdzsvarot dažādu iesaistīto dalībvalstu intereses un izvairīties no neobjektīvas konkrētu dalībvalstu interešu pārkāpšanas vai aizstāvības;

g) noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbības, ņem vērā un izpilda 11. pantā minētos grupas noregulējuma plānus, ja vien noregulējuma iestādes, ņemot vērā lietas apstākļus, neuzskata, ka 18. pantā minētie noregulējuma mērķi tiks sasniegti efektīvāk, veicot darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānos;

h) ierosinātais lēmums vai darbība ir pārredzama, ja ir iespējams, ka minētais lēmums vai darbība ietekmēs jebkuras attiecīgās dalībvalsts apdrošinājuma ņēmējus, reālo ekonomiku, finanšu stabilitāti, fiskālos resursus un attiecīgā gadījumā apdrošināšanas garantiju sistēmas un finansēšanas mehānismus.

68. pants

Noregulējuma kolēģijas

1. Grupas noregulējuma iestādes izveido noregulējuma kolēģijas, kas veic 10., 11., 14., 16., 70. un 71. pantā minētos uzdevumus un attiecīgā gadījumā nodrošina sadarbību un koordināciju ar trešās valsts noregulējuma iestādēm.

   Konkrēti, noregulējuma kolēģijas grupas noregulējuma iestādei, pārējām noregulējuma iestādēm un attiecīgā gadījumā uzraudzības iestādēm un attiecīgajām grupas uzraudzības iestādēm nodrošina satvaru, kurā veikt šādus uzdevumus:

a) apmainīties ar informāciju, kas ir būtiska, lai izstrādātu grupas noregulējuma plānus un lai piemērotu grupām noregulējuma pilnvaras;

b) izstrādāt grupas noregulējuma plānus saskaņā ar 10. un 11. pantu;

c) novērtēt grupu noregulējamību saskaņā ar 14. pantu;

d) īstenot pilnvaras pārvarēt vai novērst grupu noregulējamības šķēršļus saskaņā ar 16. pantu;

e) izlemt par nepieciešamību izveidot 70. vai 71. pantā minēto grupas noregulējuma shēmu;

f) panākt vienošanos par grupas noregulējuma shēmu, kas ierosināta saskaņā ar 70. vai 71. pantu;

g) koordinēt sabiedrības informēšanu par grupas noregulējuma stratēģijām un shēmām;

h) koordinēt visu apdrošināšanas garantiju sistēmu vai finansēšanas mehānismu izmantošanu.

Turklāt noregulējuma kolēģijas var tikt izmantotas kā forums, lai apspriestu visus jautājumus saistībā ar pārrobežu grupu noregulējumu.

2. Noregulējuma kolēģijas sastāvā ietilpst:

a) grupas noregulējuma iestāde;

b) noregulējuma iestādes katrā dalībvalstī, kurā meitasuzņēmums, uz kuru attiecas grupas uzraudzība, veic uzņēmējdarbību;

c) noregulējuma iestādes dalībvalstīs, kurās vienas vai vairāku grupas sabiedrību mātesuzņēmums, kas ir 1. panta 1. punkta b), d) vai d) apakšpunktā minētā vienība, veic uzņēmējdarbību;

d) grupas uzraudzības iestāde un uzraudzības iestādes dalībvalstīs, kurās noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle;

e) kompetentās ministrijas, ja noregulējuma iestādes, kas ir noregulējuma kolēģijas locekles, nav kompetentās ministrijas;

f) attiecīgā gadījumā iestāde, kas ir atbildīga par apdrošināšanas garantiju sistēmu dalībvalstī, kurā minētās dalībvalsts noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas locekle;

g) EAAPI, ievērojot 4. punktu;

h) noregulējuma iestādes dalībvalstīs, kurās grupas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības veic nozīmīgas pārrobežu darbības.

Šā panta g) punkta nolūkā EAAPI veicina noregulējuma kolēģiju efektīvas, iedarbīgas un saskaņotas darbības sekmēšanu un uzraudzību un noregulējuma kolēģiju konverģenci. Šajā nolūkā EAAPI uzaicina piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs. EAAPI nav balsstiesību.

Šā panta h) punkta nolūkā noregulējuma iestāžu dalība aprobežojas ar informācijas efektīvas apmaiņas mērķu sasniegšanu.

3. To trešo valstu noregulējuma iestādes, kurās mātesuzņēmumam vai sabiedrībai, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas meitasuzņēmums vai filiāle, kas tiktu uzskatīta par nozīmīgu, ja tā atrastos Savienībā,

var tikt uzaicinātas piedalīties noregulējuma kolēģijā kā novērotājas, ar noteikumu, ka uz minētajām iestādēm attiecas konfidencialitātes prasības, kas pēc grupas noregulējuma iestādes atzinuma ir līdzvērtīgas 77. pantā noteiktajām.

4. Grupas noregulējuma iestāde ir noregulējuma kolēģijas priekšsēdētāja. Šajā statusā tā:

a) pēc apspriešanās ar pārējiem noregulējuma kolēģijas locekļiem nosaka rakstveida kārtību un procedūras noregulējuma kolēģijas darbībai;

b) koordinē visas noregulējuma kolēģijas darbības;

c) sasauc un vada visas noregulējuma kolēģijas sanāksmes un iepriekš pilnībā informē visus noregulējuma kolēģijas locekļus par noregulējuma kolēģijas sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem pārrunājamajiem un izskatāmajiem jautājumiem;

d) informē noregulējuma kolēģijas locekļus par visām plānotajām sanāksmēm, lai tie varētu pieteikties dalībai šajās sanāksmēs;

e) nolemj, kurus locekļus un novērotājus uzaicina piedalīties konkrētās noregulējuma kolēģijas sanāksmēs, pamatojoties uz noteiktām vajadzībām, ņemot vērā apspriežamā jautājuma nozīmīgumu minētajiem locekļiem un novērotājiem;

f) laikus informē visus kolēģijas locekļus par minēto sanāksmju lēmumiem un rezultātiem.

Neatkarīgi no e) apakšpunkta noregulējuma iestādes ir tiesīgas piedalīties noregulējuma kolēģijas sanāksmēs visos tādos gadījumos, kad darba kārtībā apspriežamie jautājumi attiecas uz kopīga lēmuma pieņemšanu vai grupas vienību, kas atrodas to dalībvalstī.

5. Grupas noregulējuma iestādēm nav pienākuma izveidot noregulējuma kolēģiju, ja citas grupas vai kolēģijas pilda tās pašas funkcijas un veic tos pašus uzdevumus, kas noteikti 1. punktā, un atbilst visiem nosacījumiem un procedūrām, tostarp attiecībā uz dalību un līdzdalību noregulējuma kolēģijās, kas noteiktas šajā pantā un 69. pantā. Šajā gadījumā visas atsauces uz noregulējuma kolēģijām šajā direktīvā saprot kā atsauces uz minētajām citām grupām vai kolēģijām.

6. EAAPI izstrādā regulatīvu standartu projektu, lai precizētu noregulējuma kolēģiju operatīvo darbību 1. punktā minēto uzdevumu veikšanai.

EAAPI minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz [PB – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 10. līdz 14. pantu.

69. pants

Informācijas apmaiņa

1. Ievērojot 64. pantu, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes pēc pieprasījuma sniedz cita citai visu informāciju, kas ir būtiska pārējo iestāžu uzdevumu izpildei saskaņā ar šo direktīvu.

2. Grupas noregulējuma iestāde koordinē visas attiecīgās informācijas plūsmu starp noregulējuma iestādēm. Konkrēti, grupas noregulējuma iestāde noregulējuma iestādēm citās dalībvalstīs laikus nodrošina visu būtisko informāciju, lai veicinātu 68. panta 1. punkta otrās daļas b) līdz h) punktā minēto uzdevumu veikšanu.

3. Noregulējuma iestāde nenosūta informāciju, kuru sniegusi trešās valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde, ja vien minētā trešās valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde nav piekritusi šādai nosūtīšanai.

Noregulējuma iestādēm nav pienākuma nosūtīt šādu informāciju, ja trešās valsts uzraudzības vai noregulējuma iestāde nav piekritusi tās tālākai nodošanai.

70. pants

Grupas noregulējums, iekļaujot grupas meitasuzņēmumu

1. Noregulējuma iestāde, kas nolemj, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai jebkura 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība, kas ir grupas meitasuzņēmums, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem, nekavējoties paziņo grupas noregulējuma iestādei, ja tā ir cita iestāde, grupas uzraudzības iestādei un attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem, šādu informāciju:

   a) lēmums par to, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai jebkura 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētā vienība atbilst 19. vai 20. pantā minētajiem nosacījumiem;

   b) noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kurus noregulējuma iestāde uzskata par piemērotiem minētajai apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībai vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajai vienībai.

2. Saņemot 1. punktā minēto paziņojumu, grupas noregulējuma iestāde pēc apspriešanās ar pārējiem attiecīgās noregulējuma kolēģijas locekļiem novērtē iespējamo ietekmi, kāda uz grupu un grupas vienībām citās dalībvalstīs varētu būt noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem, kas paziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, un to, vai noregulējuma darbības vai citi pasākumi veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem noregulējuma nosacījumiem.

3. Ja grupas noregulējuma iestāde novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, kas paziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, neveicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem, noregulējuma iestāde, kas ir atbildīga par apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem tā paziņojusi saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu.

4. Ja grupas noregulējuma iestāde novērtē, ka noregulējuma darbības vai citi pasākumi, kuri paziņoti saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, veicinātu to, ka grupas vienība citā dalībvalstī atbilstu 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem, grupas noregulējuma iestāde ne vēlāk kā 24 stundas pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas ierosina grupas noregulējuma shēmu un iesniedz

minēto shēmu noregulējuma kolēģijai. Minēto 24 stundu laikposmu var pagarināt, ja tam piekrīt noregulējuma iestāde, kas sagatavojusi 1. punktā minēto paziņojumu.

5. Ja 24 stundu laikā vai ilgākā laikposmā, par kuru panākta vienošanās, pēc 1. punktā minētā paziņojuma saņemšanas grupas noregulējuma iestāde nav veikusi novērtējumu, noregulējuma iestāde, kas sagatavojusi 1. punktā minēto paziņojumu, var veikt noregulējuma darbības vai citus pasākumus, par kuriem tā paziņojusi saskaņā ar minētā punkta b) apakšpunktu.

6. Šā panta 4. punktā minētajā grupas noregulējuma shēmā:

   a) izklāsta noregulējuma darbības, kas attiecīgajām noregulējuma iestādēm būtu jāveic attiecībā uz galveno mātesuzņēmumu vai konkrētām grupas vienībām, lai sasniegtu 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un ievērotu 22. pantā minētos vispārīgos principus, kas reglamentē noregulējumu;

   b) precizē, kā būtu jākoordinē a) apakšpunktā minētās noregulējuma darbības;

   c) izveido finansēšanas plānu, kurā ņem vērā grupas noregulējuma plānu un dalītas atbildības principus, kas noteikti minētajā grupas noregulējuma plānā, saskaņā ar 10. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

7. Ievērojot 8. punktu, grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma.

   EAAPI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

8. Noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai uzskata, ka apdrošinājuma ņēmēju aizsardzības, reālās ekonomikas un finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ tai jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav ierosināti grupas noregulējuma shēmā attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību:

   a) sīki izklāsta nepiekrišanas iemeslus vai iemeslus atkāpei no grupas noregulējuma shēmas;

   b) paziņo grupas noregulējuma iestādei un pārējām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, a) apakšpunktā minētos iemeslus;

   c) informē grupas noregulējuma iestādi un pārējās noregulējuma iestādes, kuras skar grupas noregulējuma shēma, par noregulējuma darbībām vai pasākumiem, ko tā veiks.

   Izklāstot savus nepiekrišanas iemeslus, noregulējuma iestāde ņem vērā 11. pantā minētos grupas noregulējuma plānus, to darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kurus tā veiks, un šo noregulējuma darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

9. Noregulējuma iestādes, kuras piekrīt grupas noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai, var panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, kas attiecas uz grupas vienībām to attiecīgajās dalībvalstīs, bez to noregulējuma iestāžu piedalīšanās, kuras nepiekrīt minētajai shēmai.

10. Šā panta 7. un 9. punktā minētie kopīgie lēmumi un saskaņā ar 8. punktu veiktās noregulējuma darbības vai pasākumi tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

11. Iestādes veic visas šajā pantā minētās darbības un pasākumus nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.

12. Ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota, noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbības attiecībā uz jebkuru grupas vienību, cieši sadarbojas noregulējuma kolēģijā nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām grupas vienībām, kuras bankrotē vai, iespējams, bankrotēs.

13. Noregulējuma iestādes, kas veic kādu noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par minētajām darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

71. pants

Grupas noregulējums, iekļaujot galveno mātesuzņēmumu

1. Grupas noregulējuma iestāde, kas nolemj, ka galvenais mātesuzņēmums, par kuru tā ir atbildīga, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem, nekavējoties paziņo 70. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju grupas uzraudzības iestādei un pārējiem attiecīgās grupas noregulējuma kolēģijas locekļiem.

   Noregulējuma darbības vai maksātnespējas pasākumi, kas minēti 70. panta 1. punkta b) apakšpunktā, var ietvert saskaņā ar 70. panta 6. punktu izstrādātas grupas noregulējuma shēmas īstenošanu jebkurā no turpmāk minētajām situācijām:

   a) noregulējuma darbības vai citi pasākumi mātesuzņēmuma līmenī, par kuriem paziņots saskaņā ar 70. panta 1. punkta b) apakšpunktu, veicina to, ka 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā izklāstītie nosacījumi tiktu izpildīti attiecībā uz grupas vienību citā dalībvalstī;

   b) noregulējuma darbības vai citi pasākumi tikai mātesuzņēmuma līmenī nav pietiekami, lai stabilizētu situāciju, vai arī, visticamāk, nesniegs optimālu iznākumu;

   c) noregulējuma iestādes ir noteikušas, ka viens vai vairāki meitasuzņēmumi, par kuriem tās ir atbildīgas, atbilst 19. panta 1. punktā vai 20. panta 3. punktā minētajiem nosacījumiem;

   d) no noregulējuma darbībām vai citiem pasākumiem grupas līmenī labumu gūs grupas meitasuzņēmumi un tādējādi tiks panākta grupas noregulējuma shēmas atbilstība.

2. Ja saskaņā ar 1. punktu grupas noregulējuma iestādes ierosinātās darbības vai pasākumi neietver grupas noregulējuma shēmu, grupas noregulējuma iestāde pieņem lēmumu pēc apspriešanās ar noregulējuma kolēģijas locekļiem.

3. Ja saskaņā ar 1. punktu grupas noregulējuma iestādes ierosinātās darbības vai pasākumi ietver grupas noregulējuma shēmu, grupas noregulējuma shēma ir kopīgs lēmums, ko pieņem grupas noregulējuma iestāde un noregulējuma iestādes, kas ir atbildīgas par meitasuzņēmumiem, uz kuriem attiecas grupas noregulējuma shēma.

EAAPI pēc kādas noregulējuma iestādes lūguma var palīdzēt noregulējuma iestādēm pieņemt kopīgu lēmumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 31. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

4. Noregulējuma iestāde, kas nepiekrīt grupas noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai vai atkāpjas no tās, vai uzskata, ka finanšu stabilitātes apsvērumu dēļ tai jāveic neatkarīgas noregulējuma darbības vai pasākumi, kas nav ierosināti grupas noregulējuma shēmā attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību:

   a) sīki izklāsta nepiekrišanas iemeslus vai iemeslus atkāpei no grupas noregulējuma shēmas;

   b) paziņo grupas noregulējuma iestādei un pārējām noregulējuma iestādēm, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, a) apakšpunktā minētos iemeslus;

   c) informē grupas noregulējuma iestādi un pārējās noregulējuma iestādes, uz kurām attiecas grupas noregulējuma shēma, par noregulējuma darbībām vai pasākumiem, ko tā plāno veikt.

   Izklāstot savus nepiekrišanas iemeslus, attiecīgā noregulējuma iestāde ņem vērā 11. pantā minētos grupas noregulējuma plānus, to darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz finanšu stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs, kurus tā veiks, un noregulējuma darbību vai pasākumu iespējamo ietekmi uz citām grupas daļām.

5. Noregulējuma iestādes, kuras piekrīt grupas noregulējuma iestādes ierosinātajai grupas noregulējuma shēmai, var panākt kopīgu lēmumu par grupas noregulējuma shēmu, kas attiecas uz grupas vienībām to attiecīgajās dalībvalstīs, bez to noregulējuma iestāžu piedalīšanās, kuras nepiekrīt minētajai shēmai.

6. Šā panta 3. vai 5. punktā minētais kopīgais lēmums un 4. punktā minētās darbības un pasākumi tiek atzīti par galīgiem, un tos piemēro noregulējuma iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

7. Iestādes veic visas 1. līdz 6. punktā minētās darbības un pasākumus nekavējoties un pienācīgi ņemot vērā situācijas neatliekamību.

8. Ja grupas noregulējuma shēma netiek īstenota, noregulējuma iestādes, veicot noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, cieši sadarbojas noregulējuma kolēģijā nolūkā panākt saskaņotu noregulējuma stratēģiju attiecībā uz visām skartajām grupas vienībām.

9. Noregulējuma iestādes, kas veic noregulējuma darbību attiecībā uz jebkuru grupas vienību, regulāri un pilnībā par minētajām darbībām vai pasākumiem un to norisi informē noregulējuma kolēģijas locekļus.

V SADAĻA
ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

72. pants

Nolīgumi ar trešām valstīm

1. Saskaņā ar LESD 218. pantu Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus apspriest nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par līdzekļiem, kas izmantojami noregulējuma iestāžu sadarbībā ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm, lai cita starpā dalītos ar informāciju saistībā ar atveseļošanas un noregulējuma plānošanu attiecībā uz apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām, trešo valstu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrībām un grupām.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt, ka tiek noteikti procesi un vienošanās starp noregulējuma iestādēm un attiecīgajām trešās valsts iestādēm par sadarbību, veicot dažus vai visus uzdevumus un īstenojot dažas vai visas 76. pantā minētās pilnvaras.

3. Dalībvalstis var slēgt divpusējus nolīgumus ar trešo valsti par 1. un 2. punktā minētajiem jautājumiem līdz brīdim, kad stājas spēkā 1. punktā minētais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, tiktāl, cik šādi divpusēji nolīgumi nav nesaderīgi ar šo sadaļu.

73. pants

Trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana un izpilde

1. Šo pantu piemēro trešās valsts noregulējuma procedūrai, ja vien nestājas spēkā 72. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad tas stājas spēkā. To piemēro arī pēc tam, kad ir stājies spēkā 72. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, ciktāl minētais nolīgums nereglamentē trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšanu un izpildi.

2. Attiecīgā noregulējuma iestāde pieņem lēmumu, vai, izņemot 74. pantā paredzētajos gadījumos, atzīt un izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai mātesuzņēmuma Savienības meitasuzņēmumu vai Savienības filiāli.

   Pieņemot lēmumu, pienācīgi tiek ņemtas vērā katras tās dalībvalsts intereses, kurā darbojas trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība vai mātesuzņēmums, un jo īpaši saistībā ar citām grupas daļām un apdrošinājuma ņēmējiem, reālo ekonomiku un finanšu stabilitāti minētajās dalībvalstīs.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir vismaz pilnvarotas:

   a) īstenot noregulējuma pilnvaras saistībā ar:

      i) trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai mātesuzņēmuma aktīviem, kas atrodas to dalībvalstī vai ko reglamentē to dalībvalsts tiesību akti;

      ii) trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības tiesībām vai saistībām, ko iegrāmatojusi Savienības filiāle to dalībvalstī vai ko

reglamentē to dalībvalsts tiesību akti, vai ja prasījumi saistībā ar šādām tiesībām un saistībām ir izpildāmi to dalībvalstī;

b) izpildīt, kā arī prasīt citai personai veikt rīcību, lai izpildītu akciju vai citu īpašumtiesību instrumentu pārvešanu Savienības meitasuzņēmumā, kas veic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī;

c) īstenot 47., 48. vai 49. pantā noteiktās pilnvaras saistībā ar tiesībām, kas ir ikvienai pusei, kura ir noslēgusi līgumu ar šā panta 1. punktā minēto vienību, ja šādas pilnvaras ir nepieciešamas, lai izpildītu trešās valsts noregulējuma procedūru; un

d) padarīt par neizpildāmām jebkādas tiesības izbeigt, likvidēt vai paātrināt tādu līgumu izpildi, kas noslēgti ar 1. punktā minētajām vienībām un citām grupas vienībām, vai ietekmēt to līgumā noteiktās tiesības, gadījumos, kad šādas tiesības izriet no noregulējuma darbības, ko attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, šādu vienību mātesuzņēmumu vai citām grupas vienībām vai nu veikusi trešās valsts noregulējuma iestāde, vai arī šī darbība veikta, ievērojot šīs valsts noregulējuma kārtības juridiskās vai regulatīvās prasības, ar noteikumu, ka joprojām tiek pildīti būtiskie pienākumi saskaņā ar līgumu, tostarp maksājumu un piegādes saistības, kā arī sniegts nodrošinājums.

4. Noregulējuma iestādes, ja tas vajadzīgs sabiedrības interesēs, var veikt noregulējuma darbību attiecībā uz mātesuzņēmumu, ja attiecīgā trešās valsts iestāde konstatē, ka apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība, kas ir minētā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums un kas ir reģistrēta minētajā trešā valstī, atbilst noregulēšanas nosacījumiem saskaņā ar minētās trešās valsts tiesību aktiem. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes ir pilnvarotas attiecībā uz minēto mātesuzņēmumu izmantot jebkuras noregulēšanas pilnvaras, un piemēro 46. pantu.

5. Trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana un izpilde neskar visas parastās maksātnespējas procedūras, kas atbilstoši valsts tiesību aktiem attiecīgā gadījumā ir piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu.

74. pants

Tiesības atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru

Noregulējuma iestāde var atteikties atzīt vai izpildīt trešās valsts noregulējuma procedūru saskaņā ar 73. pantu, ja tā uzskata, ka:

a) trešās valsts noregulējuma procedūra negatīvi ietekmētu finanšu stabilitāti tajā dalībvalstī, kurā atrodas noregulējuma iestāde, vai ka procedūra varētu negatīvi ietekmēt citas dalībvalsts finanšu stabilitāti;

b) ir vajadzīga neatkarīga noregulējuma rīcība saskaņā ar 75. pantu attiecībā uz Savienības filiāli, lai sasniegtu vienu vai vairākus 18. pantā minētos noregulējuma mērķus;

c) kreditoriem netiktu piemērots tāds pats režīms kā trešās valsts kreditoriem ar līdzīgām tiesībām saskaņā ar trešās valsts iekšēju noregulējuma procedūru;

d) trešās valsts noregulējuma procedūras atzīšana vai izpilde radītu dalībvalstij būtisku fiskālu ietekmi; vai

e) šādas atzīšanas vai izpildes sekas būtu pretrunā valsts tiesību aktiem.

75. pants

Savienības filiāļu noregulējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādēm ir pilnvaras, kas vajadzīgas, lai rīkotos attiecībā uz Savienības filiāli, uz kuru neattiecas trešās valsts noregulējuma procedūra vai uz kuru attiecas trešās valsts procedūra un kāds no 74. pantā minētajiem apstākļiem.

   Dalībvalstis nodrošina, ka šādu pilnvaru īstenošanai piemēro 46. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes var īstenot 1. punktā prasītās pilnvaras, ja noregulējuma iestāde uzskata, ka darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs, un ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:

   a) Savienības filiāle vairs neatbilst vai, iespējams, neatbilst nosacījumiem, kas noteikti ar valsts tiesību aktiem tās darbības atļaujai un darbībai minētajā dalībvalstī, un nav izredžu, ka kāda privātā sektora, uzraudzības vai attiecīgās trešās valsts darbība pieņemamā laikposmā atjaunotu filiāles atbilstību nosacījumiem vai novērstu bankrotu;

   b) noregulējuma iestāde uzskata, ka trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība nespēj vai nevēlas, vai, visticamāk, nespēs apmaksāt savas saistības pret Savienības kreditoriem, vai saistības, kas ir izveidotas vai iegrāmatotas ar filiāles starpniecību, piemēram, maksājumus apdrošinājuma ņēmējiem vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējiem, kad pienāk to termiņš, un noregulējuma iestāde ir pārliecinājusies, ka attiecībā uz minēto trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību pieņemamā laikposmā nekāda trešās valsts noregulējuma procedūra vai maksātnespējas procedūra nav uzsākta vai netiks uzsākta;

   c) attiecīgā trešās valsts iestāde ir uzsākusi trešās valsts noregulējuma procedūru attiecībā uz trešās valsts apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību vai ir paziņojusi noregulējuma iestādei par savu nodomu uzsākt šādu procedūru.

3. Ja noregulējuma iestāde veic neatkarīgu darbību attiecībā uz Savienības filiāli, tā ņem vērā 18. pantā minētos noregulējuma mērķus un veic darbību saskaņā ar šādiem principiem un prasībām, ciktāl tie ir atbilstoši:

   a) šīs direktīvas 22. pantā izklāstītajiem principiem;

   b) prasībām attiecībā uz III sadaļas II nodaļas noregulējuma instrumentu piemērošanu.

76. pants

Sadarbība ar trešās valsts iestādēm

1. Šo pantu piemēro attiecībā uz sadarbību ar trešo valsti, ja vien nestājas spēkā 72. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, un līdz brīdim, kad tas stājas spēkā. To piemēro arī pēc tam, kad ir stājies spēkā 72. panta 1. punktā paredzētais starptautiskais nolīgums ar attiecīgo trešo valsti, ciktāl minētais nolīgums nereglamentē šā panta priekšmetu.

2. EAAPI var slēgt nesaistošus sadarbības pamatnolīgumus ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm. Sadarbības pamatnolīgumi nosaka procesus un vienošanās starp iesaistītajām iestādēm sadarbībai nepieciešamās informācijas apmaiņai un sadarbībai, tām veicot dažus vai visus turpmāk minētos uzdevumus un īstenojot dažas vai visas turpmāk minētās pilnvaras attiecībā uz apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām vai grupām:

   a) noregulējuma plānu izstrāde saskaņā ar 9. līdz 12. pantu un līdzīgām prasībām saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

   b) šādu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrību un grupu noregulējamības novērtējums saskaņā ar 13. un 14. pantu un līdzīgām prasībām saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

   c) piemērot pilnvaras pārvarēt vai novērst noregulējamības šķēršļus saskaņā ar 15. un 16. pantu un jebkādas līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

   d) piemērot preventīvus pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2009/138/EK 141. pantu un līdzīgas pilnvaras saskaņā ar attiecīgo trešo valstu tiesību aktiem;

   e) piemērot 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras un līdzīgas pilnvaras, ko var īstenot attiecīgās trešās valsts iestādes.

3. Uzraudzības vai noregulējuma iestādes attiecīgā gadījumā var saskaņā ar 2. punktā minēto EAAPI pamatnolīgumu slēgt sadarbības nolīgumus ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm.

4. Dalībvalstis paziņo EAAPI par katru sadarbības nolīgumu, ko noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes ir noslēgušas saskaņā ar šo pantu.

77. pants

Apmaiņa ar konfidenciālu informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un kompetentās ministrijas apmainās ar attiecīgajām trešās valsts iestādēm ar konfidenciālu informāciju, tostarp preventīviem atveseļošanas plāniem, kas izstrādāti un uzturēti saskaņā ar 5. un 7. pantu, tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) minētajām trešās valsts iestādēm piemēro dienesta noslēpuma prasības un standartus, kurus visas attiecīgās iestādes uzskata par vismaz līdzvērtīgiem tiem, kas noteikti ar 64. pantu;

   b) informācija ir vajadzīga, lai attiecīgās trešās valsts iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem izpildītu savas noregulējuma funkcijas, kas ir līdzvērtīgas šajā direktīvā paredzētajām funkcijām, un, ņemot vērā a) apakšpunktu, šī informācija netiek izmantota nekādiem citiem mērķiem.

   Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos, ciktāl informācijas apmaiņa attiecas uz personas datiem, šādu personas datu apstrādi un nosūtīšanu trešās valsts iestādēm reglamentē piemērojamie Savienības un valsts tiesību akti par datu aizsardzību.

2. Ja konfidenciāla informācija ir iegūta no citas dalībvalsts, tad noregulējuma iestādes, uzraudzības iestādes un kompetentās ministrijas neizpauž minēto informāciju attiecīgajām trešās valsts iestādēm, ja vien nav izpildīti šādi nosacījumi:

a) tās dalībvalsts attiecīgā iestāde, no kuras informācija ir iegūta (izcelsmes iestāde), piekrīt tādai izpaušanai;

b) informācija tiek izpausta vienīgi izcelsmes iestādes atļautiem nolūkiem.

VI SADAĻA
SODI

78. pants

Administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot šajā direktīvā un Direktīvā 2009/138/EK paredzētās noregulējuma un uzraudzības iestāžu pilnvaras un dalībvalstu tiesības noteikt un uzlikt otrajā daļā minētos krimināl sodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemērojami, ja nav ievēroti valsts noteikumi, kas pieņemti, transponējot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie tiek īstenoti.

   Dalībvalstis, kas nolemj neparedzēt noteikumus attiecībā uz administratīviem sodiem vai citiem administratīviem pasākumiem par pārkāpumiem, uz kuriem attiecas valsts krimināltiesības, informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem.

   Administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pārkāpuma gadījumā administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, var piemērot pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Atkarībā no pārkāpuma veida pilnvaras piemērot šajā direktīvā paredzētos administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus piešķir noregulējuma iestādēm vai uzraudzības iestādēm. Noregulējuma iestādēm un uzraudzības iestādēm ir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas veikšanas pilnvaras, kuras vajadzīgas, lai tās varētu pildīt savas attiecīgās funkcijas. Izmantojot pilnvaras piemērot administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka administratīvie sodi vai citi administratīvie pasākumi dod vēlamos rezultātus, un saskaņo savu rīcību, nodarbojoties ar pārrobežu lietām.

4. Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes īsteno savas administratīvās pilnvaras piemērot sodus un citus administratīvus pasākumus saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem jebkurā no šādiem veidiem:

   a) tieši;

   b) sadarbībā ar citām iestādēm;

   c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras citām iestādēm;

   d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesu iestādēm.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka uz lēmumiem, kurus saskaņā ar šo sadaļu pieņēmušas noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes, attiecas apelācijas tiesības.

79. pants

Īpaši noteikumi par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvajos un administratīvajos aktos ir paredzēti administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi vismaz attiecībā uz šādām situācijām:

   a) pārkāpts 5. vai 7. pants – nav izstrādāti, uzturēti un atjaunināti preventīvi atveseļošanas plāni un grupas preventīvi atveseļošanas plāni;

   b) pārkāpts 12. pants – nav sniegta visa informācija, kas vajadzīga noregulējuma plānu izstrādei;

   c) pārkāpts 61. panta 1. punkts – apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra nav paziņojusi uzraudzības iestādei, ka minētā sabiedrība vai minētā vienība bankrotē vai, iespējams, bankrotēs.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos piemērojamie administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi ietver vismaz šādus elementus:

   a) publisku paziņojumu, kurā norāda par pārkāpumu atbildīgo fizisko personu, apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību, 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minēto vienību, galveno mātesuzņēmumu vai citu juridisko personu un pārkāpuma būtību;

   b) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt rīcību un atturēties no minētās rīcības atkārtošanas;

   c) pagaidu aizliegumu jebkuram apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētās vienības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras vai augstākās vadības loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, kuru uzskata par atbildīgu, īstenot funkcijas apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībā vai 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā minētajā vienībā;

   d) juridiskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 10 % no minētās juridiskās personas kopējā gada apgrozījuma iepriekšējā finanšu gadā;

   e) fiziskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 5 000 000 EUR vai atbilstošo vērtību attiecīgās valsts valūtā dalībvalstī, kur euro nav oficiālā valūta, [PB – ierakstīt šīs direktīvas spēkā stāšanās datumu];

   f) ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu – administratīvus naudas sodus, kuru apmērs ir līdz gūtā labuma divkāršai summai.

   Šā punkta d) apakšpunkta nolūkos, ja juridiskā persona ir mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, attiecīgais apgrozījums ir kopējais gada apgrozījums, kas norādīts galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajos pārskatos iepriekšējā finanšu gadā.

80. pants

Informācijas par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē informāciju vismaz par visiem administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kurus minētās iestādes piemērojušas par to valsts tiesību aktu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, ja šādi administratīvi sodi vai citi administratīvi pasākumi nav pārsūdzēti vai ja attiecībā uz tiem pārsūdzības iespējas ir izsmeltas. Šādu publicēšanu veic bez nevajadzīgas kavēšanās pēc tam, kad fiziskā vai juridiskā persona ir informēta par minēto administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu. Šādā publikācijā ietver informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai ir piemērots administratīvais sods vai cits administratīvs pasākums.

   Ja dalībvalstis atļauj publicēt informāciju par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, par kuriem ir iesniegta apelācija, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes bez liekas kavēšanās savās oficiālajās tīmekļa vietnēs publicē informāciju par minētās apelācijas statusu un tās iznākumu.

2. Ja noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde uzskata, ka juridisko personu identitātes vai fizisko personu identitātes vai personas datu publicēšana būtu nesamērīga, ņemot vērā katra gadījuma atsevišķu izvērtējumu, ko veic saistībā ar šādu datu publicēšanas samērīgumu, vai ja šāda publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai patlaban notiekošu izmeklēšanu, noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde:

   a) atliek lēmuma, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, publicēšanu līdz brīdim, kad minētās atlikšanas iemesli vairs nepastāv;

   b) publicē lēmumu, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, anonīmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ja šāda anonīma publicēšana nodrošinātu attiecīgo personas datu efektīvu aizsardzību;

   c) nepublicē lēmumu, ar ko piemēro administratīvo sodu vai citus administratīvos pasākumus, ja noregulējuma iestāde vai uzraudzības iestāde uzskata, ka publicēšana saskaņā ar a) un b) apakšpunktu būs nepietiekama, lai nodrošinātu vienu no šādiem rezultātiem:

      i) ka netiek apdraudēta finanšu tirgu stabilitāte;

      ii) attiecībā uz pasākumiem, kurus uzskata par nebūtiskiem, – šādu datu publicēšanas samērīgumu.

   Noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes nodrošina, lai informācija, kas publicēta saskaņā ar šo pantu, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus pēc tās publicēšanas. Publikācijā ietvertos personas datus noregulējuma iestādes vai uzraudzības iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgu laikposmu, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.

81. pants

EAAPI centrālās datubāzes uzturēšana

1. Ievērojot 64. pantā minētās prasības attiecībā uz dienesta noslēpumu, noregulējuma iestādes un uzraudzības iestādes informē EAAPI par visiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko tās piemērojušas saskaņā ar 79. pantu, kā arī sniedz informāciju par minētās apelācijas statusu un tās iznākumu.

   EAAPI uztur un atjaunina centrālu datubāzi par sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, par kuriem tai paziņojušas noregulējuma iestādes, vienīgi tādēļ, lai minētās noregulējuma iestādes varētu apmainīties ar informāciju, kas ir pieejama tikai minētajām noregulējuma iestādēm.

   EAAPI uztur un atjaunina centrālu datubāzi par sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, par kuriem tai ziņojušas uzraudzības iestādes, vienīgi tādēļ, lai minētās uzraudzības iestādes varētu apmainīties ar informāciju, kas ir pieejama tikai minētajām uzraudzības iestādēm.

2. EAAPI uztur un atjaunina tīmekļa vietni ar šādu informāciju vai saitēm uz minēto informāciju:

   a) katras noregulējuma iestādes publicētā informācija par sodiem;

   b) katras uzraudzības iestādes publicētā informācija par sodiem saskaņā ar 80. pantu;

   c) laikposms, par kuru katra dalībvalsts publicē informāciju par sodiem.

82. pants

Efektīva sodu piemērošana un uzraudzības iestāžu un noregulējuma iestāžu sodu piemērošanas pilnvaru īstenošana

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, uzraudzības iestādes un noregulējuma iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:

a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;

b) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

c) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stiprību;

d) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summu, ciktāl minēto peļņu vai zaudējumus var noteikt;

e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, tostarp apdrošinājuma ņēmējiem, ciktāl minētos zaudējumus var noteikt;

f) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar uzraudzības iestādi un noregulējuma iestādi;

g) atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus.

Šā panta c) apakšpunkta nolūkos fiziskās vai juridiskās personas finansiālās stiprības rādītāji ietver atbildīgās juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai atbildīgās fiziskās personas gada ienākumus.

VII SADAĻA
GROZĪJUMI DIREKTĪVĀS 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2009/138/EK UN (ES) 2017/1132 UN REGULĀS (ES) Nr. 1094/2010 UN (ES) Nr. 648/2012

83. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/138/EK

Direktīvu 2009/138/EK groza šādi:

1) direktīvas 141. pantu aizstāj ar šādu:

"*141. pants*

Uzraudzības pilnvaras finanšu stāvokļa pasliktināšanās gadījumā

1. Pēc paziņojuma saskaņā ar 136. pantu vai pēc tam, kad ir noteikta finanšu stāvokļa pasliktināšanās saskaņā ar 36. panta 3. punktu, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības lēmumu, tostarp finansiālu lēmumu, rezultātā nākamajos trijos mēnešos netiktu vai jau netiek ievērota atbilstība kādai no 36. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajām prasībām, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai atjaunotu atbilstību.

2. Šī panta 1. punktā minētie pasākumi ir proporcionāli riskam un neatbilstības apmēram regulatīvajām prasībām un var ietvert šādas darbības:

a) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra atjauninātu preventīvo atveseļošanas plānu, kas izstrādāts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*1] 5. pantu, ja apstākļi atšķiras no pieņēmumiem, kas izklāstīti minētajā plānā;

b) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra veiktu pasākumus, kas izklāstīti saskaņā ar Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 5. pantu izstrādātajā preventīvajā atveseļošanas plānā. Ja plāns ir atjaunināts saskaņā ar a) apakšpunktu, veiktajos pasākumos ir ietverti visi atjauninātie pasākumi;

c) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra, kura nav ieviesusi Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 5. pantā minēto preventīvo atveseļošanas plānu, noteiktu neatbilstības vai iespējamās neatbilstības regulatīvajām prasībām cēloņus un noteiktu piemērotus pasākumus un grafiku minēto regulatīvo prasību īstenošanai;

d) pieprasīt, lai sabiedrības pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūra apturētu vai ierobežotu mainīgo atalgojumu un prēmijas, ienākumu sadali par pašu kapitāla instrumentiem vai pašu kapitāla posteņu atmaksāšanu vai atpirkšanu.

3. Ja sabiedrības maksātspējas stāvoklis pēc 138. panta 1. punktā vai 139. panta 1. punktā minētā paziņojuma turpina pasliktināties, uzraudzības iestādes ir pilnvarotas veikt visus vajadzīgos pasākumus, tostarp 2. punktā minētos pasākumus, lai aizsargātu apdrošinājuma ņēmēju intereses apdrošināšanas līgumu gadījumā vai saistības, kas izriet no pārapdrošināšanas līgumiem.

Minētie pasākumi ir proporcionāli un tādējādi atspoguļo attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības maksātspējas stāvokļa pasliktināšanās līmeni.

---

*1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru].";

2) direktīvas 267. pantā pievieno šādas daļas:

"Ja piemēro Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 26. panta 3. punktā minētos noregulējuma instrumentus un īsteno minētās direktīvas III sadaļas IV nodaļā minētās noregulējuma pilnvaras, šī sadaļa attiecas arī uz pārapdrošināšanas sabiedrībām un vienībām, kas minētas minētās direktīvas 1. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā.

Šīs direktīvas 270. un 272. pantu nepiemēro, ja ir piemērojams Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 63. pants.

Šīs direktīvas 295. pantu nepiemēro, ja ir piemērojams Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 64. pants.";

3) Direktīvas 268. panta 1. punktu groza šādi:

a) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) "kompetentās iestādes" ir dalībvalstu vai nu administratīvās, vai tiesu iestādes, kuras ir kompetentas sanācijas pasākumos vai likvidācijas procesos, vai noregulējuma iestāde, kas definēta Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 2. panta 2. punkta 7) apakšpunktā, attiecībā uz sanācijas pasākumiem, kas veikti atbilstīgi minētajai direktīvai;";

b) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) "sanācijas pasākumi" ir pasākumi, kas saistīti ar kompetento iestāžu iejaukšanos, kuri ir paredzēti, lai saglabātu vai atjaunotu apdrošināšanas sabiedrības finanšu stāvokli, un kuri ietekmē tādu pušu iepriekšpastāvošas tiesības, kas nav pati apdrošināšanas sabiedrība, tostarp maksājumu apturēšana vai izpildes pasākumi, vai prasību samazināšana, Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 26. panta 3. punktā minēto noregulējuma instrumentu piemērošana un Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļas IV nodaļā minēto noregulējuma pilnvaru īstenošana;".

84. pants

Grozījumi Direktīvā 2002/47/EK

Direktīvu 2002/47/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Šīs direktīvas 4. līdz 7. pantu nepiemēro nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līgumu izpildi un nekādiem ierobežojumiem attiecībā uz vērtspapīra finanšu nodrošinājuma līguma ietekmi, nekādiem noslēguma savstarpējā ieskaita vai savstarpējās dzēšanas noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES[*2] IV sadaļas V vai VI nodaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23[*3] V sadaļas III nodaļas 3. iedaļā vai IV nodaļā, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*4] III sadaļas III nodaļas 4. iedaļā vai IV nodaļā, vai nekādiem ierobežojumiem, kurus nosaka,

īstenojot līdzīgas pilnvaras saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, lai atvieglotu to šā panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto vienību pienācīgu noregulēšanu, kurām piemēro aizsardzības pasākumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļas VII nodaļā un Regulas (ES) 2021/23 un V sadaļas V nodaļā izklāstītajiem pasākumiem;

---

*2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

*3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

*4 [PB – ierakstīt atsauci uz AAND].";

2) direktīvas 9.a pantu aizstāj ar šādu:

"9.a pants

Direktīva 2008/48/EK, Direktīva 2014/59/ES, Direktīva (ES) xx/xx un Regula (ES) 2021/23

Šī direktīva neskar Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/59/ES, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) xx/xx[*5] [PB – ierakstīt AAND numuru] un Regulu (ES) 2021/23.

---

*5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva xx/xx/ES [PB – ierakstīt AAND numuru].".

85. pants

Grozījums Direktīvā 2004/25/EK

Direktīvas 2004/25/EK 4. panta 5. punktā pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 5. panta 1. punktu nepiemēro, ja piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23[*6] V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*7] [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļā.

---

*6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

*7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva xx/xx/ES [PB – ierakstīt AAND numuru].".

86. pants

Grozījumi Direktīvā 2007/36/EK

Direktīvas 2007/36/EK 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. "Dalībvalstis nodrošina, ka šo direktīvu nepiemēro, ja izmanto noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES[*8] IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes

Regulas (ES) 2021/23[*9] V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*10] [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļā.

---

*8 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

*9 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

*10 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva XX/XX/ES [PB – ierakstīt AAND numuru].".

87. pants

Grozījums Direktīvā (ES) 2017/1132

Direktīvu (ES) 2017/1132 groza šādi:

1) direktīvas 84. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas 49. pantu, 58. panta 1. punktu, 68. panta 1., 2. un 3. punktu, 70. panta 2. punkta pirmo daļu, 72. līdz 75. pantu un 79., 80. un 81. pantu nepiemēro, ja piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES[*11] IV sadaļā, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/23[*12] V sadaļā vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*13] III sadaļā.

---

*11 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

*12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/23 (2020. gada 16. decembris) par centrālo darījumu partneru atveseļošanas un noregulējuma režīmu un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1095/2010, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 806/2014 un (ES) 2015/2365 un Direktīvas 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2007/36/EK, 2014/59/ES un (ES) 2017/1132 (OV L 22, 22.1.2021., 1. lpp.).

*13 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) XX/XX [PB – ierakstīt AAND numuru].";

2) direktīvas 86.a pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļā.";

b) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 101) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 2. panta 2. punkta 75) apakšpunktā.";

3) direktīvas 87. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka šo nodaļu nepiemēro uzņēmumiem, uz kuriem attiecas noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu piemērošana, kas

paredzēta Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā, Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļā.";

4) direktīvas 120. pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] III sadaļā.";

b) panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 101) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] 2. panta 2. punkta 75) apakšpunktā.";

5) direktīvas 160.a pantu groza šādi:

a) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) sabiedrībai piemēro noregulējuma instrumentus, pilnvaras un mehānismus, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā Regulas (ES) 2021/23 V sadaļā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt atsauci uz AAND] III sadaļā.";

b) panta 5. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) attiecas krīzes novēršanas pasākumi, kā definēts Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 101) apakšpunktā, Regulas (ES) 2021/23 2. panta 48) punktā vai Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt atsauci uz AAND] 2. panta 2. punkta 75) apakšpunktā.".

88. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1094/2010

Regulu (ES) Nr. 1094/2010 groza šādi:

1) regulas 4. panta 2. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) uzraudzības iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 10) punktā, noregulējuma iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx[*14] 2. panta 7) punktā, un kompetentās iestādes, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/2341[*15] 6. panta 8) punktā un kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/97[*16];";

2) regulas 40. panta 6. punktā pievieno šādu daļu:

"Lai nodrošinātu atbilstību Direktīvas (ES) xx/xx [PB – ierakstīt AAND numuru] darbības jomai, 1. punkta b) apakšpunktā minētajam Uzraudzības padomes loceklim attiecīgā gadījumā var pievienoties katras dalībvalsts noregulējuma iestādes pārstāvis, bet bez balsstiesībām.

---

*14 [PB – ierakstīt atsauci uz AAND].

*15 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/2341 (2016. gada 14. decembris) par arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju (AKUI) darbību un uzraudzību (OV L 354, 23.12.2016., 37. lpp.).

*16 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).".

89. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 648/2012

Regulas (ES) Nr. 648/2012 81. panta 3. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"r) noregulējuma iestādes, kas norīkotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) xx/xx*17 3. pantu.

---

*17 [PB – ierakstīt atsauci uz AAND].".

VIII SADAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

90. pants

EAAPI noregulējuma komiteja

1. Lai sagatavotu EAAPI lēmumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1094/2010 44. pantā, tostarp lēmumus attiecībā uz regulatīvo tehnisko standartu projektiem un īstenošanas tehnisko standartu projektiem attiecībā uz uzdevumiem, kas saskaņā ar šo direktīvu ir uzticēti noregulējuma iestādēm, EAAPI izveido pastāvīgu iekšējo komiteju saskaņā ar minētās regulas 41. pantu. Minētās iekšējās komitejas sastāvā ietilpst šīs direktīvas 3. pantā minētās noregulējuma iestādes.

2. Šīs direktīvas nolūkos EAAPI sadarbojas ar EBI un EVTI Eiropas Uzraudzības iestāžu apvienotajā komitejā, kas izveidota ar 54. pantu Regulā (ES) Nr. 1093/2010, Regulā (ES) Nr. 1094/2010 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010.

3. Šīs direktīvas nolūkos EAAPI nodrošina noregulējuma komitejas strukturālu nošķiršanu no citām Regulā (ES) Nr. 1094/2010 minētajām funkcijām. Noregulējuma komiteja veicina noregulējuma plānu sagatavošanu un koordināciju un izstrādā noregulējuma metodes šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētajām vienībām, kas bankrotē.

91. pants

Sadarbība ar EAAPI

1. Dalībvalstis nodrošina, ka šīs direktīvas nolūkos uzraudzības un noregulējuma iestādes sadarbojas ar EAAPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1094/2010.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības un noregulējuma iestādes nekavējoties sniedz EAAPI visu informāciju, kas vajadzīga tās pienākumu veikšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 35. pantu.

92. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [PO – ierakstīt 18 mēnešus pēc stāšanās spēkā] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas 1. līdz 87., 90. un 91. panta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus. Tomēr 88. un 89. pants uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

   Tās piemēro 1. līdz 87., 90. un 91. pantu no [PB – ierakstīt 18 mēnešus un vienu dienu pēc stāšanās spēkā].

   Kad dalībvalstis pieņem 1. līdz 87., 90. un 91. pantu, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

93. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

94. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā — priekšsēdētājs	*Padomes vārdā — priekšsēdētājs*